

மற்றைவு
நேரில்!

அவசரவும் அகங்கஞ்சன்
எஸ். ஜெகதீஸன்

மற்றவை நேரல்!

அளவளாவும் அகங்களுடன்
எஸ்.ஜெகதீசன்

நல்லாரைக் காண்பதுவும் நன்றே; நலம்மிக்க
நல்லார் சொல் கேட்பதுவும் நன்றே-நல்லார்
குணங்கள் உரைப்பதுவும் நன்றே; அவரோடு
இணங்கி இருப்பதுவும் நன்று.

இளவாலை ஜெகதீசன் மின்னாலகம்
கன்டா

மற்றவை நேரல்!

1993 ம் ஆண்டு கண்டாவில் வெளிவந்த பொதிகை சஞ்சிகையில் கற்றோரை கற்றாரே எனும் பொதுத் தலைப்பில் மாதந் தோறும் வெளிவந்த கட்டுரைகளின் தொகுப்பு.

ஆவண்மாக்கும் நோக்கில் மற்றவை நேரில் எனும் பெயரில் 2023 ம் ஆண்டு நூலுருவில் வெளியாகின்றது.

இலவசமாக இந் நூலின் மின் நூல் பிரதியை பெற்றுக் கொள்ள விரும்புவோர் S.Jegatheesan75@gmail.com என்ற மின் முகவரியில் தொடர்பு கொள்ளலாம்.

வெளியிட்ட திகதி: 20..02.2023 குடும்ப நாள்.

சஞ்சிகையில் ஒரு திண்ணை!

இதயங்கள் பேச வைத்து அந்த அனுபவங்களுடன் உறவாடுவது இலகுவில் மறக்க முடியாதது.

ஒரே துறையை சேர்ந்த இருவர் ஒவ்வொரு முறையும் சந்தித்து உரையாடுகின்றார்கள்.

யாரும் வருவார்கள். எதையும் கதைப்பார்கள்.

அவர்களது உணர்ச்சிகளுடன் நாழும் கலப்போம்!

அவர்களது ஆசைகள் அபிலாசைகள் ஆற்றல்கள் அனுபவங்கள் அபிப்பிராயங்கள் எவை எனச் சற்றே பார்ப்போம்.

1993 ம் ஆண்டு பொதிகையில் வெளிவந்த எந்தவித பேசிவைப்புகளுமற்ற எவ்வித நிபந்தனைகளுமற்ற இச்சந்திப்பு சம்பந்தப்பட்டவர்களின் வார்த்தை வாய் மொழியாகவே மாற்றங்கள் எதுவுமின்றி உங்களுடன்...

கற்றோரை கற்றோரே காய்வரா அல்லது காழுவரா!

எஸ்.ஜெகதீசன்

உள்ளதையும் சொல்கிறார்கள்!
உள்ளத்தையும் சொல்கிறார்கள்!

1. கவிநாயகர் கந்தவனம் - நிலா குதூசன்	5
2. ரி.கே.பரமேஸ்வரன் - நிமால் ரஞ்சன்	20
3. க.துளசிகாமணி - ஈ.கே.ராஜகோபால்	30
4. வள்ளிநாயகி ராமலிங்கம் - வ.ந.கிரிதுரன்	45
5. வா.சொர்ணலிங்கம் - ரேணுகா பாலச்சந்திரன்	58
6. தியாகராஜ குருக்கள் - சுப்பிரமணியகுமார குருக்கள்	67
7. அருமைநாயகம் - குணச்செல்வம்	74
8. ஞானசேகரன் - ஸ்ரீனிவாசராவ்	87
9. விஜயலட்சுமி ஸ்ரீனிவாசன் - குலநாயகி விவேகானந்தராஜா	98
10. பார்வதி கந்தசாமி - சுதா குமாரசாமி	106
நினைவின் நீட்சி சொர்ணலிங்கம் - வைரமுத்து	118

அனுபவங்கள் ஊடாக பயணிக்கும் உரையாட்டுகள்!

எழுத்து வழவும்: எஸ்.ஜெகதீசன்

1.இலக்கிய வனமும் இனிய நிலாவும்.

பிரபல கவிஞர்கள்

கவிநாயகர் கந்தவனம் - நிலா குகதாசன்

கந்தவனம்: வணக்கம்...வாங்க...வாங்க.

நிலா குகதாசன்: வணக்கம்...வணக்கம்...உங்களை
சந்திப்பதில் ரொம்ப மகிழ்ச்சி.

கந்தவனம்: பொதுவாக.. பத்திரிகை ஆரம்பித்தவுடனே..என்னிடம்
கவிதை தாங்கோ என்று வாறுவையைத்தான் நான் இதுவரை
சந்திச்சன். ஆனால்...இது ஒரு புதிய நல்ல முயற்சி...ஒரே
துறையில் இருப்பவர்கள் சந்திப்பதாலே.... அவர்கள் சார்ந்ததுறை
பற்றியும் பேசலாம்...அதற்கு அப்பாலும் உரையாடலாம். பலதும்
பத்தும் பரிமாறலாம். பலதைச் சிந்திக்கவும் பலதைச் சாதிக்கவும்
இப் பகுதியால் முடியும்...எனக்கு நல்லா பிடிச்சிருக்கு.முன் கூட்டியே
எனது ஆசிகள்.

நிலா குகதாசன்: அமா! நிச்சயமாக ஒரு வித்தியாசமான...
கவர்ச்சியான...பகுதியாக இது அமையும். நல்ல வரவேற்பும் பெறும்
அமோகமாக வளரவும்....வெற்றி வாகை சூடவும் எனது வாழ்த்துகள்.

கந்தவனம்: நிலா.....உங்களைப் பற்றி நிறைய அறிந்துள்ளேன். இளைய நிலா வீடியோ பத்திரிகை வெளியீட்டாளர்... பல புதுக்கவிதைகளை எழுதியவர் என....

நிலா குகதாசன்: மாஸ்டர் நீங்கள் மரபு கவிதைகள் நிறைய எழுதி மிகுந்த பிரபலம் உடையவர் என்பதும் கவிதையில் ஒரு பாரம்பரியம் உங்களுக்கு உண்டு என்பதும் எனக்குத் தெரியும். நான் புதுக் கவிதைகளை மட்டுமல்ல பல மரபுக் கவிதைகளையும் யாத்து உள்ளேன்.கண்டாவில் கூட ‘மலையக மண்ணின் கதை’ எனத் தொடராக 40 அத்தியாயங்கள் எழுதியுள்ளேன்.

கந்தவனம்: இப்ப ஒரு சர்ச்சை இருக்கு தெரியும்தானே? மரபுக்கவிதைகாரருக்கு புதுக் கவிதை பிடிப்பதில்லை. இந்தப் புதுக் கவிதையைத் தாக்கியே முன்பு நான் யாழ். ஈழநாடு பத்திரிகையிலே ஒரு தொடர் கவிதை எழுதியுள்ளேன்.

நிலா குகதாசன்: ஆு!.. அப்படி ஒரு விவாதம் நடக்கத்தான் செய்யது. சில வசனங்களை முறிச்சு முறிச்சு அடுக்கி வருவதுதான் புதுக் கவிதை என்ற எண்ணம் பரவலாக இருக்கத்தான் பார்க்குது.

கந்தவனம்: குற்றச்சாட்டுகளுமிருக்கு...அனா...அதில் ஆழமான கருத்துக்களுமிருக்கு. இப்ப உதாரணத்துக்கு வைரமுத்து திரைக்கு வந்தாப் பிறகு... உண்மையிலே அதன் மகுசு கூடியிருக்கு. மற்றது... மேத்தா...அப்துல் ரகுமான்...

நிலா குகதாசன்: புதுக் கவிதையில் சிறப்புற்று விளங்குபவர்கள் மரபுக் கவிதையிலும் வல்லவர்கள்தான். சுப்பிரமணிய பாரதியைப் பாருங்கோ...

கந்தவனம்: சுப்பிரமணிய பாரதியார்... மக்களின் உள்ளக் கிடக்கைகளுக்கு செயல் வடிவம் கொடுக்கும் வகையில் புதிய எளிய முறையை கையாண்டு வெற்றி கண்டாவர்.மரபுக் கவிதை முறைதலையெல்லாம் நன்கு தெரிந்தவர்..இது ஒரு மாற்றம்தான்.

நிலா குகதாசன்: பாரதியின்றை நடை... ரொம்ப இலகுவானது. இந்த கம்பராமாயணம் திருக்குறள் போன்றன... எத்தனை பேருக்கு விளங்குது? So எத்தனை பேர் உரை எழுத நேர்ந்தது....

கந்தவனம்: அதற்கு ஒரு தேவை இருந்தது நிலா!.. என்னெண்டால்... விளங்காமலிருப்பதற்கு எங்கடை Standard குறைஞ்சு போச்சு... உரை எழுத வேண்டும் எண்டதற்காக... பரிமேலமுகர் கூட உடனடியாக எழுதல்ல...கம்பரும்...வள்ளுவரும் தத்தமக்கேற்ப அந்தந்தக் கால கட்டங்களிலை எழுதினவை... பிறகு.. ஒரு நிலையிலை.... மொழி தகைமை குறைஞ்சு போச்சு அல்லது மொழி மாற்றம் கண்டது எண்டுதான் சொல்ல வேணும். அதனாலே தான் உரை தேவைப் பட்டது. அதற்காக நாங்க... அவங்களில் குற்றம் சொல்லிப் பிரயோசனமில்லை. ஆனால் பாரதியார் பார்த்தார்... சுதந்திரம் என்ற ஒரு பொருள்.... எப்படியாவது மக்கள் மனதில் வேருங்ற வேணும். நாட்டுப் பாடல்கள் மூலம் மிக எளிய முறையில்...அதைச் செய்தார்... அந்த மாற்றம் ஒரு முக்கியமான மாற்றம்.

நிலா குகதாசன்: நான் சொல்ல வாறுதென்னண்டா...இந்தப் புதுக்கவிதை மூலமும் நிறைய விஷயத்தை இலகுவாகச் சொல்லலாம்....இந்த வைரமுத்துவைப் பாருங்கோ... ஒவ்வொரு சொல்லுமே ‘அந்த மாதிரி’!

கந்தவனம்: புதுக் கவிதைக்கு எதிரா இருந்த என்னையே மாற்றினவர் வைரமுத்து என்றால் கூட... இப்ப அது பொருந்தும். (சிரிக்கின்றார்). எதுகை மோனையை நன்கு பாவிக்கின்றார்.

நிலா குகதாசன்: எனக்கு அது தான் ஆச்சரியம்....ஒவ்வொரு சொல்லும் எப்படி வந்து விழுகின்றது!...

மனிதா..மனிதா..உன்விழிகள் சிவந்தால்...இனைய நிலா பொழிகின்றதே...இப்படி ஏராளமான பாடல்கள்...கிட்டடியிலை வந்த சின்னச் சின்ன ஆசை...சின்ன விழி ஆசையை...பாருங்கள் ‘டக்’ கென்று எதுகை மோனை வந்து தவழ்கின்றதே!

கந்தவனம்: இப்ப கிட்டடியிலை பாட்டொன்று எழுதினனான். மரபு கவிதைதான்...அதை முறிச்சு..முறிச்சு... போட்டன்...எப்ப தொடங்கி புதுக்கவிதை எழுத வெளிக்கிட்டியள்? என்பதுதான் எனக்குக் கிடைத்த விமர்சனம். அப்படி சில பேர் வடிவமைப்பையும் பார்க்கினம். கீரிமலை என்ற எனது புத்தகத்திலை கூட முறிச்சு முறிச்சுத்தான் எழுதினனான். கொஞ்சம் ஊன்றிப் பார்க்க வேண்டும்.

நிலா குகதாசன்: ஓம்...ஓம்...பத்தடியிலை எழுதுகிறதை... பன்னிரண்டடியிலை எழுதிட்டா...உடனே இது புதுக் கவிதை என்கினம்....81ம் ஆண்டளவிலை திருமலையிலை முன்னோடிகள் என்ற அமைப்பு இருந்தது. ஒரு முறை அதில்...ஒர் இலக்கியச்

சந்திப்பில்....திருமலைக கவிராயர் என்று ஒருவர்...ஆள் வயசானவர்தான்...நல்லா எழுதுவார். கவிதை எழுதுகிறதெப்படி என்று நிறைய Class எடுக்கிறவர்... சொன்னார்....கவிதை எண்டால் சந்தம்....கவிதை எண்டால் அழகு....எங்கள் கால்கள் சேற்றில் நுழையாவிட்டால் உங்கள் கைகள் சோற்றில் நுழையாது....என்பது வசனம்...புதுக் கவிதை அல்ல என்றார். நாங்கள் பெடியஞும் விடவில்லை..

கந்தவனம்: தரக்குறைவானதுகள் இருக்கிறதுதான்...அதே சமயம் தரமானவற்றையும் தட்டிக் கழிக்கக் கூடாது! கருத்துக்கு முக்கியத்துவம் கொடுக்க வேண்டும். அதிலை கவித்துவத்தையும் காட்ட வேண்டும். கருத்தை ஏற்ற வடிவத்திலும் மக்களுக்குக் கொடுக்கலாம். நேற்று ‘காட்டுன்’ என்று ‘டெலிவிஷனில்’ பார்த்தேன். அதன் மூலம் நல்ல கருத்து நல்ல விதமாகச் சொல்லப்பட்டது. புதுக் பவிதை மூலமும் தரமான கருத்தைச் சொல்ல முடியும். யாழ்ப்பாணத்திலை...அந்த மாதிரி Standard அப்ப வரவில்லை. அந்தக் கால கட்டத்திலைதான் நான் அதை எதிர்த்து எழுதினனான். இப்ப உள்ள மாதிரி வளம் பெற்றிருந்தால் எதிர்த்திருக்க மாட்டேன்.

(இருவரும் பலமாகச் சிரிக்கின்றார்கள்.)

நிலா குகதாசன்: 76ம் ஆண்டில்தான் நான் எழுதத் தொடங்கினனான். அப்ப புதுக் கவிதை என்றாலே.... பிரச்சினைதான். ‘இதுவா உலகம்’ என்றதுதான் எனது முதலாவது மரபுக் கவிதை. திருமலை இந்துக் கல்லூரியில் வாராவாவரம் நடைபெற்ற இலக்கியக்

கூட்டங்களில் கவிதைகளை வாசித்தேன். அப்ப சந்தம் அவ்வளவாக வந்து விழாது. எனினும் எனது தமிழ் ஆசிரியர் எனக்கு மிகுந்த ஊக்கமளித்தார். இலக்கிய கலாநிதி பண்டிதமணி கணபதிப்பிள்ளை அவர்கள் எனது உறவு வழிப் பேரனார்.

கந்தவனம்: அவர் வந்து....கிட்டத்தட்ட...எனக்கும் உறவினர்தான்! நான் பிறந்தது நுணாவில். அவர் மட்டுவில். இரண்டும் அயற்கிராமங்கள். நான் மாணவனாக இருக்கும் பொழுது அவரது கந்தபுராண பிரசங்கங்களில் பெரிதும் கவரப்பட்டேன்.

நிலா குகதாசன்: அந்தக் காலத்திலேயே பண்டிதர் அப்பா....எனது அம்மாவிற்கு திருக்குறள் ஒன்று பாடமாக்கினால் ஜந்து சதம் கொடுப்பாராம். அப்ப அது பெரிய காசு. திலகவதி என எனது அம்மாவிற்குப் பெயர் வைத்தவரும் பண்டிதர் அப்பாதான். அது சரி மாஸ்டர்...உங்களுடைய முதலாவது படைப்பு பற்றி ஒன்றும் சொல்லவில்லையே?

கந்தவனம்: 1947 ம் ஆண்டு ஏழாம் வகுப்புப் படிக்கேக்கை எனது முதலாவது படைப்பு ஈழகேசரி பாலர் பகுதியில் வெளிவந்தது. ‘ஒரு கால் முன்று தலை’ என்ற தலைப்பில் எழுதப்பட்ட கட்டுரை அது. சாவகச்சேரி நிபேக் கல்லூரி மைதானத்துக்கு அண்மையில் மூன்று கிளைகளும் ஒரு காலும் கொண்ட தென்னை மரமொன்றிருந்தது. அதைப் பற்றிய கட்டுரை அது. ஈழகேசரியில்தான் எனது முதலாவது கவிதையும் பின்னர் வெளிவந்தது. ஆக எனது எழுத்துலகப் பிரவேசம் கட்டுரை மூலம்தான். ஈழகேசரி ஆசிரியராக இருந்த ராஜாரியரத்தினம் என்னை நன்கு ஊக்குவித்தார். ஆர்வமுடினார்.

நிலா குகதாசன்: பிரசுரமான உங்கள் படைப்புகள் பின்னர் நாலுருவில் வந்திருக்குமே...அந்தத் தொகுதிகள் உங்களிடம் இருக்கின்றனவா?

கந்தவனம்: எனது தனித்துவமான இதமான படைப்புகள் பல எனது நூல்களில் இடம் பெற்ற தவறிவிட்டன. இன்னுமொரு தொகுதியில் சேர்க்கலாம் என வைத்திருந்தவை தவறிப்போய்விட்டன. ஆனால் எனது நெஞ்சில் இன்னமும் நிழலாடுகின்றன. எனது படைப்புகள் பல நூல்களாக வெளிவந்துள்ளன. எனது முதலாவது நூல் பொலிஸ்காரரைப் பற்றியது. அவர்களது லஞ்ச லாவண்யங்களை நாகுக்காக நகைச்சவையுடன் கண்டித்தது. ஒண்டரை ரூபா என்ற அந்தக் கருங்காவியம் பிரபலமானது. எனது ஆசிரியர் பரம்தில்லைராஜா அதனை பதிப்பித்து வெளியிட்டார். பொலிஸாரைக் கண்டித்ததால் அவர்கள் என்னைக் கண்காணிக்க முற்பட்டனர். நான் ஒருவாறு தப்பி ஓடி....இந்தியா சென்று அங்கு பீ.ஏ. படிக்க ஆரம்பித்தேன். நிலா!...நிலா குகதாசன் என்பது உங்களது புனை பெயர்தானே?

நிலா குகதாசன்: எனது பெயர் குகதாசன்.எனது ஊர் நிலாவெளி. இதனால் நிலா குகதாசன் என்ற புனை பெயரில் கண்டா வந்த பின்பு எழுதுகின்றேன் குகப்பிரியா... அக்கினிக்குஞ்சு... திலகன்... விக்டர்...கோபாரபுரம் குகதாசன்...என்பன எனது இதர புனை பெயர்கள். உங்களது புனைபெயர்கள் பற்றி மாஸ்டர்...

கந்தவனம்:..எனது தந்தையார் பெயர் விநாயகர்.அந்த விநாயகருக்கு முன்பாக எனது இனிஷியல் 'க' வைத் தூக்கிப் போட்டு கவிநாயகர் ஆக்கி பின்பு அதனை கவிநாயகன் ஆக்கி எனது புனை பெயராகக் கொண்டேன்.

நிலா குகதாசன்: புனை பெயர்களுக்குள் நான் புகுந்து கொண்டதற்கும் சுவாரஸியமான காரணம் உள்ளது. எனது கிராமத்தில் தமிழாசிரியராக பணி புரிந்தவரான கே.ஆர்.டேவிட் என்பவர் பிரபலமான ஓர் எழுத்தாளரும் கூட. அவருடைய வகுப்பிலை...பெடியளைப் பார்த்து...கவிதை எழுதி வரும் படி சொல்லுவது வழக்கம். எனது தம்பி.. கண்ணதாசனோ.... மோகனதாசனோ...யாரோ ஒருவரை கவிதை எழுதி வருமாறு தெரிவித்திருந்தார். அவர்களுக்காக நான் எழுதிக் கொடுத்தேன். வகுப்பில்...சத்தியமாக உது நீ எழுதவில்லை.... எழுதியவரை கூட்டி வா என நாலு அடி போட்டார்.(சிரிப்பு). எனது கவிதையால் கவரப்பட்ட அவரைச் சந்தித்தேன்.பின்னர் நன்பர்களானோம்.

கந்தவனம்:பொதுவா...இந்த கவிதைக்காரருக்கு நாடகமும் நன்கு வரும் என்று ஓர் ஜதீகம் இருக்கே?

நிலா குகதாசன்:என்றை மாணவப் பருவத்தில்...பல நாடகங்களை எழுதி நடிச்சன்...மூடக் கொள்கைகள்... சங்கக் கடன்...போன்றன ‘சக்கை’ போடு போட்டன. சில சமயம் திழர் திழர் டின்று கூட மேடை ஏற்றினோம். எத்தனையோ நாடகங்கள் பரிசுகளை பெற்றிருக்கின்றன.

கந்தவனம்: நான் நாடகத்தில Diploma செய்தனான். பாடசாலை நாடகங்கள் நிறைய எழுதியிருக்கிறேன். ஏராளமான நாடகங்களில் நடிச்சுமிருக்கிறன். சில சமயம்....யாழ்ப்பாணத்திலையும் அவசரப்படைப்புகள் கூடிக்கொள்ளும் கவிதை சரி...நாடகம் சரி....தீட்டிரென வருவினம் நாளைக்கு ஒண்டு வேணும் என்று...ஓரு ஒழுங்குமுறை இல்லை...இந்த இடத்தில்....எனக்கு ஒண்டு ஞாபகம்

வருகுது... இப்ப மேற்கத்தைய நாடுகளில்...இலக்கியத்துறை...இர் ஒழுங்குபடுத்தப்பட்ட முறையில் நடக்கிறது போல எங்கட பிராந்தியங்களில் நடக்கிறதாய் எனக்குப் படியில்லை. படைப்பாளி சமூகத்துக்கு உதவி செய்ய வேண்டும் என்டு நினைக்கினமே தவிர சமூகம் படைப்பாளிக்கு ஏதாவது செய்ய வேண்டும் என்கிற நோக்கம்...எங்கட சமூகத்தில் வலு குறைவ.

நிலா குகதாசன்: எங்களிட்டை அது இல்லைத்தான்...

கந்தவனம்: பத்திரிகையிலை படிச்சன்...இஸ்ரேவிலை 'கவிஞர் ஒருவன் எழுதிக் கொண்டிருக்கின்றான்...குழப்ப வேண்டாம்' என்று அவனுடைய ஒழுங்கைக்கு Board போடப்பட்டிருந்ததாம். அதே போல எங்கடை பழைய வரலாற்றை எடுத்துப் பார்த்தால் ஒரு கம்பன்...கம்பராமாயணம் பாடினான்...எப்படிப் பாடினார் சடையப்ப வள்ளல் சாப்பாட்டைப் போட்டார்.அவர் பாடினார். ஏன்...இப்ப கூட தமிழ் நாட்டிலை பல சனம் எழுத்தை மட்டும் நம்பி வாழுதுகள்.

நிலா குகதாசன்: எனக்கு மனதிலை ஓர் ஆதங்கம். தமிழ் நாட்டு எழுத்தாளர்களது ஆதிக்கம் கூடினபடியால்தான் எங்கட எழுத்துலகம் இப்படி....எடுப்பாமற் போக்கு. சிங்களப் படங்களும் சரி... நாடகங்களும் சரி... எவ்வளவோ முன்னேறியிருக்கே!

கந்தவனம்: அதுக்கு நான் இப்ப சொன்னதுதான் காரணம். அங்கு பொருளாதார வசதிகள் அதிகம்.

நிலா குகதாசன்: அதுவும் ஒண்டு..மற்றது...வேறை நாடுகள் தயாரிக்கல்லை.

கந்தவனம்: Standard ஆக தயாரிச்சால் போட்டி போடலாம்.எங்கட காலத்தில்...ஸமுகேசரி பத்திரிகையை தமிழ் நாட்டிலை விழுந்து விழுந்து வாசிச்சாங்க....Radio Ceylon நிகழ்ச்சிகளை ஆவலோடு கேட்டாங்க...

நிலா குகதாசன்: தமிழ் நாட்டிலை பத்திரிகை படிக்கிற ஆர்வம் ரொம்ப ரொம்பக் கூட. சுமார் இரண்டாயிரம் தமிழ் வெளியீடுகள் ஒரு மாதத்திலை அங்கு வெளி வருகின்றனவாம்.

கந்தவனம்: நான் யாழ் இலக்கிய வட்டத் தலைவராக இருக்கேக்கை...எங்கள் எழுத்தாளர்...எங்கள் படைப்பு... என்னோரு கோடித்தை எழுப்பி ஊர் தோறும் கவியரங்குகள் வைத்து மக்களை விழிப்புணர்ச்சி ஏற்படச்செய்து ஊக்குவித்தோம். பின்னர் அரசியல் மாந்தங்கள் வந்து குழப்பிப் போட்டுது.

நிலா குகதாசன்:மாஸ்டர் உங்களால் மறக்க முடியாத அனுபவங்கள்...கவிதைகள் பற்றி..

கந்தவனம்: ஏராளமாகச் சொல்லலாம். யாழ்.நகர மண்டபத்திலை கவியரங்கம் ஒண்டு எனது தலைமையில் வைச்சவை. அண்ணனும் நோக்கினான்...அவனும் நோக்கினாள் என்ற தலைப்பிலை... கீரிமலையினிலே நலம் தரும் கேணி அருகினிலே..மாரி மழையதனால் நலம் தரும் மன் எனக் கோல உள்ளம்..பூரித்து நிற்கையிலே..எனது நினைவுகள் பூத்துக் குலுங்கையிலே..தூரத் தொடர்ந்து சென்றேன்....மெல்ல மெல்ல குழல் கடந்து நின்றேன்...என நல்லா எடுப்பது. அந்தக் கவிதைத் தொகுதிதான்

பின்னர் Develop ஆகி...கீரிமலையினிலே என்ற நாலாகியது. ஆசிரியராக...அதிபராக.. தமிழருக்க் கட்சி உறுப்பினராக...பல பல கவிதை நிகழ்ச்சிகள்..பல பல அனுபவங்கள்.

நிலா குகதாசன்: நானும் கூடத்தான் தமிழருக்க் கட்சியின் தீவிர ஆதரவாளன்தான். 1976 ம் ஆண்டு தமிழருக்க் கட்சியின் தலைவர்கள் சிறையில் இருந்து விடுதலையானதும் 'சிறை மீண்ட செம்மல்கள்' என எது ஊரில் பெரு வரவேற்புக் கொடுத்தோம். அதிலை ஒவ்வொருவரைப்பற்றியும் கவிதையாலேயே நன்றி சொன்னது நல்லா எடுபடது...காக்கு மானத்தை விற்க மாட்டேன் காளங்கத்தை தமிழன்னைக்கு இடவே மாட்டேன் என கொள்கை எனது உயிர் எனது முச்சு எல்லாமே தமிழுக்காய் அர்ப்பணிப்பேன் என காசி ஆனந்தனைப் பாடுனேன்.

அடுத்து...உலகத்தின் தமிழ் கவிஞர்களது தொகுப்பு ஒன்று 80ம் ஆண்டு செம்மாங்களி என்ற பெயரில் கவிஞர் கண்ணதாசனின் மருமகன் அழகாபுரி அழகுதாசன் என்பவரால் வெளியிடப்பட்டது. அதிலை வைரமுத்து வாலி கண்ணதாசன் உட்பட 38 உலகத் தமிழ் கவிஞர்களது ஆக்கங்கள் இடம் பெற்றிருந்தன. இலங்கையில் இருந்து 182 கவிஞர்கள் அனுப்பியிருந்தபோதும் நால்வரது கவிதைகள் மட்டுமே அதில் இடம் பெற்றன. அவள் என்ற எனது கவிதையும் பிரசுரமானவற்றில் ஒன்று.

இன்னுமொன்று....84 லிலை...வெலிக்கடைச் சிறைச்சாலையில் அடைபட்டுக் கிடக்கையிக்கை...கன விஷயங்களை அறிய முடிஞ்சுது. பல கவிதைகளை எழுத முடிஞ்சுது....அங்கை நல்ல 'குறுாப்' இருந்தது. எனஜினியர்...டாக்டர்...என்று தமிழ் ஆர்வம்

அதிகமானவர்கள். சிறைச்சாலைக்குள்ளேயே களவாக....ஒரே தாகம்.... என்ற கையெழுத்துப் பிரதியை வெளியிட்டம். ரகசியமாகத்தான். சிறையில் கூட புத்தகம் வெளியிட்ட ஆட்கள் நாங்களாகத்தானிருக்கும்.

கந்தவனம்: இப்ப...இஞ்சை...கண்டாவிலை பல பல பத்திரிகைகளைல்லாம் வருது...ஒவ்வொண்டும் ஒவ்வொரு பாணியிலை நல்லா செய்யினம்.

நிலா குகதாசன்: ஓம் ஓம் ஒவ்வொரு ‘ஸ்டைல்’ இருக்கு! பல நல்ல எழுத்தாளர்கள் உள்ளனர். சிவதாசன்... இரா.சம்பந்தன்... அங்கவை... ஸ்ரீஸ்கந்தன்... சக்கரவர்த்தி.... நல்ல நல்ல ஆட்கள் எல்லாம் இருக்கினம்.

கந்தவனம்: பொ.கனகசபாபதி...அளவெட்டி சிறிககந்தராஜா.... எஸ்.கே.மகேந்திரன்...இப்படி நிறையப் பேர் ரொம்ப சுவாரஸியமாக எழுதுகினம்....சொல்லப் போனால் பட்டியல் நீஞும்.

நிலா குகதாசன்: இஞ்சை எங்கடை திறுமைகளை வளர்க்கிறதுக்கு நிறைய ‘சான்ஸ்’ இருக்கு. நிறைய சாதனங்கள் இருக்கு. ரேடியோகாரன் அனுப்பச் சொல்லுங்கான். பேப்பர்காரன் அனுப்பச் சொல்லுங்கான்... அதுக்காவது எழுதத் தோணுது.

கந்தவனம்: இலங்கையிலும் பார்க்க அதிகமான பத்திரிகைகள் இங்கு வெளிவருகின்றன. அதற்கான வசதிகளும் இங்கு நிறைய இருக்கின்றது. ஆரோக்கியமான நிலை என்றுதான் கண்டா தமிழ் பத்திரிகை உலகைப்பற்றிச் சொல்ல வேண்டும். தமிழுக்குத்

தொண்டு செய்வோன் சாவதில்லை என்பது உண்மையாகும். தமிழ் பிள்ளைகள்...எங்கடை தமிழ் பிள்ளைகள்...

நிலா குகதாசன்: இப்ப இஞ்சை தமிழ் பிள்ளைகளைப் பாருங்கோ! எல்லோரும் தமிழ் கதைக்கிறதில்லை... தாய் தகப்பன் கூட...கிட்டத்தட்ட அதற்கு Support பண்ணுகிற மாதிரி...சில இடங்களிலை...நடந்து கொள்ளுகினம்!

கந்தவனம்: நல்லதொரு கருத்தை எழுப்பியுள்ளீர் நிலா!...அந்தச் சூழலிலை எழுத்தாளனுடைய பங்கு என்ன?

நிலா குகதாசன்: எழுத்தாளனுடைய பங்கு....இந்த நேரத்திலைதான்.... அவசியமானது. இஞ்சை வந்து....இரண்டு மூன்று வருசங்களுக்குள்ளாகவே....பிள்ளையள் தமிழை மறந்து போச்ச என்று சொல்லிற பெற்றோர் இருக்கிறார்கள். பெற்றோர் வீட்டிலை தமிழை கதைக்க வேணும். தமிழ் பத்திரிகைகள் சஞ்சிகைகளுடன் பிள்ளைகளுக்கு பரிசுசெய்து ஏற்படுத்த வேண்டும்.

கந்தவனம்: எழுத்தாளனுடைய பங்கும் பணியும்....என்னெண்டா...இப்ப உள்ள சூழ்நிலையிலை....பெற்றோருக்காக எழுத வேண்டும். முதலில்....அவர்களுக்கு தமிழ் உணர்ச்சியில் ஒரு லயிப்பு ஏற்படுத்தக் கூடிய விதத்திலை எழுத வேண்டும்....நெல்லுக்கு இறைத்த நீர் மாதிரி....அது பிள்ளைகளுக்கும் போய் சேரும்.

நிலா குகதாசன்: இந்த இலக்கிய வட்டம்....முற்போக்கு எழுத்தாளர் சங்கம் போன்றன பற்றி?

கந்தவனம்: முதன் முதலிலை மாத்தளையில படிப்பிக்கின்ற காலத்திலை உருவானதுதான் இலக்கிய வட்டம்.

ஸழவாணன்...நான்...மற்றது...அவர் பெயர் வருகுதில்லை...சேர்ந்து ஆரம்பித்தோம். பின்னர் நான் யாழ்ப்பாணம் சென்ற காலத்திலை....அங்கை எழுத்தாளர் சங்கம்....64 லிலை குழம்பிய நிலையில் இருந்தது. அதை சீரமைச்சு...கனக செந்திநாதனும் நானும்...யாழ் இலக்கிய வட்டத்தை ஆரம்பித்தோம். பல நல்ல சாதனைகளை அது புரிந்தது. நான் முற்போக்கு எழுத்தாளர் சங்கத்துக்கு மாறு... ஏனெண்டால்....யாழ்ப்பாணத்துக்கு கம்யூனிசம் சரி வராது என்று கருதினேன்... அதனால் நான் கம்யூனிசத்துக்கு எதிரென்று இல்லை. வேற்றுமைகளை நான் வேற்றுமையாக கருதவில்லை! மல்லிகை ஜீவா...என்றை நல்ல நண்பர்தான்.... ஆனா...’ரவ்யன் எம்பளி’க்குப் போகாட்டி அவருக்கு ‘ஜடியா’ வராது. டானியல் எனது எதிர் அணியில் இருந்தாலும்...நல்ல எழுத்தாளன் என்ற மதிப்பு எனக்கு உண்டு. கம்யூனிச சித்தாந்தங்கள் நல்லவை... அதனை நடைமுறைப்படுத்திய விதம்தான் பிழை.

நிலா குகதாசன்: சரி மாஸ்டர்....பொதிகை பற்றி ஏதாவது சொல்லுங்கோ!

கந்தவனம்: பொதிகை...தமிழ் வளர்ந்த இடம். அகஸ்தியர் வாழ்ந்த இடம்....பொதிகை என்ற பெயரே தமிழ் மனம் கமழு வைக்கின்றது. பொதிகை என்ற பெயருடைய இச்சஞ்சிகை...உயர்ந்த லட்சியத்தோடு குறிகோளோடு...ஜனரஞ்சகமாக வெளிவரல் வேண்டும். தமிழையும் தமிழ் கலை கலாசாரத்தையும் பலப்படுத்தவும் வேண்டும். பாதுகாக்கவும் வேண்டும்.

நிலா குகதாசன்: பொதிகைக்கு திறமை வாய்ந்த ஆசிரியர் இருக்கிறார். அதனாலே தரம் வாய்ந்ததாக வெளிவரும் என எதிர்பார்க்கின்றேன்.... வாழ்த்துகின்றேன். தொடர்புகளை பலப்படுத்தவும் வேண்டும்.... பாலமாக அமையவும் வேண்டும்.

கந்தவனம்: நிலா...ஒரு நாளைக்கு பொதிகை ஆசிரியர் ஜெகதீசனையும் அழைத்துக் கொண்டு வாங்கோ.... வாளெனாலியிலை நேருக்கு நேர் என்ற பகுதியை நான் தயாரிக்கின்றனான்....அதிலை உங்கள் இரண்டு பேரதும் கருத்துகளைப் பரிமாறுவோம்.

நிலா குகதாசன்: நன்றி....வணக்கம்...மீண்டும் சந்திப்போம்.

கந்தவனம்: நன்றி...வணக்கம்.

நிலா குகதாசன்: நன்றி...வணக்கம்.

பண்ததை சிக்கண்படுத்தினால்
வாழ்க்கை இனிக்கும்.
வார்த்தைகளை சிக்கண்படுத்தினால்
உறவு நிலைக்கும்..!!

2. பத்திரிகையாளர்கள் பரவசம்

பிரபல பத்திரிகையாளர்கள்

ரி.கே. பரமேஸ்வரன் - ஐ. நிமால்ரஞ்சன்

நிமால் ரஞ்சன்: வணக்கம் பரமேஸ்வரன் அண்ணா! கனடா பத்திரிகை உலகில் தமிழோசை பவனி வந்து முன்று ஆண்டுகள் பூர்த்தியாகியுள்ளது பத்திரிகைகள் வாசகர்கள் எழுத்தாளர்கள் என பரந்து விரிந்து அகண்டு விட்ட எமது சமுதாயத்தைப் பற்றி ஆரம்பிப்போமோ?

பரமேஸ்வரன்: வாங்க நிமால்..... கனடா ஈழ நாட்டை வெளியிட்டு முதலாவது ஆண்டு நிறைவை வெகு விரைவில் நீங்களும் நெருங்கிக் கொண்டிருக்கின்றீர்கள்... அப்ப அனுபவங்கள் உங்களுக்கும் புதிதல்ல....வாசகர்கள் தரமானவர்கள் என்பது எனது கணிப்பு. புதிது புதிதாக விஷயங்களை அறிந்து கொள்வதில் நிறைய ஆர்வம் காட்டுகின்றார்கள் என்பது என் கவனிப்பு.....

நிமால் ரஞ்சன்: பத்திரிகைத் தொழில் மூலம் பலருடன் பழக முடிகின்றது பல தரப்பட்டவர்களைச் சந்திக்கச் சந்தர்ப்பம் கிட்டுகின்றது. பத்திரிகைத் துறையில் யாழ்ப்பாணத்தில் இருந்து வெளியான ஈழநாடு ஓர் உண்ணத் ஸ்தானத்தை வகித்தது. அதே வழியில் செல்வதுதான் எமது குறிக்கோள், திட்டம், அதேபோல தேமதுரத் தமிழோசையை உலகமெல்லாம் பரவும் வகை செய்தல்

வேண்டும் என்ற பாரதியாரின் குறிகோளை ஸ்தியமாகக் கொண்டு நீங்களும் செயல் படுகின்றீர்கள்.

பரமேஸ்வரன்: பரவலாக பத்திரிகைகளில் இரண்டு வகை உண்டு ஒன்று வருமானத்துக்காக பத்திரிகை நடாத்துவது மற்றது ஒரு ஸ்திய நோக்கோடு செய்வது.

நிமால் ரஞ்சன்: கண்டாவைப் பொறுத்த வரை வருமானத்துக்காகவோ ஸாபத்துக்காகவோ பத்திரிகைகள் நடாத்துவது குறைவு. செய்திப் பத்திரிகைகள் பல இங்கு வெளிவந்தாலும் இதுவரையில் நின்று போனது..... இலவசமாக விநியோகம் செய்யப்பட்ட ஒரு பத்திரிகை மட்டுமே. ... எனவே பொது நோக்கம் எண்ட ஒன்றுக்காகத்தான்.....

பரமேஸ்வரன்: பொது நோக்கம்..... எண்டுட்டு நீங்கள் என்ன மாதிரி

நிமால் ரஞ்சன்: கடைசியாக வெளிவந்த செய்திப் பத்திரிகை கண்டா ஈழநாடு. நாங்கள் வந்த நோக்கம்..... நிச்சயமாக ஒரு விற்பனை அல்ல.....தமிழர்களுக்கோ.. தமிழிழத்துக்கோ... இவற்றிற்காகப் போராடுகின்ற இயக்கங்களுக்கோ..... எங்களாலை முடிஞ்சதைச் செய்ய வேண்டும் என்பதுதான். ஒரு கடமை.ஒரு சமூக சேவை என்ற முறையில் செயற்பட்டுக் கொண்டு இருக்கின்றோம். இங்கு வருகின்ற சகல பத்திரிகைகளினதும் நோக்கமும் இதே மாதிரி இருக்கலாம். பல பத்திரிகைகள் வாறுதால் சனங்கள் மத்தியில் பல்வேறு உணர்வுகள் தான் வழிகாட்டப்படுகின்றன. அதன் எல்லாப் பத்திரிகைகளும் சேர்ந்த ஓரே பத்திரிகையாக வெளிவந்தால் என்ன?

பரமேஸ்வரன்: மக்களுக்குக் கருத்துக்கள் பல திசைகளிலும் இருந்து செல்வதுதான் சிறந்தது. எல்லோரும் சேர்ந்து ஒன்றாக

செயல்படுவது என்பது தமிழர்மத்தியில் சாத்தியப்படாத தொன்று. தவிர இந்தக் கம்பியூட்டரின் பரிச்சயம் பத்திரிகைத் துறையை பல ஆண்டுகளுக்கு முன் தள்ளியதுடன் காலக் கிரமத்தில் பத்திரிகையை ஒரு வீட்டுக் கைத்தொழில் ஆக்கி விட்டாலும் ஆச்சரியற்படுவதற்கில்லை.

புலம் பெயர்ந்த நாடுகளில் எல்லாம் ஈழத்தவர்களால் பல தமிழ் பத்திரிகைகள் வெளியிடப் படுகின்றன. வாசகர்களால் வரவேற்கப் படுகின்றன. எனவே எமது சமூகத்தை நடைமுறைக்கு ஏற்ற வகையில் வழிநடத்த வேண்டியதுதான் சகல பத்திரிகைகளின் கடமையாகும்.

நிமால் ரஞ்சன்: தழிமோசை ஆரம்பத்தில் மாதமொரு முறையாக மலர்ந்தது. பின்னர் வாரவாரம் ஒலித்தது மீண்டும் மாதமிரு முறையாக வெளிவருகின்றதே!

பரமேஸ்வரன்: செய்தி சேகரித்து டைப்செட்டிங் செய்து விநியோகம் செய்து....இந்தளவும் தனிஆளாக நானே..... அதனால் பல நெருக்கடிகள் தவிர குடும்பம்ஆனாலும் வாரா வாரம் கொண்டுவரும் உத்தேசம் இருக்கின்றது. எமது வாசகர்களின் கோரிக்கையும் இதுதான் அதுசரி நிமால் ஈழநாட்டிற்கென்று ஒரு பாரம்பரியம் இருக்கின்றது. சந்தோஷம் ஆனால் கண்டா ஈழநாட்டில் கண்டாவில் உள்ள..... படைப்பாளிகளின் ஆக்கங்கள் குறைவாகவே இருப்பது ஏனோ?

நிமால் ரஞ்சன்: யாழ்ப்பாணத்தில் மட்டுமல்ல இலங்கையிலே புதிய எழுத்தாளர்கள் பரம்பரை ஓன்றை உருவாக்கியது யாழ்ப்பாணத் திலிருந்து வெளிவந்த ஈழநாடு. அந்த பாசறையில் பயின்றவர்களால்

நடாத்தப்படுவதும் வழி காட்டப்படுவதும்தான் கண்டா ஈழநாடு. ஈழநாட்டை மக்கள் பத்திரிகையாகத்தான் கருதுகின்றோம். இதை குடும்பப்பத்திரிகையாகவே மினிர வைக்கின்றோம். எனவே மக்களின் சுக துக்கங்களை சந்தோஷங்களை ஏக்கங்களை எதிர்பார்ப்புக் களை இது என்றும் பகிர்ந்து கொள்ளும். உலக நாடுகள் பலவற்றில் ஈழநாடு வியாபித்திருப்பதால் பலவாசகர்களது விருப்புகளுக்கு நாம் முகம் கொடுக்க வேண்டியுள்ளது.

பரமேஸ்வரன்: கண்டாவில் பல தீற்மான எழுத்தாளர்கள் இருக்கின்றார்கள்... சிறுகதை எழுத்தாளர் வரிசையில்.. பலர் முன்னுக்கு நிற்கினம்... மனதைக்கவருகினம். இராசம்பந்தன்... ரூறுமகள்... சிவதாசன்... கிரிதரன்... கமலா பெரியதம்பி இப்படியே அடுக்கிக்கொண்டே போகலாம் கவிதைகளில் கந்தவனம்.. நிலாகுகதாசன் இரா சம்பந்தன் போன்ற ஏராளமானவர்கள்

நிமால் ரஞ்சன்: ஆனால் எழுத்தாளர்கள் பலர் தங்களை ஏதாவதொரு பத்திரிகையுடன் ஈடுபெடுத்திக் கொண்டுள்ளார்கள். மற்றைய பத்திரிகைகளுக்கு எழுதுவது குறைவு. இப்ப... கமலா பெரிய தம்பியைப் பாருங்கோ.

பரமேஸ்வரன்: அவ தமிழருவிக்கும் எழுதியுள்ள அவையைப் பொறுத்தவரையில் தனக்குத் தெரிந்ததைப் பிற்றுக்குச் சொல்லும். ஆர்வம் உடையவர். தமிழ் இலக்கியம் சமயம் மற்றும் சகலதுறைகளிலும் பாண்டித்தியம் உடையவர். ஆனால்.... சில எழுத்தாளர்கள் சில பத்திரிகையோட இருக்கிறதுக்காரணம்.... தனிப்பட்ட விசுவாசம். மற்றது அவையள் கதைகளை அல்லது கவிதைகளை எவ்வளவு ஆவலாக அல்லது இதய சுத்தியோடை எழுதித்தருகின்மோ அதே மாதிரி பிரசுரிக்கின்றவிதத்தைப்

பொறுத்தும் அவையள் மனம் சலிப்படைஞ்சிருக்கினம். நான் பெயர் குறிப்பிட விரும்பவில்லை... ஒரு எழுத்தாளர்.... இப்ப என்னோடை நல்ல நெருக்கமாக உள்ளவர்...அவர் முதல் எனக்கு எழுதேல்லை... இங்கை வெளிவாற ஒரு பத்திரிகைக்கு எழுதியவர். அவர் எனக்குச் சொன்ன தென்னண்டா நான் எவ்வளவிற்கு உள்ளார்ந்தமாக எழுதினேனோ அவையள் பிரசுரித்த முறை பிழை. எழுத்துப் பிழை. சகல விதங்களிலும் தனக்கு அது திருப்தியைத் தராததால் அந்தப்பத்திரிகைக்கு எழுதினதை நிறுத்தின தெண்டு. எத்தனையோ சிரமங்களுக்கு மத்தியில் எழுதும் எழுத்தாளர்களுக்கு ஒரு மதிப்பும் மரியாதையம் நாங்க கொடுத்தால் தான் அவர்களும் திருப்தியிடன் எழுதுவார்கள்.

நிமால் ரஞ்சன்: கந்தவனம் மாஸ்டர் கவிதையில் பெரியவர். கவிதைத் துறையில் மட்டுமின்றி வேறை வேறை துறைகளிலும் நல்லாச் செய்து கொண்டு வாழார். நிலாகுகதாசன் கூட கண்டாவில் பிரபல்யம் அடைஞ்ச ஆள்... நிலா குகதாசனின் இளையநிலா வீடியோப் பத்திரிகை நல்ல முன்னேற்றமாக வருவது பாராட்டத்தக்க நல்ல முயற்சி!

பரமேஸ்வரன்: கந்தவனம் மாஸ்டர் கவிதை உலகிலே பெரிய சாதனையைப் படைத்தவர். தமிழ் சோறு போடுமா? என்று கேட்டவைக்கு சோறு போடும் எண்டளவிற்கு ஒரு மாற்றுத்தையே ஏற்படுத்தினவர். தமிழாலேயே வாழ முடியும் என்ற ஒரு நிலைமையை உருவாக்கலாம் என்பதற்கு வழிகாட்டியவர். ஈழத்தமிழ் வளர்ச்சிக்கு அவரின் பங்கு பல வழிகளிலுமுண்டு... செந்தமிழா சிந்தனைசெய் என 1978ம் ஆண்டு ஆவரங்காலில் நடந்த தழிழர் விடுதலைக் கூட்டணி மாநில மாநாட்டில் அவர் தலைமையிலே நடந்த கவியரங்கத்தில் நானும் பங்கு பற்றியது இன்னும்

பசுமையாக நினைவிருக்கின்றது. நிலா குகதாசன் இளம் எழுத்தாளர்களுக்குள் நல்ல கவிஞர். கனல் கக்கும் கவிதைகள் பல முன்பு உலகத் தமிழில் அவர் எழுதினார். இதையநிலா வீடியோ பத்திரிகை கூட ஆரம்பத்தை விட இப்ப நன்றாக வந்து கொண்டிருக்கின்றது.

நிமால் ரஞ்சன்: தாயகம், செந்தாமரை, தமிழோசை, தமிழருவி, ஈழநாடு, இளங்தளிர், உலகத்தமிழர், விளம்பரம் ஆகியன கண்டாவில் வெளிவரும் பத்திரிகைகள்.இந்தப் பத்திரிகைகள், பற்றியோ அல்லது அவற்றின் ஆசிரியர்கள் பற்றியோ...

பரமேஸ்வரன்: பத்திரிகைகள் பற்றி எல்லோருக்கும் தெரிந்தது தான் பத்திரிகை ஆசிரியர்களுக்குள் செந்தாமரை ஆசிரியர் டி.பி.எஸ். ஜெயராஜ் என்னை கவர்ந்தவர்..... ஒரு திறமையான பத்திரிகை ஆசிரியர். ஒரு தரமான கட்டுரையாளன். பல பத்திரிகைகளில் பணிபுரிந்தவர்... அவரிடமிருந்து நிறைய விஷயங்களை அறிய வேண்டும் என்பதில் எனக்கு நிறைய ஆர்வம் இருக்கின்றது.

நிமால் ரஞ்சன்: நான் அவரோடை சந்திச்சு உரையாடுகின்ற சந்தர்ப்பம் இதுவரை எனக்குக் கிடைக்கவில்லை. வாய்ப்பு வந்தால் நிச்சயம் நடக்கும்

பரமேஸ்வரன்: சிலபேர் சொல்லினம் பத்திரிகையிலே சினிமாவைப் போடுங்கோ என்று.... சில பேர் சொல்லினம்... தேவையில்லை யென்டு... ஆனால் சினிமாவைப் பொறுத்தவரையில் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் வளர்ச்சிக்கு சினிமா ஒரு முக்கிய பங்கு ஆற்றியிருக்கிறது. ஆனால் சினிமா என்ற பெயரிலை வாய் இப்ப குஷ்டுவினுடைய நாய் இன்டைக்கு சாப்பிடவில்லை.... போன்ற

தகவல்கள் அநாவசியமானவை. நல்ல விமர்சனங்களோ.... இயக்குனர்களது கருத்துக்களோ மக்களுக்குக் கொடுக்கின்ற விதத்தில் கொடுத்தால் ஆரோக்கியமாகும்..... சமுதாயத்துக்கு நல்ல கருத்துக்களை புகட்டனும்

நிமால் ரஞ்சன்: ஈழத்தமிழர்களுக்காக போராடுகின்ற ஒர் இயக்கம் என உலகநாடுகளில் அங்கீரிக்கப்பட்ட இயக்கமாக தமிழீழ விடுதலைப்புலிகள் பரிணமிப்பதற்கு முக்கிய பங்கு வகித்தவர் கிட்டு இலங்கை ராணுவத்திடமிருந்து முதன் முதலில் யாழ்ப்பாணத்தை மீட்டெடுத்தவரும் கிட்டுதான். இந்த வரலாற்று நாயகன் மறைந்து இன்று 14.02.93ல் 31வது தினம் அனுஷ்டிக்கப்படுகின்றது.

அவருடைய இழப்பு ஸ்ரீலங்கா ராணுவத்தை வலுவடையச்செய்யுமென்றோ.... அல்லது தமிழீழப் போராட்டத்தைப் பின்னடையச்செய்யும் மென்றோ சிங்களத் தரப்பில் கணிப்பிடப் படுவது தவறு என்பதே எனது கருத்து.

பரமேஸ்வரன்: ராணுவத்தில் கையை வைச்சாஎல்லாத்தையும் அழிச்கப்போடுவான்கள் என்ற ஒரு கருத்து முன்பு மக்கள் மத்தியில் இருந்தகாலத்திலேயே... ராணுவத்தை முகாம்களுக்குள் சிறைவச்சு... மக்களை சுதந்திரமாக நடமாடவைத்த ஒரு தனிப்பெரும் தளபதி கிட்டு. இயக்கத்துக்கு ஒரு பெரும் இழப்பாக..... கிட்டுவின்று மறைவு இருக்கலாம். ஆனால்.... இதனால் இயக்கத்தின் வலிமையோ திறமையோ குன்றிவிடும் என்ற நிலை கிடையாது.

தன்னைப்போல..... ஆயிரம் கிட்டுக்களை உருவாக்கிவிட்டு மறைய அவர் தவறில்லை. இயக்கம் எத்தனையோ தளபதிகளை இழந்தும் இதுவரை சோரம் போகவில்லை. ஆனால் ஸ்ரீலங்கா ராணுவத்தை பொறுத்தவரை எதிர்பார்த்து எதிர்பார்த்து தோல்வி கண்ட

நிலைமைதான் இருக்கின்றது. சர்வதேச ரீதியாக நிதியுதவி.... ஆயுதவுதவி..... போன்றன இதுவரை கிட்டுவால்தான் கிடைத்து வந்தது. இனிமேல் இது தடைப்படலாம் என்று ஸ்ரீலங்கா ராணுவம் எண்ணுகின்றதோ தெரியவில்லை... இதைச் சாட்டாகவைத்துக் கொண்டு.... யுத்த முனையில் ராணுவம் முன்னேறும் என்று கருதுமானால் பாரிய இழப்புகளைச் சந்திக்கும் என்பதை வரலாறு பதித்துவைக்கும்... நிமால்... பிரேமதாஸாவின் முரண்பட்ட கருத்துக்களை... கவனித்தீர்களா?

நிமால் ரஞ்சன்: கிட்டு மறைந்த பின்னர்.... புது டெல்லி சென்ற பிரேமதாச நரசிம்மராவிடம்... புலிகள் ஆயுதத்தை கீழே போட்டால் தான் அவர்களுடன் பேச்சவார்த்தை என்ற தெரிவித்துள்ளார் ஆனால் அதற்கு முன்பாக... கிட்டு மறைவுதற்கு முன்பாக புலிகளுடன் பேச்ச வார்த்தை நடாத்தப் பல வழிகளிலும் முயற்சிப்பதாக அறிக்கை வெளியிட்டிருந்தார். எனவே கபடவாதியாக சந்தர்ப்ப வாதியாகத்தான் பிரேமதாஸா தன்னை காட்டி நின்றார். பிரேமதாஸா மட்டுமல்ல எந்தவொரு சிங்கள் இனக் கட்சியும் இனப் பிரச்சனையைத் தீர்க்கின்றதற்கு இதய சுத்தி யோடை இதுவரை எந்த ஒரு முயற்சியையும் எடுக்கவில்லை. தத்தமது பதவியினை காப்பாற்றும் முயற்சிகளை மட்டும் மேற்கொண்டன. இலங்கை அகதிகளை உருவாக்கும் நாடு அல்ல என ஓட்டாவாவில் உள்ள இலங்கை தூதரகத்தைச் சார்ந்த அசோக வீர சிங்க பத்திரிகைகளுக்கு அறிக்கைவிட்டது கூட சிங்களவரின் முரண்பாட்டுத் தன்மைக்கு உதாரணமாகின்றது.

பரமேஸ்வரன்: வீரசிங்கவின் கூற்று பிழையானது..... இப்ப இரண்டு வருடங்களுக்கு முன்னால் ஓட்டாவில் உள்ள இலங்கை தூதரகத்தில் வேலை செய்கின்ற எத்தனையோ ஊழியர்கள் இங்கு

அகதிநிலை கோரியிருக்கினம் அப்ப தூதராலயமே அகதிகளை உருவாக்குகின்ற ஒரு நிலையம் தானே.

நிமால் ரஞ்சன்: இலங்கையிலிருந்து வாற ஆட்கள் கூடுதலா..... குற்றவாளிகளும் பயங்கரவாதிகளும் என்று தான் சொல்லியிருக்கின்றார். இதனை வேறு நாட்டவர் பார்க்கும் பொழுது எம் மீது அவர்களுக்கு இருக்கின்ற அபிமானம்.... குறையலாம். அதனால் இப்படியானவற்றிற்குத் தொடர்ந்தும் இடம் கொடுக்காமல் பத்திரிகைகளில் ஏதாவது செய்யனும். மற்றது புதிதாக அழுப்படுத்தப்படும்..... ஸி.83 குடிவரவு சட்ட விதி மாற்றங்களால் பரிதவிச்சு... உயிரைக் கையில் பிடித்துவாற தமிழர்களுக்கு மேலும் சிக்கலையே ஏற்படுத்தும் இதனையும் கண்டிய அரசுக்கு எடுத்துக் கூற வேண்டும்.

பரமேஸ்வரன்: இங்கை உள்ள பல அமைப்புகள் அந்த வழிகளில் ஈடுபட்டிருக்கினம். பொது நலஸ்தாபனங்கள் எல்லாம் அதில் ஈடுபட்டிருக்கு. ஆனால் கனடா போன்ற மனிதாபிமான நாடுகள்... எவ்வளவு தூரத்திற்கு அந்த இரும்புக் கதவுகளை இறுகிப் பூட்டும் என்பது சொல்ல முடியாது.

நிமால் ரஞ்சன்: பொதிகை முதலாவது இதழ் மிகச் சிறப்பாக அழைந்திருந்தது நிறைய விஷயங்கள் புதுமையாக இருந்தன. பொதிகை மாதமலராக மட்டுமல்ல விரைவில் வார மலராக மலர வேண்டும் அதுதான் எனது ஆசை எனது வாழ்த்துகள்.

பரமேஸ்வரன்: தமிழுக்கு சிறந்த பணிபுரியும் என்ற எதிர்பார்ப்பை முதலாவது இதழ் தூண்டியுள்ளது. வாசகர்கள் பலர் தேடித் தேடி

வாங்கியதையும் அவதானித்தேன். மக்களின் ஆதரவு அமோகமாக இருப்பதை உணர்கின்றேன்... வளர வாழ்த்துக்கள்.

நிமால் ரஞ்சன்: நன்றி

பரமேஸ்வரன்: நன்றி.....

3. புனை பெயரில் புகழ் பூத்தவர்கள்

பிரபல இயல்வாணர்கள்

ஈ.கே.ராஜகோபால் - க. துளசிகாமணி

சமத்து இலக்கியப் பூங்காவில் புகழ் பூத்தவர்கள் பலர். அவர்களில் குறிப்பிட்தத்தக்க இருவர் துளசிகாமணி - ராஜகோபால்!

அவர்களது நிஜப் பெயர்களான துளசிகாமணி, ராஜகோபால் என்பதைச் சொன்னால் ஒரு கணம் அடையாளம் காணமுடியாது “முழுசுபவர்கள்” கூட அவர்களது புனைபெயர்களான செந்தாரகை, பாமா என்றால் உடனே முகமலர்ந்து “அட நம்மவர்களா” எனத் தமது பரிச்சயத்தை வெளிப்படுத்தத் தயங்கமாட்டார்.

அவர்களின் எழுத்துக்கள் ஊர்வலம் வந்த பாதைகள் வாசகர் பலரை தத்தெடுத்துக் கொண்டன. அவர்கள் வார்த்தைகளை பூப்புவாய் அள்ளித் தெளித்த அற்புதம் பலருக்கு இன்னமும் இதயத்தின் சந்தோஷமான பரப்புகளில் சஞ்சரிக்கின்றன.

நேர அவகாசமின்மை - வாகன வசதியின்மை என்பன இவர்கள் இருவரையும் நேரடியாகச் சந்திக்க முடியாதவாறு தடுத்தன. அதனால் தொலைபேசி மூலம் இந்தக் கருத்துப் பரிவர்த்தனை இடம் பெற்றது.

இதயங்களைப் பேசவைத்த இருவரினதும் இதயங்களைப் பேச வைப்பதில் பொதிகை பெருமிதம் கொள்கின்றது.

துளசிகாமணி: தொலைபேசி இலக்கங்களை ஒன்றை பின் ஒன்றாக அமத்தியவாயே சொல்லிக் கொள்வது வெளியாலும் கேட்கிறது.

“மிகவும் எதிர்பார்ப்புடன்.....எத்தனையோ வருடங்களுக்குப் பின்பு “அவரை” நான் சந்திக்கப் போகின்றேன். வருடங்கள், காலத்தின் சிதறல்கள். காலம் உடலில் உள்ளத்தில் - உறவில் எத்தனையோ விதமான மாற்றங்களை ஏற்படுத்துகின்றது. மாற்றங்கள் ஆக்கபூர்வ மாகவும் இருக்கலாம். அறிவிழூர்வமாகவும் இருக்கலாம். ஆனால் ஒருவர் இன்னொருவர் மீது வைத்திருக்கும் அன்பை தூய அன்பை மாற்ற முடியாது. கண்டும் காணாததுமாக, தன் பாதையில் போகின்றது காலம். என்னைத் தொலைபேசியில் சந்திப்போகும் அந்த “கற்றார்” யார்? அந்தக் கற்றவர் “பாமா” என்றவுடன், தன் இளமைக் காலத்திலேயே “விவேகி”யில் ஆரம்பித்து “ஸழநாடு” வுடன் இணைந்து “தினகரன்” பத்திரிகையில் பணிபுரிந்து ஸ்டாஞ்சில் “ஸழகேசரி” பத்திரிகையை அமைதியாக நடாத்தும் “பாமா”. ஈ.கே. இராஜகோபால் நினைவு பலருக்கு வரும்.”

தொடர்பு கிடைக்கவில்லைப் போலும்.

மீண்டும் முயற்சிக்கின்றார். நினைவுகள் கூட சரளமாய் வார்த்தை களாகி வெளியே வந்து கொட்டுகின்றன.

“ஆனால் எனக்கு அவர் நினைவு “தமிழ் உயிர் எழுத்துக்கள் பண்ணிரண்டையும்” என் முன்னே நிறுத்திப் பார்க்கின்றது. எழுத்துக்களை வரிசைப் படுத்துகின்றேன். என் மனம் சொற்களை அசை போடுகின்றது. அமைதியானவர், ஆர்வமிக்கவர், இனியவர், ஈருநஞ்சினர், உபத்திரவழில்லாதவர், ஊருக்கு உதவுபவர்,

எழுத்தாளர், ஏடுகள் பலதில் கடமையாற்றியவர், ஜயமில்லாதவர் ஒரு போதும் ஒரு தரம் பார்த்தவர்களைக் கூட பார்க்க மறுத்து ஒதுங்காதவர், ஓர்மம் மிக்கவர், ஓளவியம் பேசாதவர்.”

மறு முனையில் டெலிபோன் எடுக்கப்படும் மென்மையான ஒலி வழக்கத்திற்கு மாறானதாகவே தோன்றியிருக்க வேண்டும்.

ராஜகோபால்: இனிய காலை வணக்கம் துளசி! எப்படி இருக்கின்றிருக்கள்?

துளசிகாமணி: வணக்கம் ராஜன். இந்தக் காந்தக் குரல் காதில் மட்டுமா ஒலிக்கின்றது..... இதயத்திலும் மத்தளம் அடிக்கின்றதே! பொதிகை ஆசிரியர் ஜெகதீஷ் உங்களோடு இணைந்து ஈழநாடு பத்திரிகையில் பணிபுரிந்த பயிற்சி போலும் எனக்கும் - உங்களுக்கும் இடையில் ஒரு முடிச்சு போட்டிருக்கின்றார். மகா பாரதப்போரில் சகாதேவன் கண்ணனைக் கட்டி முடிச்சுப் போட்டான். எங்கள் இருவரையும் சேர்த்து முடிச்சு இவர் போட்டுள்ளார். இலக்கிய வனத்தில் - இனிய நிலா என உலாவும் பத்திரிகாசிரியர் நீங்கள் - நான்....? என்ன எப்படிச் சொல்லுவது?

ராஜகோபால்: என்ன விளையாடுகின்றிருக்கள்? எத்தனையோ சிறுகதைகள் அருமையான பேட்டிகள், கட்டுரைகள் எழுதிய நீங்கள் எழுத்தாளர் என்று சொல்ல ஏன் தயக்கம்.

துளசிகாமணி: தயக்கமா! தயக்கம்தான். 1956ல் தனிச் சிங்களமொழிச் சட்ட அமுலாக்கம் என் மனதில் ஒரு தாக்கம். அதன் வெளிப்பாடே மொழி செய்த வினை என்ற ஈழகேசரி யில் பிரசுரமான சிறுகதை. எனக்கு வயது 20.

ராஜகோபால்: இதற்கும் அதற்கும்.... இது யாருக்கு முடிச்சு?

துளசிகாமணி: முடிச்சில்லை பெரும் பெரும் எழுத்தாளர்களுடைய படைப்புக்கள் ஆரம்பத்தில், திருப்பி அனுப்பப்பட்டதை படித்தவன். ஆனால் எனது முதலாவது படைப்பு பிரசுரமாகியது மாத்திரமின்றி ஆசிரியர். திரு. இராஜ். அரியரத்தினத்தின் பாராட்டும் பெற்றது. எனது படைப்பு திருப்பி அனுப்பப்படாது பிரசுரக்கிப் பட்டமையால் நான் கண்டிப்பாக ஒரு பெரிய எழுத்தாளனாக விளங்க மாட்டேன் என்று அன்றே முடிவிற்கு வந்து விட்டேன்.

ராஜகோபால்: ஜெகதீஷ் முடிச்சு என்று சொல்லி விட்டு வேறொரு முடிச்சை அவிழ்த்திருக்கின்றீர்கள்.

துளசிகாமணி: என் முடிச்சுக்கள் வெறும் விளையாட்டு முடிச்சுக்கள். அவிழ்க்கப்பட முடியாத முடிச்சுக்களை நான் போடுவதில்லை. சரி நான் விஷயத்திற்கு வருகின்றேன். அரசியலாளர் தோழர் வ.பொன்னம்பலத்தின் (வி.பி) பேட்டியை நான் எடுத்தேன். நீங்கள் அவரின் சோவியத் பயணக் கதையை ஈழநாட்டில் தொடர்ந்து எழுதி புத்தகமாக வெளியீடு செய்து ஒரு சாதனையை நிலை நாட்டினார்கள். அதை வைத்த ஒரு தொடர்பை ஏற்படுத்தி ஒரு முடிச்சை போட்டுள்ளார்.

ராஜகோபால்: வி.பி யுடனான உங்களது பேட்டியை என்னால் மாத்திரமல்ல அதைப் படித்த எவ்ராலும் மறக்க முடியாது. அது ஒரு வித்தியாசமான தனிப் பாணி. தமிழில் பேட்டிக்கு ஒரு புது வடிவத்தைக்கொடுத்து, இரண்டுவாரங்கள் தொடர்ந்து தினகரன் பத்திரிகையில் வெளிவந்து, புதிய பாதை புதிய தலைமை என புத்தகமாகவும் பிரசுரிக்கப்பட்டது. ஒரு வரலாறு - அசர் சாதனை.

துளசிகாமணி: எழுதுபவர்களுக்கு ஊக்கம் தருவது உங்களுக்கு கைவந்த கலை. அந்தப் பேட்டியை பெரிதாகச் சொல்லுகின்றீர்கள். உங்கள் சோவியத் பயணக்கதையை படித்தவர்கள் “வி.பி சோவியத்துக்கு போனாரா? ராஜ்கோபால் போனாரா?” என்ற சர்ச்சை எழுந்தது உங்களுக்கு ஞாபகமிருக்கும் என்று நினைக்கின்றேன்.

ராஜ்கோபால்: அவைகள் இரண்டும் அந்தக் காலத்திற்கு தேவையானவை. வி.பி. மக்கள் மத்தியில் ஒரு செல்வாக்கு மிகுந்த - சுயநலமற்ற அரசியல் தலைவர். அவர் அரசியல் அனுபவங்களுக்கும் சிந்தனைத் திறனும் பயனுள்ளதாகவும் - மிகத்தேவையுமாக இருந்தது. வி.பி யின் பேட்டி மாத்திரமல்ல நீங்கள் எடுத்த ஓவ்வொரு பேட்டிகளும், ஓவ்வொரு பாணி. அப்போது நீங்கள் தினகரனில் வேலை செய்யவுமில்லை நிருபருமல்லர், இருந்தும் உங்களுக்கு கிடைத்த ஆதரவு உங்கள் திறமைச் சான்று.

துளசிகாமணி: தினகரன் ஆசிரியர் திரு. சிவகுருநாதன் எனக்குத் தந்த ஊக்கம் அது. சரி, படித்துக்கொண்டிருந்த காலத்திலேயே விவேகி யூன் தொடர்பு கொண்டு, அச் சஞ்சிகையை ஒரு புது அமைப்பில் உருவாக்கி வெற்றி நடை போட்டத்தனால் தானோ ஈழநாடு சேர்த்துக் கொண்டது.

ராஜ்கோபால்: ஈழநாடு சேர்த்துக் கொண்டது உண்மை. அதற்கு முழு ஆதரவும் தந்தவர் சசிபாரதி திரு. சபாரத்தினம். அப்போது எனக்கு வயது18 உதவி ஆசிரியராக கடமையாற்றுவது எவ்வளவு சிரமம் பொறுப்பான வேலை.

இப்போது எதை எதை எவர் எவர் செய்ய வேண்டும் என்ற விவஸ்தை இல்லை. ஒரு கம்பியூட்டர் ரைப் செட்டின் வசதிகள் இவைகள் இருந்தால், அவர்கள் பத்திரிகைக்காரர்கள்.

அனுபவம் எழுத்தாற்றல், பத்திரிகை அமைப்பு, வாசகர் என்னங்கள் பற்றி கவலைப்படுவதேயில்லை. பத்திரிகாசிரியனுக்கு பண்பாடு மிக அவசியம். அதுதான் அவனை மற்றவர்களிடமிருந்து பிரித்து உயர்த்திக் காட்டும்.

துளசிகாமணி: பலர் இதற்குச் சான்று

ராஜகோபால்: பத்திரிகை தொழில் புனிதமானது மக்களின் மனத்துடன் விளையாடப்படுவது. அதற்கு சில வரம்பு முறைகள் உண்டு. படைப்புக்களைக் கூட “கற்பனை” என்று ஒதுக்கலாம். ஆனால் பத்திரிகைகளில் வரும் செய்திகள் அப்படியல்ல. பத்திரிகைகள் மக்களை எப்போதும் சரியான பாதையில் வழி நடாத்த வேண்டும். பத்திரிகையாளன் தொடர்பு நல்ல பண்பாளர்களுடன் இருத்தல் அவசியம். நல்ல பயிற்சி வேண்டும். ஆயுதம் குறி வைத்தவன் மீதுதான் தாக்கும். பேனா எங்கெங்கெல்லாமோ தாக்கும். வார்த்தைகளை அளந்து கூட்டி குறைக்காது சொல்ல வருவதை மற்றவர்கள் புண்பாது அவர்கள் மனதில் பதியத் தக்கதாக இருத்தல் வேண்டும். விற்பனைக்காக தரத்தைக்குறைக்கக் கூடாது. *Quality is a must not Quantity.*

துளசிகாமணி: சிந்தனைக்குரிய கருத்துக்கள் குரு. சிஷ்ய பரம்பரையால் வரும் பயிற்சி போல் காணப்படுகின்றது. எவ்வளவு சிரமப்பட்டு எத்தனையோ பெரும் ஆசிரியருக்கு கீழ் பணி புரிந்து பெற்ற அனுபவம் காத்திரமாகத்தான் இருக்கும்.

ராஜகோபால்: எனக்கு இன்னும் நல்ல ஞாபகம். 1971ல் என்று நினைக்கின்றேன்.யாழ். பெரியாஸ்பத்திரியில், ஒன்பது வயதுச் சிறுமி பொறுப்புள்ள தாய் ஸ்தானத்தை வகித்து, இரு இளம் சகோதரர்களை வளர்க்கப்பட்ட சிரமத்தைக் கண்டேன்.

அதனை யாரும் கண்டு கொண்டதாக தெரியவில்லை.அவர்கள்என்ன பிரமுகர்களா? தலைவர்களா? அந்த நிகழ்ச்சியை ஒரு உருக்கமான கட்டுரையாக வரைந்தேன். அதனைப் படித்த அன்றைய அமைச்சர் திரு.சி.குமாரகுரியர் அவர்கள் 1000ரூபாய்க்கு ஒரு காசோலை அனுப்பி ஈழநாடு மூலம் நிதி திரட்டுமாறு கேட்டுக் கொண்டார். ரூபா 50,000 வரை நிதியாக சேர்த்து வங்கியில் போட்டு, அதன் வட்டியில் அவர்கள் வாழ்வு நடந்தது அந்த முயற்சி எனக்கு மன திருப்தியைத் தந்தது. அது ஒரு சரித்திரம்.

துளசிகாமணி: அது வெறும் சரித்திரமல்ல. தரித்திரத்தை தூரத்தீய சரித்திரம். 12 மைர் எழுத்துகளும் ஒவ்வொரு அனுபவத்தை தரக்கூடும். ஒரு பானை சோந்துக்கு ஒரு சோறு பதம். உங்கள் “யாரை நம்பி நான் பிறந்தேன்” என்ற தொடர் கூட, ஒரு பெரும் பரப்ரப்பை ஏற்படுத்தியது. பல தரப்பட்ட மக்களையும்,கையேந்தும் பிச்சைக்காரர் தொடக்கம், பெரும் பணக்காரர் வரை பேட்டிகண்டு யதார்த்த நிலையை படம் பிடித்து காட்டினார்கள். தங்கள் எழுத்தாற்றல் எழுதப்படும் நிகழ்ச்சியை வாசகர்கள் மனதில் கண் முன்பாக படம் பிடித்து காட்டும். அதனால் போலும் ஈழநாடு படங்கள் போடுவதில்லை.

ராஜகோபால்: என்னையே கதைக்க விட்டு விட்டு, உங்களைப் பற்றி எதுவும் சொல்லாதிருக்கின்றீர்களே? உத்தியோக ரீதியிலும் சரிஅரசியல் ரீதியிலும் சரி நீங்கள் ஒவ்வொருவருடைய நிலைமையை

உணர்ந்து உதவியவர்கள். உத்தியோக ரீதியில் விசாரணைக்கு போகும் போது தெரு என்று கூட பாராது தேடி வருபவர்களை அலைக்கழிக்காது அவர்கள் குறைகள் கேட்டு ஆறுதல் கூறி அவர்கள் பிரச்சனையை தீர்க்க எடுத்த முயற்சிகள் அனந்தம். நாதஸ்வர தவில் கலைஞர்களுக்கு இடையில் உங்களுக்கு

இருந்த - இருக்கும். செல்வாக்கு மிக அதிகம். “அத்தான்” என்று அவர்கள் அன்புடன் உரிமையுடன் அழைக்கும் தொனியே அதற்கு சான்று. கொக்குவில் ஸ்ரீ சாயி தூர்க்கா தேவி ஆலயத்தை ஸ்தாபித்து - அதன் வம்சாவழி செயலாளராக இருப்பது. “ உங்கள் சேவையின் தன்மையைப் பொறுத்தே. தங்கள் சிறுகதைகள், பேட்டிகள், கட்டுரைகள் ஏற்படுத்திய தாக்கத்தை அறிவேன். உங்கள் எழுததுப் பிரவேசம்.

துளசிகாமணி: சிறுகதைகள், பேட்டிகள், கட்டுரைகள் ஈழகேசரி, கலைச்செல்லி, ஈழநாடு, தினகரன், மல்லிகை, எழில், சிரித்திரன் முதலிய பத்திரிகைகள் சஞ்சிகைகள் பிரசுரித்தன “ தினகரன்” சிரிக்க சிந்திக்க என்ற தொடரில் சில வாரங்களாக, பலர் சொல்லியதை வைத்து, அவர்கள் சொல்ல மறந்ததை எழுதி, சிரிக்கவும் சிந்திக்கவும் வைத்தேன். ஆசிரியர் திரு. சிவகுருநாதன் அபரிதமான ஆதரவு தந்தார். அதற்குரிய சன்மானமும் பத்திரிகை நிறுவனத்தினால் தரச் செய்தார். ஈழநாடு திரு. சசிபாரதி சபாரத்தினம், மல்லிகை திரு. டொமினிக்லீவா ஆகியோர் என்னை எழுதத் தாண்டியவர்களில் என் வாழ்க்கையில் முக்கியமானவர்கள்.

ராஜகோபால்: எனக்கு ஊக்கம் தந்தவர்களில் மிக முக்கியமானவர்கள் “விவேகி” ஆசீர்வாதம் மாஸ்டர், “ஆழநாடு” சசிபாரதி சபாரத்தினம். “தினகரன்” திரு.சிவகுருநாதன் - ஈழநாடு

திரு. ஹரன் - திரு.கே.ஸி. தங்கராசா அவர்கள் நான் உதவி ஆசிரியராக கடமையாற்றினாலும், அதற்கு மேலான பொறுப்புக்களை மனமுவந்து அளித்து ஊக்குவித்தவர்கள். சோவியத் பயணக் கதை மக்கள் பிரதமர் ஸ்ரீமாவோ, வல்வெட்டித்துறையிலிருந்து அமெரிக்காவரை கப்பலோட்டிய தமிழர்கள் என்பன புத்தங்களாக வெளிவந்துள்ளன. உங்கள் சிறுகதைத் தொகுதி...

துளசிகாமணி: என் சிறுகதைத் தொகுதிக்கு முதல் தங்கள் “மக்கள் பிரதமர் ஸ்ரீமாவோ” ஸழநாடு பிரசுரம் அல்லவா? அக்காலத்தில் அது ஒரு துணிகர முயற்சி. நல்ல விற்பனையும் கூட. என் சிறுகதைத் தொகுதிக்கு வருகின்றேன். அது இல்லாததினால் - இலக்கியம் நசித்துப் போகவில்லை. இதற்கான பதிலை மிகவும் நாகுக்காக ஏற்கனவே தெரிவித்துள்ளேன். இருந்தும் சொல்லுகின்றேன. என் நண்பரும், அன்பருமான டொமினிக் ஜீவா (மல்லிகை) எடுத்த எந்த முயற்சியையும் செய்யாது விடுவதில்லை. அவ்வளவு துணிச்சல்காரர். திறமைசாலி, நல்ல படைப்பாளி, அனுபவமுள்ள ஆசிரியர். தேவைக்காக தன் கொள்கையை விட்டுக் கொடுக்காதவர். மிகவும் தன்னம்பிக்கை வாய்ந்தவர். அவர் துணிந்து முடிக்கும் முயற்சிக்கு “கண் திருஷ்டி” பட்டாற் போல நான். சிறுகதை தொகுதி போட எத்தனை முறை கேட்டிருப்பார்! அவர் எடுத்த முயற்சி - எழுதாத தொடர்கதை, கதைகளைத் தேடி எடுத்துக் கொடுக்கும் “திறன்” எனக்கு இல்லை. அதில் ஆர்வம் கூட இல்லை. நான் அவருக்கு “சொல்லாது” கண்டாவிற்கு வந்தாலும் அவர் சொல்லிலும், செயலிலும், எழுத்திலும் நம்பிக்கையுள்ளவன். என்னை நன்றாகப் புரிந்தவர். முருக்கம் பூ என்ற என் சிறுகதையும் வி.பியின் பேட்டியும் “இலங்கையர் கோன்” கட்டுரையும்’ அவருக்கு மிக பிடித்தமானவை.

ராஜகோபால்: அமரர் திரு. என். சபாரத்தினம் அவர்களுடன் “ஸழநாடு” பத்திரிகைளில் பணிபுரிந்த காலம் ஒரு பொற்காலம். நல்ல அறிவாளி. துணிச்சல் மிகுந்தவர். மனத்திற்கு “சத்தியம்” ஆகப் படுவதை, தயங்காது எழுதியவர். ஆங்கிலத்தில் சிந்தித்து தமிழில் எழுதி, அதையே ஒரு நல்ல தனிப்பாணியாக கைவரக் கண்டவர். கவர்ச்சி இருக்கின்றதோ என்னவோ கருத்தாழிக்க அவர் தலையங்கங்கள் பல பெரும் தலைகளை திருப்பி படிக்க வைத்தன.

துளசிகாமணி: அதே Originality டொமினிக் ஜீவாவின் தலையங்கத்திலும் உண்டு. இரண்டும் வெவ்வேறு பாணியாக இருந்தாலும் அவைகளில் ஒரு “இறுக்கம்” உண்டு. அவ்விறுக்கத்திற்கு காரணம் தளம்பாத கொள்கையும் தன்னம்பிக்கையும் துணிச்சலுமே. டொமினிக் ஜீவா பட்டம் பெறாதவர். பல்கலைக்கழக பட்டதாரிகள் அவரின் மல்லிகையை ஆராய்ச்சி படிப்புக்காக எடுத்துள்ளனர். மறைமுகமாக பட்டதாரிகளை படிப்பிக்கும் பட்டமற்ற பட்டதாரி.

ராஜகோபால்: ஒரு படைப்பாளியின் மல்லிகை ஈழத்தில் நன்மதிப்பைப் பெற்றுள்ளது. ஒரு பத்திரிகாசிரியரின் பொதிகை கடல் கடந்த தமிழர் மத்தியில் சிறப்பாக கண்டாவில் நல்ல இடத்தை வகிக்கின்றது. பொதிகை ஆசிரியர். நண்பர் ஜெகதீஸன் ஒரு நல்ல நிர்வாகி.

துளசிகாமணி: பொதிகையை நன்றாகவே நிர்வாகிக்கின்றார். பொதிகை ஊட்டிய நம்பிக்கை மேலும் பல பத்திரிகைகள் சஞ்சிகைகள் வெளிவரக் காரணமாகின்றது.

ராஜகோபால்: பத்திரிகைகள் என்றவுடன் சில கருத்துக்களை மேலும் சொல்ல வேண்டிய நிலைமையில் உள்ளேன். பத்திரிகைகள் - மக்களை- மக்களின் உண்மையான ரசனையை வளர்க்க வேண்டும். செய்திகள் சத்தியம் நிறைந்து காணப்பட வேண்டும். வாசகர்கள் இது உண்மையாக இருக்குமோ? என்று சந்தேகப்படாது படிக்கத்தக்கதாக இருக்க வேண்டும். பத்திரிகைகளில் வரும் செய்திகள் - படிக்கத் தெரியாதவர்களையும் ஒலி வடிவமாகச் சென்றடைகின்றது. தேநீரைக் குடிக்க மறந்தாலும் யாழ்ப்பானத்தில் பத்திரிகையை படிக்க மறக்காதவர்கள்.

அப்படியானவர்களுக்கு என்ன செய்ய வேண்டும் என்று பத்திரிகையாளர்கள். தங்கள் நெஞ்சைத் தொட்டுப் பார்த்து பின்பு எழுதத் தொடங்க வேண்டும். பத்திரிகைத் தொழில் கையில் கத்தி வைத்திருப்பவன் கதை. நோயாளிக்கு டாக்டர் பாவித்தால் Operation அதை ஒரு மனிதனுக்கு எதிராக இன்னொரு மனிதன் பாவித்தால் Murder கொலை இரண்டையும் செய்வது கத்திதான். நோக்கம் தான் வேறு.

துளசிகாமணி: “ஸழநாடு” “மல்லிகை” ஆகியவைகளில் வெளிவந்த தலையங்கள் மனதை விட்டு அகலாத கருத்துக்களைக் கொண்டவை. அவர்கள் பத்திரிகை தொழிலை தங்கள் தார்மீகக் கடமையாக கொண்டதும் அதற்கு காரணமாக அமைந்திருக்கலாம்.

ராஜகோபால்: பத்திரிகை தொழிலின் சகல நெளிவு களிவுகளையும் அப்பட்டமாகத் தெரிந்தவர்களில் இங்கு டி.பி.எஸ். ஜெயராஜ் அவர்களைக் குறிப்பிடலாம். தமிழிலும் ஆங்கிலத்திலும் நல்ல புலமை வாய்ந்தவர். 15 வருடங்களுக்கு மேலாக அவருடன் எனக்கு பழக்கம். பெரும் அனுபவஸ்தர். ஸண்டனில் ஒரு மகாநாட்டிற்கு

வந்தபோது பிரதமதாசா புலிகள் பேச்சுவார்த்தை பற்றி ஒருவர் கேள்வி கேட்ட போது, “புலிகள் பசித்தாலும் புல்லை தின்னாது” என்று அடித்தாற்போல் பதில் சொல்லிய துணிச்சல் எல்லோருக்கும் வராது. “தாயகம்” “தழிமோசை” “ஸழநாடு” பத்திரிகை ஆசிரியர்களும் நன்றாக செய்பவர்கள். திறமையாளவர்கள். தாயகத்தைப் பாராட்டிக் கடிதம் கூட அவர்களுக்கு எழுதியிருந்தேன்.

துளசிகாமணி: பத்திரிகை தொழிலில் நன்றாக ஈழத்தில் காலுங்கி விட்ட நீங்கள் லண்டனுக்கு போனது....

ராஜகோபால்: போனது அல்ல. போகச் செய்தது. ஆறு மாத இளம் கர்ப்பிணிப் பெண் ஒருத்தியை இலங்கை இராணுவ வெறியர்கள் பலாத்காரம் புரிந்த செயலை என் பாதுகாப்பு நிலையைப் பற்றிக் கூடக் கவலைப்படாது ஈழ நாட்டில் காரசாரமாக கண்டித்தேன். அது பெரும் பிரச்சினையைக் கொண்டு வந்தது. என்னையும் என் குடும்பத்தையும் பூண்டோடு அழிக்க முன்பட்டனர். நான் ஆயுதம் ஏந்திப் போராடுவன் அல்லன். என் ஆயுதம் பேனா. நான் வாழும் வரை எழுத வேண்டும் என்ற அவா. நான் எழுதுவதற்கு வாழுவேண்டும் என்ற துடிப்பு, இவற்றுடன் என் குடும்பத்தை விட்டு தப்பி ஒடுவதை என்னால் எண்ண முடியவில்லை. என் எழுத்துக்களுக்கு ஆதாரமாக இருப்பவர்களில் என் மனைவி ஒருத்தி வாழ்ந்தால் ஒன்றாக வாழ்வோம் இன்றேல் ஒன்றாக அழிவோம்” என மிகவும் சிறமப்பட்டு லண்டன் வந்தேன். அடைக்கலம் பெற்றேன். அந்தச் செய்திக் கட்டுரையைப் படித்தவர்கள் “எந்த எந்த செய்தியை எப்படி எப்படி எழுத வேண்டும் என்ற வித்தையை நன்கு கற்ற வித்தகன்” என்று பாராட்டினர்.

துளசிகாமணி: இறை நம்பிக்கை ஒரு குறைவுமின்றி உங்களை ஸண்டனுக்கு கொண்டு வந்து சேர்த்து விட்டது. என் அரசியல் கோப்பாடு எல்லோருக்கும் தெரிந்த ஓன்று. எனக்கு தற்போது ஆத்மீகத்தில் ஈடுபாடு அதிகம் பகவத்கீதை, திருவாசகம், திருமந்திரம் ஓய்வு நேரத்தைப் பயனுள்ளதாக கழிக்க உதவுகின்றன. நான் எனக்காக மாத்திரமல்ல பார்வையிழந்த ஒரு இளைப்பாறிய ஆசிரியருக்காகவும் படிக்கின்றேன். அதை ஒரு சேவையாகக் கருதுகின்றேன். வெளிப் பார்வை இல்லாததினாலோ என்னவோ என் பார்வை தற்போது உள்முகமாக இருக்கின்றது. உள்ளத்தில் அமைதியைத் தருகின்றது. உள்முகப்பார்வைதான் உண்மையாக மனிதனை தான் யார் என்று உணர்ந்த வல்லது.

அருளைத் தேடி யாரும் போக வேண்டியதில்லை. இருந்தபடி இருந்து மனவுட்டத்தின் பாதையை மாற்றி, இறைவனிலேயே சிந்தனையைப் பதித்து, கோபத்தை அடக்கி, பற்றை நீக்கி, இருப்பதை அறத்தோடு இணைந்த தர்மம் செய்து, வாழப் பழகிக் கொண்டால், பயிற்சி செய்தால் நாளடைவில் உள் பார்வையினால் உண்மை தெரியும். உண்மைதான் கடவுள். முயற்சிக்கின்றேன். என் ஒவ்வொரு சிறு முயற்சிக்கும் பகவான் அருள் புரிகின்றார். பகவான் அருளின்றி எந்த முயற்சியும் எங்களை உயர்த்தாது. பகவானை நான் தெய்வமாகக் கருதுகின்றேன். ஆனால் அவர் என்னை பக்தனாக ஏற்றுக் கொள்கின்றாரா? இயன்றவரையில் சிறிது சிறிதாக அவர் அருளுரைகளின் படி நடக்க முயற்சிக்கின்றேன். பாப தரிசனம் பாவ விமோசனம்.

ராஜகோபால்: ச்சு! என்ன மாற்றம்! வியப்பாக இருக்கின்றது. அந்த இறை நம்பிக்கையுடன் தான் நானும் குடும்பமும் சுகமாக ஸண்டன் வந்தோம் ஸண்டன் வந்த நான் “தமிழன்” என்ற பத்திரிகையை

ஆரம்பித்தேன் பின்னர் கருத்து வேற்றுமையினால் உபத்திரவுமின்றி வெளியேறி 1993ல் ஈழகேசரி என்ற பெயரில் அதன் பழைய ஆசிரியர்களான திருவாளர்கள் சோ. சிவபாதசுந்தரம் இராஜ அரியரத்தினம் ஆகியோரின் ஆசீர்வாதங்களுடன் பத்திரிகையை நடத்தி வருகின்றேன். ஆரம்பித்தேன். மாதமிருமுறை வெளிவருகின்றது. குடும்பம் நடாத்துவதற்கு மாத்திரமல்ல பத்திரிகை நடாத்துவதற்கும் நல்ல பத்தினி வேண்டும். நல்ல பத்தினி பத்திரிகை நடாத்துவதற்கு நல்ல தீணி. பிரச்சினையில்லாத ஊக்கமளிக்கும் குடும்பம் நல்ல குடும்பம்.

துளசிகாமணி: என்றுமே எனக்கு குடும்பத்தால் பிரச்சினையில்லை. சிறுவனாக எழுதியவைகளுக்கும் இன்று எழுதுபவைக்கும் என் குடும்பம்தான் காரணம். நல்ல குடும்பம். நல்ல மருமக்கள்.

நல்ல பேர்ப்பிள்ளைகள். இவ்வளவு பேரும் ஒரு கூரைக்குக் கீழ் குடியிருக்கின்றோம். என்றால் நம்புவது கஷ்டம்.

ராஜகோபால்: சந்திப்பின் இறுதிக் கட்டத்திற்க வந்துள்ளோம். “கற்றோரைக் கற்றாரே....”

துளசிகாமணி: நல்ல தலைப்பு என்னிலும் இளையவர். பத்திரிகைத் துறையிலே பல வருட காலம் தொடர்ச்சியான அனுபவம்! பல நல்லவர்களிடம் கற்று கற்றதை மற்றோருக்கு பயன்பட உதவுபவர். நீங்கள் கற்றதை மற்றோருக்கு பயன்பட உதவுபவர். நீங்கள் கற்றோர். நான் கற்றோரா! இல்லையே கற்க விரும்புவன் என்றால் பொருந்தும். அதுவே என் நினைப்பு நான் எழுத்தை தொழிலாகக் கொண்டவனும் அல்லன் “செந்தாரகை மணிகரன்.ஜோ.நாதன்” என்ற புனைப்பெயர்களிலும், சொந்தப் பெயரிலும் எழுதியவன். இப்பொழுது

‘சாயிப்பிரியன்’ எனும் புனை பெயரில் அலாதி பிரியம் வைத்துள்ளேன். . எழுத்தை தொழிலாகக் கொள்வதற்கு நல்ல பயிற்சியும், பக்குவமும் வேண்டும்.

ராஜகோபால்: சிறுக்கை தொகுதி வெளியிட்டால்தான் எழுத்தாளர் என்பது அல்ல. உங்களுக்கு நல்ல வாசகர்கள் “பொதிகை” ஆசிரியர் ஜெகதீஷை எடுங்கள். உங்கள் அபிமான வாசகர்.

துளசிகாமணி: அது அவரின் அடக்கத்தின் பிரபலிப்பு.

ராஜகோபால்: எங்கே எங்கேயோ சிதறி இருக்கின்றோம். இருப்பதற்கு நாடு இல்லை. தமிழருக்கு ஒரு நாடு தேவை பிறந்து தவழ்ந்து, விழுந்து, விளையாடிய மண்ணை சொந்தக்காரர்களுடன் வாழ்ந்த புனித பூமியை மீட்டெடுக்க என் பேண தன் கடமையைச் செய்யும். என் பூமி புனிதமானது பவித்திரமானது.அந்த புண்ணிய பூமியிலே என் உடல் சுதந்திரமாக தகனம் செய்யப்படல் வேண்டும்.

துளசிகாமணி: ஒரு நல்ல உள்ளத்தின் நல்ல ஆசை கட்டாயம் நிறைவேறும். “நல்லார் ஒருவர் உளரேல்...” உங்களது ஆசைதான் ஒவ்வொரு தமிழனுக்கும் உண்டு. சுதந்திரம் “ஒவ்வொருவரினதும் பிறப்புறிமை.

ராஜகோபால்: நன்றி.

செந்தாரகை :- நன்றி.

4. சிறுகதை உலகில் ஒரு சிறு பயணம் பிரபல சிறுகதையாளர்கள்

வள்ளிநாயகி ராமலிங்கம் - வ.ந.கிரிதரன்

(குறுமகள்) வள்ளிநாயகி: வணக்கம்..... வாங்க கிரிதரன்

கிரிதரன்: வணக்கம்... பழம் பெரும் எழுத்தாளரான உங்கள் பெயரை சிறு வயதிலிருந்தே நன்கு அறிவேன். எனினும் இன்றுதான் நேரில் சந்திக்கும் சந்தர்ப்பம் கிடைத்தது.

வள்ளிநாயகி: கனடா வந்த பின்பு உங்களது எழுத்துக்களுடன் பரிச்சயம் எனக்கு ஏற்பட்டிருந்த போதிலும் இன்றுதான் முதல் தடவையாக நானும் காண்கின்றேன்.

கிரிதரன்: நீங்கள் மறுமலர்ச்சிக் காலத்துக்குப் பின்னால், செ. கதிர்காமநாதன், டொமினிக் ஜீவா போன்றோர் பிரபலமாக இருந்த காலத்தைச் சேர்ந்தவர்தானே?

வள்ளிநாயகி: ஆமாம்.... 1956 க்குப் பின்னால் வந்த ஆள் நான்.

கிரிதரன்: பழைய எழுத்தாளர்களைப் பற்றி, எழுத்துக்கள் பற்றி, நிறைய அனுபவம் உங்களுக்கு இருக்குமே? அதன் மூலம் வளர்ந்து வரும் புதிய எழுத்தாளர்களான எங்களுக்குக் கூறக் கூடிய அறிவுரை... காட்டக் கூடிய வழி....

வள்ளிநாயகி: பழைய எழுத்தாளர்கள்.....பழைய எழுத்துக்கள். ம....அனாதியிலயல்லாம் மிகவும் பண்டிதத்தனம் இருந்து வந்தது.

ஆனா. பிறகு எங்கட காலகட்டத்தில.... பாரதி, மு.வரதராசனார், தி.மு.க. நூல்களின் ஆட்சி ஆகியன எங்களுடைய எழுத்துக்களில் பரிணமித்தது. ஒரு முற்போக்கான எழுத்தோட்டம் என்னிடமும் சக எழுத்தாளர்களிடையேயும் காணப்பட்டு வந்தது..... டொமினிக் ஜீவா, டானியல், எஸ்.பொ. கனகசெந்திநாதன், செ.கணேசலிங்கம் எல்லோரும் எனது நண்பர்கள். நான் மற்றவரை விமர்சித்துக் கொள்வதில்லை. ஏனென்டால் அவரவர் தங்களுக்கேற்றபடி தங்களுக்கு விருப்பமானவற்றை எழுதுகின்றார்கள். எங்களுக்கு அடுத்த தலைமுறையில் வந்த அன்னலட்சமி ராஜதுரை, யோகா பாலச் சந்திரன், ஜேசு ராசா.... சாந்தன்.... சிறுகதையில் துலங்கினார்கள். கண்டா வந்த பின்பும் பார்க்கின்றேன். கடந்த இரண்டு வருடங்களுக்குள் கூடிய முன்னேற்றும் அடைந்துள்ளதை அவதானிக்க முடிகிறது. உமது சிறுகதைகளும், சம்பந்தன், சக்கரவர்த்தி, மானசா போன்றோரது சிறு கதைகளும் எனக்குப் பிடிக்கும். எடுத்துக் கொண்ட கருத்தை கவரக்கூடிய வகையில் கொடுப்பதுதான் சிறந்தது என்பது எனது அபிப்பிராயம்.

கிரிதரன்: இலங்கையில் ஆரம்ப எழுத்துக்கள் என்று சொல்லேக்கை....இலங்கையர்கோன், அ.ந.கந்தசாமி, அ.செ. முருகானந்தன், வரதர்.போன்ற மறுமலர்ச்சிக்கால எழுத்தாளர்கள் தான் முதன்முதலில் நாட்டுப்பிரச்சனைகளை வைத்து எழுத ஆரம்பித்தவர்கள்... மறுமலர்ச்சி எழுத்தாளர் சங்கத்தின் பின் வந்தவை எவை?

வள்ளிநாயகி: தமிழ் எழுத்தாளர் சங்கம்... முற்போக்கு எழுத்தாளர் சங்கம்...யாழ் இலக்கிய வட்டம்... நற்போக்கு எழுத்தாளர் சங்கம்.....

கிரிதரன்: எங்கட எழுத்தாளர்கள்.... ஓவ்வொரு துறையில் ஓவ்வொருத்தர் நல்லா எழுதுறாங்க... அ.ந. கந்தசாமி, வரதர், அ.செ.

முருகான்தன் அவர்களுடைய பாணி ஓர் எனிய நடையில்... நல்ல கருத்துக்கள் சொல்லிற் பாணி... எஸ்.பொன்னுத்துரையை எடுத்துக் கொண்டால் அவருடைய பாணி இன்னொரு ரகம்... அவர் முற்போக்கு கொள்கைகளை ஏற்காதவர்.

வள்ளிநாயகி: இல்லை. அவர் முற்போக்கு கொள்கைகளை எதிர்க்கவில்லை. அவர் ஒரு முற்போக்கான ஆள். ஆனால் தமிழ் எழுத்தாளர் சங்கத்திலே இருந்து பிரிந்தவர்கள் தங்களுக்கு முற்போக்கு எழுத்தாளர் சங்கம் எனப்பெயர் வைத்ததாலே அவர் கேட்டார். மற்றவர்கள் எல்லாம் பிற்போக்கு எழுத்தாளர்களா? என்று...ஆனா உண்மையாகவே அவர் வலு முற்போக்கு வாதி..... சங்கங்களின்ற பெயரை வைச்சுக் கொண்டு இவர் முற்போக்குவாதி அவர் பிற்போக்குவாதி என இனம் பிரிக்கக் கூடாது. முற்போக்கு எழுத்தாளர் சங்கத்திலே இருந்தவர்கள் பலரே பிற்போக்கு வாதியாக இருந்தார்கள்.

கிரிதரன்: எழுத்தாளர்களைப் பொறுத்த வரையில்... நான் பல தடவை அவதானித்துள்ளேன். எல்லோரும் ஓவ்வொரு வட்டாரத்தைச் சேர்ந்து.....அடுத்த வட்டாரத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் மீது குறை கூறி வருகின்றார்கள்....அது கூடாது. எல்லோருடைய எழுத்திலேயும் எல்லாத் திறமையும் இருக்கு என்றுதான் நான் கருதுகிறேன்.

வள்ளிநாயகி: அதுதான் என்கருத்தும்

கிரிதரன்: இப்ப உதாரணமாய்..... ரொல்ல்டோயின் சிறுகதைகளை எடுத்துக் கொண்டால் முற்போக்கு எழுத்தாளர்களோ.. நற் போக்கு எழுத்தாளர்களோ யாரும் நல்லது எண்டுதான் சொல்லுவினம்... குறை சொல்ல மாட்டினம்... இத்தனைக்கும் அவரது எழுத்துக்கள் முடியறது வந்து மதத்தில்... கடைசியாய் முடிப்பார் மதந்தான் எல்லாப் பிரச்சினைகளையும் தீர்க்கும் என்று.

அதில் இருந்து நான் எடுக்கிறேன் என்ன வெண்டால்....எந்த எழுத்தெண்டாலும் எந்த வட்டாரத்தைச் சேர்ந்தது என்றாலும் எழுத்து கலைத்துவமாக இருந்து... அந்த எழுத்து சமுதாயப் பிரச்சினை சொல்லி மிளிர்ந்தால் எல்லோரிடமும் எடுபடும். வீணாக அடிபடுகிறதால் எந்தவித லாபமும் இல்லை.

வள்ளிநாயகி: எழுத்தாளர்களுடைய எழுத்தை வாசிக்கின்ற போது அதில.... ஒரு சக்தி ஆவேசம்.. ஒரு தார்மீகக் கொள்கை எழுத்தில் ஒரு வன்மை... போன்றவற்றைக் காணும் போது.... எந்த எழுத்தாளராயினும் சரி.... எங்களை அறியாமலேயே ஒரு ஈடுபாடு எழுத்துடன் ஏற்படுகின்றது. ஆகவே நாங்கள் எழுத்தாற்றலையும் எப்படி சமுகத்துக்கு பிரயோசனப்படுகிறது என்பதையும் பார்க்க வேண்டுமே தவிர எங்களுடைய கொள்கைகளுக்கு மாறான கருத்துக்களைக் கண்டவுடனை.... உவன் எழுத மாட்டான் என்று தூக்கி எறிய முடியாது.

கிரிதரன்: எழுத்துத் தறையில் நீங்கள் பிரவேசிப்பதற்கு குறிப்பிட்ட எழுத்தாளர்கள் எவ்வேறும் தூண்டுகோலாக இருந்தனரா?

வள்ளிநாயகி: எனது சித்தப்பா, ஒருவர் தலைமை ஆசிரியராக இருந்தார். எனது அத்தான் ஒருவர் ஈழகேசரியில் வேலை செய்தார். அவர்கள் நிறையப் புத்தகங்களை எனக்குத் தந்து வாசிக்கும் ஆற்வத்தை ஏற்படுத்தினார்கள். எனது பன்னிரண்டாவது வயதில் முதலாவது கட்டுரை அச்சில் வந்தது எனக்கு ஊக்கத்தைக் கொடுத்தது.

கிரிதரன்: இலங்கையில் இருந்து பெண் எழுத்தாளர்கள் இலக்கியத் துறையில் வந்தது மிகக் குறைவு.அந்த வகையில் பெண் எழுத்தாளர்களில் நீங்கள் முக்கியமானவராகவும் முன்னோடியாகவும் இருக்கின்றீர்கள். இப்ப கண்டாவிலிருந்து பெண் எழுத்தாளர்கள்

நிறைய அடிக்கடி எழுதிக் கொண்டிருக்கிறார்கள்... அவர்களுக்கு உங்கள் அறிவுரை என்ன....

வள்ளிநாயகி: எனது சிறு வயதில் பெண் எழுத்தாளர்கள் மிகமிகக் குறைவு. நானும் பத்மா சோமகாந்தனும் தான் அப்போது எழுதினோம். பின்னர் யோகா பாலச்சந்திரன், அன்னலஷ்மி ராசதுரை, பவானி, ஆழ்வாப்பிள்ளை, நா. பாலேஸ்வரி, 75க்குப் பின்னர். கோகிலா மகேந்திரன்... தாமரைச்செல்லி தமிழ்ப்பிரியா போன்ற பலர் எழுத ஆரம்பித்தனர். அவர்களிடம் பெண்விடுதலை, பெண் சமத்துவம் போன்ற கருத்துக்கள் நிறையக் காணப்படுகின்றன. கண்டாவில் பெண் எழுத்தாளர்களைப் பற்றிக் கேட்டார்கள். கண்டாவில் இருக்கும் சட்டதிட்டங்களுக்கு ஏற்ப அவர்கள் எழுதத் தெண்டிக்கிறார்கள். என்னுடைய முதலாவது கதையுட்பட அனேகமான கதைகள் பெண்களின் முன்னேற்றம் பற்றியவைதான். குடும்ப ஒற்றுமைக்கு முன்னுரிமை கொடுக்க வேண்டும். இங்கு சிலர் கண்டா அமைப்புக்களுக்குக் கட்டுப் பட்டு, பிரிவினைக்கு இலகுவாக வழிகாட்டுகிறார்கள். அது தவறு என்றே எனக்குப் படுகிறது.

கிரிதரன்: இலங்கைப் பெண்களில் அனேகமானோர் ஆண்களில் தங்கியிருப்பதால் ஆணாதிக்கம் அங்கு மேலோங்குகின்றது. இங்கு நிலை அப்படியில்லை. சில சமயம் பெண்கள் அதிக ஊதியம் பெறுகின்றனர். இங்கு ஆண்கள் தமது கட்டுப்பாட்டுக்குள் பெண்களை வைத்திருக்க முன்னவதும், அடிப்படையில் குடும்ப பிரிவினைக்கு வழிகோலுகிறதே?

வள்ளிநாயகி: கதைகளில் அவை எழுதப்பட வேண்டும். உலகம் மாறிக்கொண்டு வருகின்றது. அதற்கேற்ப ஆண்களும் மாறவேண்டும் என்பதனை தெளிவாகச் சொல்ல வேண்டும்.

கிரிதரன்: இந்த நாட்டுச் சூழலுக்கு ஏற்ப ஆண்களும் அனுசரித்துப்போக வேண்டும். அதனாலேயே பல பிரச்சனைகள் தீரும். சிறுகதைகள், அவற்றின் அமைப்புக்கள்..... பாணிகள்... போன்றன பற்றி இங்குள்ள இளம் எழுத்தாளர்களுக்கு உங்கள் அறிவுரை என்ன? சில சிறுகதைகள் நான் பார்த்திருக்கிறேன். ஒரு நாவலா எழுதக் கூடிய சம்பவத்தை சிறுகதை போல எழுதியிருப்பார்கள் அல்லது சிறுகதையையே நாவலாக நீட்டியிருப்பார்கள்.... சிறுகதைகள் எப்படி அமைய வேண்டும்?

வள்ளிநாயகி: எனக்கென்று ஒரு தனி அபிப்பிராயம் வைத்திருக்கின்றேன். சிறுகதைக்கென்று இலக்கணம் எல்லாம் வகுத்து அதன்படி நடக்க வேண்டும் என்று சொல்வதை நான் வரவேற்பதில்லை..... ஹம்மிங்வே போன்றவர்கள் ஒரு புத்தகமே ஒரு நாவலைப் போல..... சிறுகதையாக எழுதியுள்ளனர். நாங்கள் என்னத்தைச் சமுதாயத்துக்குச் சொல்ல வருகின்றோம்..... என்று சொல்லி அதற்கான உருவ அமைப்பை அமைத்துக் கொள்ள வேண்டும்... எழுதிய விதம் சுவாரஸியமாக இருந்தால்... மக்களால் ஏற்றுக் கொள்ளக்கூடியதாக இருந்தால் அது வரவேற்புப் பெறும்.

கிரிதரன்: நாவலை எடுத்துக் கொண்டால் கனக்கச் சம்பவங்களும் தெளிவான கருவும் பல பாத்திரங்களும் வைத்துப் பின்னப் பட வேண்டிய பெரிய விஷயம். ஆனால் சிறுகதை கொஞ்ச நேரத்தில் வாசிச்சு முடிக்கக் கூடியது. அதனால் வாசிக்கிறவருக்கு ஒரு நல்ல தாக்கத்தை தரவேணும். சின்னச்சின்ன வசனங்களாக இருக்க வேண்டும். எல்லாருக்கும் இலகுவில் புரியக் கூடியதாக இருக்கணும்.... அப்ப நல்லா எடுபடும்.....

வள்ளிநாயகி: காலமாற்றத்திற்கு ஏற்ப நாங்களும் மாறிக் கொண்டு வரவேண்டும். பண்டைக் காலத்தில் நீட்டு நீட்டாய் எழுதினார்கள்.

அப்ப நேரமும் அவகாசமும் தாராளமாகக் கிடைச்சது... இந்த காலத்திற்கு அவை ஒத்துவரமாட்டா. எனவே இதற்கு உகந்த இலக்கியம் தான் நமக்குத் தேவை!

கிரிதரன்: நாங்க எழுதுகிறது சாதாரண வாசகர்களுக்கு கூட சென்றடையக் கூடியதாக அமைய வேண்டும். புத்திஜீவித தன்மையாக கருதி சிலர் எனிய நடையை கை விடுவது புத்தி சாலித்தனமாக எனக்குப் படவில்லை.

வள்ளிநாயகி: எழுத்தாளர்களுடைய முக்கிய நோக்கம் வந்து சமுதாயத்தில் இருக்கிற சில முக்கிய விடயங்களை....தான் இப்படித்தான் சமுதாயம் இருக்க வேண்டும் என நினைத்தக் கொண்டு.... வழிகாட்டிக் கொண்டு போக வேண்டுமே தவிர. தனது வித்துவத்தை காட்ட நினைத்து பண்டிதத் தமிழைக் கொட்டித் தீர்க்கக் கூடாது.

கிரிதரன்: அந்தக் காலத்தில் மரபுக் கவிதை எழுதினால் ஒருத்தருக்கும் விளங்காது. கடுந்தமிழைப் பாவித்து தமது மேதாவித் தனத்தை காட்டவே முற்பட்டனர். ஆனால்... பாரதியார் தான் முதன் முதலாக மரபுக் கவிதையை எனிமைப் படுத்தி மாற்றும் கொண்டு வந்தார்.

வள்ளிநாயகி: அந்தக் காலத்தையும் நாங்கள் குற்றும் சொல்ல முடியாது. சங்ககாலப் பாடல்களை எங்களால் வாசிக்க முடியாது. ஏனைண்டால் அந்தக் காலத்துத் தமிழ் கொஞ்சம் கடுமையாக இருந்தது. காலத்திற்கேற்ப தமிழும் மாற்றமடைகின்றது. சிலவேளை எதிர்காலத் தமிழர் நிகழ்காலத் தமிழை கடுமையானது எனக் குற்றும் சாட்டவும் கூடும். அது சரி, கிரிதரன். நீங்கள் கண்டாவிற்கு வந்து நீண்ட காலமாகிறது. நீங்கள் இலங்கையிலும்

எழுதியுள்ளீர்கள். இங்கும் எழுதுகின்றீர்கள். உங்களது அனுபவங்களை பற்றிச் சொல்லுங்களேன்?

கிரிதரன்: இலங்கையில் மாணவ பராயத்தில் எழுதிக் கொண்டிருந்தேன். அப்போது அவை எனது ஊக்கத்திற்குப் பெரிதும் உரமளித்திருந்தாலும் இப்பொழுது மீண்டும் அவற்றை வாசித்துப் பார்க்கும் பொழுது அவை தரமானவையாக எனக்குப் படவில்லை. ஆரம்ப காலத்தில் ஜனரஞ்சகமாக ஆர்வத்தில் எழுதின கதைகள் அவை! ஈழநாடு, வீரகேசரி, தினகரன், சிரித்திரன் போன்றன எனது ஆர்வத்தை மெருகேந்தின என்று சொல்லலாம். கண்டாவிற்கு வந்த பின்பு...தாயகத்தில் மணிவண்ணன் என்ற புனைபெயரிலும் வ.ந.கிரிதரன் என்ற சொந்தப் பெயரிலும் எழுதியுள்ளேன். பல சிறுகதைகள். இரு குறுநாவல்கள் அர்சனனின் தவம், கணங்களும் குணங்களும், அமெரிக்கா என்று சொல்லி ஒரு குறு நாவலும் உண்மைச் சம்பவங்களும் கலந்த ஒரு விவரண சித்திரம்... பரவலாக எனது எழுத்துக்களில் இஞ்சத்தையில் பிரச்சனைகளை வைத்து எழுத முயல்கின்றேன்... எங்களைப் பொறுத்தவரை இரண்டு வித பாதிப்புகளிருக்கு... ஒன்று எமது கடந்த கால நினைவுகள்... மற்றது இங்கத்தைய புது வாழ்வு.... அவற்றை மையப் படுத்தவே விரும்புகின்றேன்.

வள்ளிநாயகி: நான் நினைக்கின்றேன்... நாங்கள் ஓளிமயமான எதிர்காலத்தைத்தான் எண்ண வேண்டும்... இருங்ட பக்கத்தையே நெடுகிலும் பார்த்துக் கொண்டிருக்க முடியாது.. நீங்களெல்லாம் கண்டாவிற்கு வந்திருக்கின்ற இளம் எழுத்தாளர்கள்... இங்கு எப்படியான வாழ்க்கை முறையை மேற்கொள்ள வேண்டும்... கண்டாவோடை அனுசரித்து.... எப்படி முன்னேற வேண்டும்... என்ற வகையில் எழுத வேண்டும் என எதிர்பார்க்கின்றேன். பழையதையே

நினைத்துருகிக் கொண்டிருந்தால் எமது வாழ்க்கை கவலை மயமானதாகிவிடும்.

கிரிதரன்: நீங்கள் இப்ப... இருண்ட காலத்தை மறக்கிறது பற்றிச் சொன்னீர்கள்.என்னைப் பொறுத்த வரை.... எழுத்தாளனின் எழுத்து... நொந்த இதயத்தின் வேதனைக்குரலாக ஒலிக்கக் கூடாது.... எழுத்து வாழ்க்கைக்கு வழிகாட்டியாக அமைய வேண்டும் என்பதில் அசைக்க முடியாத நம்பிக்கை உடையவன்... வாசிக்கிறது பிரயோசனமாககவிருக்க வேண்டும். பழசை நினைத்து நினைத்து அழுது கொண்டு இருக்குமாப்போல எழுத்துக்கள் அமைவது எனக்குப் பிடிக்காது. எழுத்து வந்து ஒரு தீர்வை கொடுக்க வேண்டும். வாசகனுக்கு ஒர் உற்சாக்த்தைக் கொடுக்க வேண்டும். வாழ்க்கையை எதிர்த்துப் போராடுகின்ற ஒரு தன்மையைக் கொடுக்க வேண்டும். அதாவது ஒரு பொஸிடிவ் திங்கிங்....

வள்ளிநாயகி: நீங்க சொன்னது எனக்கு ரொம்ப சந்தோஷமாக இருந்தது. எழுத்தாளனைண்டா அப்படித்தான் இருக்க வேண்டும்.

கிரிதரன்: இங்கு கூட எத்தனையோ பிரச்சனைகளுக்கு மத்தியில் தான் நாம் வாழுகின்றோம். அவற்றிற்கு கூட முகம் கொடுத்து எழுத வேண்டும். பிரச்சனை என்று சொல்லி வாசிப்பவரையும் ஒரு தரம் அழவைக்காமல் மருந்தாக நம்பிக்கை ஊட்ட வேண்டும்.

வள்ளிநாயகி: ஒரு பிரச்சனை அனுகி.... இதைத்தான் செய் என்று ஒரு தீர்வை காட்டா விட்டாலும்... நாங்கள் கொண்டு போற விதத்தில்... வாசகன் அதைப் பார்த்து உணர்ந்து... தீர்மானம் எடுக்கக் கூடியதாக இருக்க வேண்டும். ஆனால் சில எழுத்தாளர்களை கவனித்தேன்... சமுதாயத்திலிருந்து விலகி நின்று கொண்டு... சமுதாயத்துக்கும் தமக்கும் சம்பந்தம் இல்லையென்பது

போல் பாவனை செய்து கொண்டு எழுதுவதுதான் வேதனை தருகின்றது.

கிரிதரன்: எழுத்தாளன் சமூகத்தின் ஓர் அங்கம் என்பதனை என்றும் மறந்து விடக் கூடாது....

வள்ளிநாயகி: இன்னுமொரு எழுத்தாள வர்க்கம் இருக்கின்றது. சமூகத்தில் எங்காவது அடித்தளத்தில் நடக்கும் அலங்கோலங்களை மிகை பட எடுத்துக் காட்டி இப்படியான ஓர் இழிந்த சமுதாயத்தில் தான் நாம் வாழுகின்றோம் என்றோரு பிரமையை ஏற்படுத்துகின்றனர். அதிலும் எனக்கு உடன்பாடில்லை. அவர்கள் அலங்கோலத்தை மிகைப்படுத்தாமல் நுட்பமாக எடுத்துக் காட்டி சமுதாயத்தை சீர் திருக்க வழிகாட்டுவதே மிகவும் உகந்ததும் சிறந்ததும்....

கிரிதரன்: நவீன் கவிதையைப் பற்றி உங்கள் அபிப்பிராயம் என்ன?

வள்ளிநாயகி: நான் முதலிலேயே சொல்லிப் போட்டேன்... எதுவும் எந்த ரூபத்தில் வந்தாலும் ரசிக்கக் கூடியதாக இருந்தால் அது வரவேற்கத்தக்கது. புதுக்கவிதைகளில் மிக உயர்ந்த ரசனையுடைய கவிதைகள் வெளிவந்துள்ளன. கைகூ கவிதைகளிலேயே திறமையைப் பார்க்க முடிகின்றது. புதுக்கவிதை என்று சொன்னாலும் எத்தனையோவற்றில் நல்ல அர்த்தம் இருக்கின்றது.

கிரிதரன்: புதிய துறையில் படிக்க ஆழம்பித்த மெண்டா.... பழைய சரித்திர நூல்களை ஆதாரமாக அந்தத் துறையில் முதலில் கர்கின்றோம்.... ஆனால் கவிதை எழுதாளர்கள்... பழைய கவிதைகளை பார்க்கிறதில்லை.... ஏதோ... அவை அனைத்தும் கஷ்டம் மாதிரி....

வள்ளிநாயகி: கண்ணதாசனின் கவிதைகள் அநேகமான சங்க கால கவிதைகளில் இருந்து எடுக்கப்பட்டு, எனிமைப் படுத்தப் பட்டனவே... பழக்கங்களைப் பயின்று கொண்டு வரும் பொழுது.... அது...இரு விளைநிலமாக... அமைகிறது....

கிரிதரன்: மரபுக் கவிதைகளை பாரதி எனிமைப் படுத்தி... புதுக் கவிதை வடிவம் கொடுத்தார். எனினும் கவிதைக்குரிய பண்புகளை அவர் விடவில்லை....ஒசை நயம்..... சந்தம் எல்லாம் அமைந்தன. புதுக் கவிதைகளுக்கு மாறும் பொழுது கவிதைப் பண்புகளையும் கவனித்தேயாக வேண்டும்.....

வள்ளிநாயகி: நீங்கள் வந்த காலத்திற்கும் இப்பொழுதுக்கும் இடையே இங்குள்ள பத்திரிகைகள் பற்றிய உங்கள் அபிப்பிராயம்.

கிரிதரன்: 83, 84 கால கட்டத்தில் இயக்க ரீதியான பிரகரங்கள் மட்டுமே அவ்வப்போது செய்திகளை தாங்கி வெளிவந்தன. பத்திரிகையென்று சொன்னால் முதலில் வெளிவந்தது தாயகம் என்றுதான் சொல்லலாம். செந்தாமரை பழைய நிர்வாகத்தில் சிலகாலம் முன்பு வந்திருந்தது. பின்னர் நின்று போனது... இப்போது வெளிவருவதற்கும் அதற்கும் நிறைய வித்தியாசம் இருந்தது... ஆனால் பெயரை மட்டும் பாவிக்கின்றார்கள்... ஆட்களை வாசிக்கிற தன்மையை ஊக்குவிக்கிறதென்றால் தாயகத்தைத்தான் சொல்லலாம்..... அதற்குப் பிறகு தான் கன பத்திரிகைகள் வந்தன.

வள்ளிநாயகி: தமிழோசை எல்லாம் இப்ப கிட்டடியில் வந்ததுதானே....

கிரிதரன்: இப்ப பல பத்திரிகைகள் வாறுதால் எழுத்தாளர் களுக்கும் கூடக்களம் கிடைக்கிறது. கண்டாவில் இத்தனை பேர் எழுதக் கூடிய

ஆட்கள் இருக்கினம் என்பது ஆச்சரியமளிக்கின்றது. நான் எதிர்பார்க்காத ஒன்று....

வள்ளிநாயகி: ம...ம.. எழுத்தாளர்களுக்கு... ஊக்குவிப்பு வேண்டும்...சன்மானம் கொடுத்து ஊக்குவிக்கப்பட வேண்டும.....

கிரிதரன்: ஆ...ஆ... இங்கு எந்த எழுத்தாளரும் சன்மானத்தை எதிர்பார்த்துத்தான் எழுதுகினம் என்று எனக்குத் தோன்றவில்லை. எல்லோருக்கும் ஏதோ வகையில் வருமானமோ உபகார நிதியோ கிடைக்கின்றது. தவிர இலங்கை இந்தியா போன்ற நாடுகளில் 150ரூபா கிடைத்தால் கூட அதன் மூலமே வாழ்க்கைச் செலவை ஒரு வகையில் சமாளிக்கலாம். இங்கு 5 டொலர் கிடைப்பின் எழுத்தாளர் அதைக் கொண்டு என்ன செய்யலாம்? எனவே இந்த நேரத்தில் சன்மானத்துக்காக ஏங்குவது பெரிய விஷயமாக எனக்குப்படவில்லை. ஆனால் பத்திரிகை நடத்தி... நிலைத்து நிற்பதுதான்.... பெரிய விஷயம்... நிலைத்து நிற்பதே தமிழருக்கு சேவை செய்தமாதிரி... எழுத்தாளரை ஊக்குவித்த மாதிரி

வள்ளிநாயகி: ஒரு ஒரு பத்திரிகையை வேணுமென்டால் எழுத்தாளர்களுக்கு அனுப்பலாம்...

கிரிதரன்: ஆனால் அதுவும் தேவையில்லை என்றுதான் நான் நினைக்கின்றேன். இஞ்சை வந்து லட்சக்கணக்கான தமிழ் ஆட்கள் இருந்து... அப்படி ஒரு நிலை என்றால்... அது பற்றிச் சிந்திக்கலாம்.... இலங்கையில் மாதிரி எழுத்தாளர் இங்கு கஷ்டமான நிலையில் இல்லை.... ஆனா... அப்படித்தான் ஊக்குவிக்க வேண்டும் என பத்திரிகைகள் நினைப்பின்... இலங்கையில் இருந்து வரவழைக்கும் எழுத்துக்களுக்குச் சன்மானம் கொடுக்கலாம். அல்லது அங்குள்ள எழுத்தாளரின் படைப்புக்களை பிரசுரம் செய்து உதவலாம்.

வள்ளிநாயகி: இங்கு எத்தனையோ சஞ்சிகைகள்

வெளிவந்துள்ளன.... அவற்றுடன் ஒப்பிட்டுப் பார்க்கையில்.. பொதிகை ஒரு நல்ல தரம் வாய்ந்த சஞ்சிகையாக வரும் போன்ற.... குணங்கள் காணப்படுகின்றன.... பொதிகைக்கு நல்லதொரு வளர்ச்சி இருக்குது. சாதாரணமானவர்களையும் படித்தவர்களையும் கவருகின்றதை அவதானிக்க முடிகிறது...

கிரிதரன்: பல்வேறு கருத்துக்களை உடையவர்களுக்கும் களம் அமைக்கும் பத்திரிகையாக பொதிகை உள்ளது... இது... நல்லதொரு எதிர்காலத்துக்கு... வளர்ச்சிக்கு... உயர்ச்சிக்கு அறிகுறி....

வள்ளிநாயகி: நன்றி..... வணக்கம்....

கிரிதரன்: வணக்கம்.....நன்றி.....

5.சாஸ்திரிய சங்கீத மாலிகை

பிரபல இசைவாணர்கள்

வா. சொர்ணவிங்கம் - ரேணுகா பாலச்சந்திரன்

சொர்ணவிங்கம்: ஈழத்துக் கலைஞர்கள் பலர் இப்பொழுது இங்கு இருக்கின்றார்கள். அவர்கள் மேடையிலே தங்கள் இசையின் விற்பன்னத்தை காட்டுவதற்குச் சந்தர்ப்பம் அளிப்பதாக நீங்கள் கருதுவது என்ன?

ரேணுகா: 87ம் ஆண்டு நான் ரோரன்ரோவிற்கு வந்த புதிதில் சங்கீதத்தைப் பொறுத்தவரையில், ஈழத்துக் கலைஞர்களுக்கு எந்த விதமான மன்றங்களும் இருக்க வில்லை. பாரதிய கலா மன்றம் ஒன்றுதான் நன்றாகச் செயற்பட்டுக்கொண்டிருந்தது. முதன் முதல் கர்நாடக இசைக்கு அரங்கம் அமைத்து ஏதாவது செய்ய வேண்டும் எனச் செயற்படுவது நீங்கள் தலைவராய் இருக்கும் தமிழிசைக் கலாமன்றம்தான்.

சொர்ணவிங்கம்: கலையைப் பொறுத்தவரையில் எங்கள் மக்கள் தப்பிப்பிராயம் வைத்திருக்கின்றார்கள். கலை என்பது இந்தியாக்காரருக்குத்தான்... எங்களுக்கில்லை என்ற மாதிரி. எங்கள் மக்களுக்குச் சந்தர்ப்பம் கிடைக்கவில்லை... அதற்கு மேலாக எங்களது மக்களின் குணங்களிலொன்று காழ்ப்புணர்ச்சி. மற்றொருத்தன் நல்லாகச் செய்கின்றான் என்றால் அதைப் பார்த்துச் சகிக்க மாட்டார்கள். இதனால் எமது கலைஞர்கள் தமது கலைத்துவத்தை மேலும் விருத்தி செய்யாமல் தங்களுக்குள்ளேயே அழுக்கிக்கொண்டு விடுகிறார்கள். எங்கள் கலைஞர்களுக்கும்

கூடுதலான சந்தர்ப்பம் இருக்குமானால் அவர்களும் முன்னுக்கு வருவார்கள். நீங்கள் என்ன நினைக்கின்றீர்கள்?

ரேணுகா: காழ்ப்புணர்ச்சி எங்கள் கலைஞர்களிடம் மட்டும்தான் இருக்கின்றது என்பதை நான் ஏற்றுக் கொள்ள மாட்டேன். இந்தியக் கலைஞர்களிடேயும் சர்வசாதாரணம். நான் இந்தியாவில் ஜந்து வருடங்களிருந்தேன். எனது குரு... டாக்கடர் சேலம் ஜெயாலஷ்மி ஒரு முன்னணிக் கலைஞர். அவர் மூலம் பல சிறந்த கலைஞர்களின் சகவாசமும்... அவர்களைப் பற்றிய உண்மைகளும் எனக்குத் தெரிய வந்தது. அங்கையும் நிறைய போட்டியும் பொறுமையும் இருக்குது. ஆனால் நீங்கள் சொன்ன மாதிரி எங்களுடைய கலைஞர்கள் மேலே வரவில்லை என்பது..இந்தியாவிலை... பல வருஷங்கள் இசை வளர்ச்சி அடைந்து வந்துள்ளது.... அதே போல இலங்கையிலும் வளர்வதற்கான சந்தர்ப்பம் இருந்திருக்கு...நிறைய அமைப்புக்கள் நிறைய கலைஞர்கள் இருந்திருக்கின்றார்கள்.

சொர்ணலிங்கம்: ஆனால் கலை வளர்வது... மக்கள் அதை ஏற்றுக் கொள்ளும் பட்சத்தில்தான்... மக்கள் வரவேற்பளிக்காதுவிடின் எந்தக் கலைஞராலும் தனது கலையின் திறுனை மேற்கொண்டு எடுத்துச் செல்ல முடியாது.

ரேணுகா: அதை மக்கள் ஏன் வரவேற்கவில்லை என்றுதான் தெரியவில்லை....

சொர்ணலிங்கம்: சரியான முறையில் சொல்லப்படவில்லை என்றுதான் நான் நினைக்கின்றேன். சிங்களவர்கள் தொடக்கத்தில்... துமிழ்க் கலையைத்தான் ரசிக்க வேண்டிய நிர்ப்பந்தம் இருந்தது.... ஆனால் அவர்கள் தங்களுக்கென்று ஒரு கலையை உருவாக்க வேண்டும்... பேண வேண்டும்.... என்ற செயற்பாட்டோடு நடந்து கொண்டதால் இன்று இந்தியக் கலைஞர்களையே மிஞ்சும்

வகையில்...கலைப்படைப்புக்களைத் தருகின்றார்கள். ஆனால் தமிழ்க் கலைஞர்களுக்கு உரிய அந்தஸ்த்தைக் கொடுக்க எமது சமுதாயம் தவறிவிட்டது.

ரேணுகா: சமுதாயம் தவறி விட்டதுதான். அரசாங்கத்தைப் பொறுத்தவரையிலும் எங்களுக்கு அவ்வளவு ஆதரவு இருக்கவில்லை. சாதாரணமாகப்பாடிக் கொண்டிருக்கும் சிங்களக் கலைஞருக்கு புரபஸர் என்ற பட்டத்தைக்கொடுத்து ஊக்குவிக்கப்படுகின்றான். தமிழ் கலைஞரோ... சங்கீத வாத்தியாக நலிவடைகின்றான்.

சொர்ணலிங்கம்: இப்ப நாங்கள் கண்டாவில் இருக்கின்றோம்... முதலில் நாங்கள் ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டும். எங்கள் கலைஞர்களிடத்தும் நல்ல திறமைகள் இருக்கின்றதை... கலைக்கு வேறு சில இனத்தவர்கள் மட்டும்தான் உரித்தானவர்கள் என்றில்லாமல்.....தமிழராலும் முடியும் என்பதைக் காட்ட வேண்டும்.

ரேணுகா: அது முடியும் என்பதற்கு நல்லதொரு அத்தாட்சி... தமிழிசைக்கலாமன்றத்தின் மாணவர் விழாவாகும்... standard நான் எதிர்பார்த்ததற்கு மேலாக.. மிகச் சிறந்த முறையிலை. 48 நிகழ்ச்சிகள்... எல்லாச் சிறு பிள்ளைகளும் கடந்த வருடத்திலும் பார்க்க இந்த வருடம்.. பல மடங்கு திறமானதாக... அந்த நிகழ்ச்சி விரிவடைந்திருந்தது.

சொர்ணலிங்கம்: இதில்...படிப்படியான முன்னேற்றத்தைக் காணக் கூடியதாக இருக்கிற தென்றால் ஊக்கமும் ஆக்கமும் கொடுக்கப்படும் பட்சத்தில் எங்கள் இனத்தவரால் கலையை வேகமாக வளரச் செய்ய முடியும் என்பதுதான். ஆகவே முதலாவது மக்களுக்கு சாஸ்தரீய இசையின் மகிமையை எடுத்துச் சொல்ல வேண்டும். அவர்களிடம் எங்கள் இசைக்கான ஆதரவைப் பெற வேண்டும். அதே சமயம் மாணவர்களை உருவாக்கிச் சிறந்த முறையில் வழி நடத்திச்

சென்றால் எங்கள் சமுதாயத்திலும் நாங்கள் திறமான கலைஞர்களை உருவாக்கலாம்.

ரேணுகா: கலைஞர்களுக்கு எதையாவது செய்ய வேண்டும் என்ற தீராத தாகம் இருந்தாலம் கூட... தனித்து எதனையும் சாதிக்க முடியவில்லை... பொது மக்களுடைய.... அல்லது ஏதாவது அமைப்புக்களுடைய ஆதரவு மிக அவசியம்.... அதுவும் இசையைப் பொறுத்த மட்டில்...

சொர்ணலிங்கம்: சாஸ்திரீய இசையை எடுப்போம்... கர்நாடக இசையென்று அதைக் கூறினார்கள். கரை நாடு அகம் சேர்ந்தது - கர்நாடகம். தென்னகத்தை அந்த வகையில் சாலுக்கிய மன்னன் கூறியதால் தென்னகத்து இசை கர்நாடக இசையாயிற்று! ஆனால் கர்நாடக இசை என்ற சொல்லு...

ரேணுகா: ஆ.... கர்நாடக இசைக்கு நீங்கள் கொடுக்கிற விளக்கம்...இன்னுமொரு விளக்கமும் இருக்கின்றது. முன்பு இந்தியா முழுவதும் ஒரே ஒரு இசைதான் இருந்தது. முகாலயர்கள் இந்தியாவிற்கும் படை எடுப்பதற்கு முன்பாக...இந்தியா முழுவதும் இருந்தது. ஒரே சந்தமான இசை.. முகாலயர்கள் படை எடுப்பின் பின் அவர்களுடைய இசையின் ஆதரவு வட இந்திய இசையில் சிறிது கலந்தது....ஆனால் தென் இந்தியர்கள் ஏற்கனவே இருந்த இசை வடிவத்தை அப்படியே பேணிப் பாதுகாத்தார்கள். கர்நாடகம் என்றால் பழையானது என்பது அர்த்தம். தென் இந்தியாவில் உள்ளது பழையான இசை. அதுதான் இந்தியா பூராகவும் முதலில் வியாபித்திருந்த இசை.... அந்த இசைதான் கர்நாடக இசை...

சொர்ணலிங்கம்: தென் இந்தியாவில் ஆதியில் இருந்த இனம் பேசிய மொழி தமிழ் என்றும் அது பின்னர் திரிபடைந்து வெவ்வேறு மொழிகளாக மாறியதாகவும் கேள்விப் படுகின்றோம். பழைய இசை....

கர்நாடக இசை என்றால்... தமிழருடைய இசையாக இருந்திருக்க வேண்டும். எனவே பாடல்களும் தமிழில் தான் இருந்திருக்க வேண்டும். ஆனால் தமிழில் பாடல்கள் பாடப்படாமல்.. தெலுங்கில் சாஸ்திரீய இசை பாடப்படும் போது மக்களுக்கு எதுவுமே புரியாமல் போய்விடுகின்றது. அந்த வகையில் கர்நாடகம் என்ற சொல்லை கேட்டாலே. மக்களுக்கு “அஸர்ஜி” அதனால்தான் சாஸ்திரீய இசை என்றே நாம் அழைக்கின்றோம். சாஸ்திரீய இசை என்பது இலக்கண அமைப்புக்கு அடங்கிய ஓர் இசை. அந்த வரம்புகளுக்கு மீறிப் போக முடியாது. ஆனால் அதனைப் பாடும் பொழுது... மக்களுக்குப் புரியாமல்.. தடுமாற வைக்கின்றோம். எங்களுடைய சமயம் அழிந்து கொண்டிருப்பதற்குக் காரணம் சமயத்தைப் பற்றிய விளக்கத்தை இலகுவான முறையில் சொல்லத் தவறியதுதான். அது மாதிரி

ரேணுகா: சமயம் அழிந்து கொண்டிருக்கின்றது. என்பதை நான் ஒப்புக்கொள்ளவே மாட்டேன். உலகின் புராதனமான சமயம் இற்று சமயம். அது அழியவில்லை. மாறுபட்டு கொண்டு வருகிறது. இந்து சமயம் என்பது முடிந்த உண்மை. உண்மை என்றும் அழியாது. மக்களுக்கு ஏற்ப தேவையான முறையில் எடுத்துக் கூறும் தன்மை மாறலாம். இந்து சமயமும் அழியப் போவதில்லை... கர்நாடக இசையும் அழியப் போவதில்லை.

சொர்ணலிங்கம்: ஆனால் ஒரு சிலருக்கு மட்டும் அது பயன்படக்கூடியதாகத்தான் இருக்கப்போகின்றது. பரந்துபட்டு எல்லா மக்களுக்கும் பயன்படும் வகையில் அது வராது.

ரேணுகா: எந்த ஒரு கலையுமே... சயன்ஸ் என்றாலென்ன... மற்றும் என்றால் என்ன... எல்லாருக்கும் பயன்படும்... எல்லாராலும் விளங்க முடியும் என்று சொல்ல முடியாது.

சொர்ணலிங்கம்: இல்லை... இந்த இசையை விருத்தி செய்ய வேண்டும் என்றால்... மக்கள் அதனைப் புரியும் வகையில்... கொடுக்க வேண்டும். சாஸ்திரீய இசைதான் முக்கியமானதோன்று. ஏனையவையெல்லாம் அதிலிருந்து வந்தவை... சாஸ்திரீய இசையை அறிந்தவன் எல்லா இசையையும் ரஸிக்கும் தன்மையைப் பெறுகின்றான் என்ற அறிவை மக்கள் உணர வேண்டுமெனின்... மேல் தட்டில் இருக்கம் கலைஞர்கள் தான் மெல்ல மெல்லக் கீழே வந்து... அந்தக் கலையை ஊட்ட வேண்டும். பின்னர் மக்களையும் தம்முடன் உயர்ந்த நிலைக்கு இழுத்துச் செல்ல வேண்டும்.

ரேணுகா: கலையை ஊட்ட வேண்டும். ஆனால் கலையினுடைய தரத்தை இறக்கக் கூடாது. சாதாரணமான மக்களுக்குப் புரிய வைக்க வேண்டிய முறையில் நாங்கள் இசையைக் கொடுக்க வேண்டுமாக இருந்தால் - நாம் பாடும் கர்நாடக சங்கீதமான இசை சாதாரண மக்களுக்குப் புரியவில்லை என்பதற்காக கலைஞர்களை சாதாரணமான முறையில் பாடுங்கள் அல்லது சினிமாப் பாட்டுக்கள் பாடுங்கள்... அப்படியானால் மக்களுக்குப் புரியும் பின் கர்நாடக இசைக்குக் கொண்டு போங்கள் - என்று கூறப்படுமானால்... கலைஞர்கள் என்ற முறையில் அதை ஏற்றுக் கொள்ள முடியாது.

சொர்ணலிங்கம்: இசையைக் கேவலமாக்கும் முறையில் நடக்க வேண்டாம் என்றுதான் நானும் நினைப்பவன். சாஸ்திரீய இசையை தரத்தில் இருந்து குறைக்காமல் மக்களுக்குப் புரியும்படி சொல்லி... சாஸ்திரீய இசை பற்றிய விளக்கங்களைக் கொடுத்து அவர்களை உங்களது ஸ்தானத்துக்கு கொண்டு வர முயற்சித்தால் என்ன?

ரேணுகா: நல்லதோரு கருத்து. ஆனால் அப்படி விளக்கம் கொடுப்பதால் மட்டும் எல்லோரும் கர்நாடக இசையை ரசிக்க போகின்றார்கள் என்பது எதிர்பார்க்க முடியாததோன்று.

சொர்ணலிங்கம்: சாதாரண ரசிகர்கள் பலருக்கு சுருதி பிழையாகப் பாடினால் உடனடியாகவே விளங்கும். தானாம் பிழையெனின் விளங்கும். ஆனால் கச்சேரியில்

ஆலாபனையை ரசிக்கும் அளவுக்கு அவர்கள் பக்குவம் அடையவில்லை. அதற்குத்தான் விளக்கம் பயன் கொடுக்க வல்லது. தமிழிசைக் கலாமன்றத்தின் நோக்கம் கலைஞர்கள்... மாணவர்களுக்கு சந்தர்ப்பம் கொடுத்து ஊக்குவிப்பது... சாஸ்திரி இசையின் மகிமையை மக்களுக்க எடுத்துக் கூறவது... சாஸ்திரிய இசை பற்றிய விபரங்களை விளக்கமளிப்பது.... இதனால் மக்களிடையே ஆர்வம் அதிகரிக்கும்.

ரேணுகா: பிள்ளைகள் மூலமாக இந்த விழிப்புணர்ச்சியை பெற்றார்களிடமும் அடுத்த சந்ததியினரிடமும் பொது மக்களிடமும் ஏற்படுத்தலாம்.

சொர்ணலிங்கம்: மன்றங்கள் சங்கங்கள் மூலமாகவும் மக்களிடையே விழிப்புணர்ச்சி ஏற்படுத்தப் பண்ண வேண்டும். கலை பாதுகாக்கப்பட வேண்டும். கலை வளர்க்க வேண்டும் போன்ற கருத்துக்களுடன் நடாத்தப்படுகின்ற நிகழ்ச்சிகளுக்கு அவை முக்கியத்துவம் கொடுத்து ஊக்குவிக்க வேண்டும். கலை பற்றிய செய்திகள் மக்களிடையே சென்றடையவில்லை என்றால்... அந்தக் கலை மக்களால் ஏற்கப் படவில்லையென்றால்... கலை வளர்வதற்குச் சந்தர்ப்பமேயில்லை. கலை நிகழ்ச்சிகளுக்கு வருபவர்களின் தொகையிலும் பார்க்க அதிக அளவு மக்களை பத்திரிகைகள் சென்றடைகின்றன. விமர்சனங்கள் சென்றடைகின்றன. ஆகவே பத்திரிகையாளர்களுக்கு ஒரு வேண்டுகோள். தயவு செய்து கலை நிகழ்ச்சிகளை ஆதரியுங்கள். கலை வளர்ச்சியில் உயரிய பங்களிப்பைச் செய்யுங்கள். அதற்கென போதிய விளம்பர கட்டணத்தையும் பெற்றுக் கொள்ளுங்கள்.

பத்திரிகைகள் கலைஞர்களுக்கும் மக்களுக்கும் ஒரு பாலமாக அமையும் கடமையை மறுக்கக் கூடாது.

ரேணுகா: நாங்கள் பத்திரிகையாளர்களுக்கு அழைப்பு அனுப்பும் பொழுது...இன்னுமொன்று சொல்லலாம்... விமர்சனம் வேண்டுமாக இருந்தால்...சங்கீத ஞானம் உள்ளவர்கள் பற்றிய தகவல்களையும் கொடுத்தால்.. பத்திரிகையாளர்கள் எழுதும் விமர்சனங்களுக்கு... அவர்கள் உதவி செய்ய முடியும். இதனால் தரமான விமர்சனங்களை இலகுவாக பத்திரிகையாளர்களால் பிரசுரிக்க முடியும்.

சொர்ணலிங்கம்: இசையைப் பற்றி எழுதும் பொழுது... ராகப் பிரயோகம் அல்லது சுருதி பேதம்... போன்ற நுணுக்களை எழுதுவது சிரமமாக இருக்கலாம். ஆனால்.. மக்கள் ரசிக்கக் கூடியதாகப் பாடினாரா? என்பதை எழுத எவ்ராலுமே முடியும். சாதாரண மகன் அதை என்ன மாதிரி கணிக்கின்றான் என்றும் இருக்கு கலை நுணுக்களை என்ன மாதிரிக் கணிக்கின்றான் என்றும் இருக்கு... இரண்டையும் வித்தியாசப்படுத்தி விமர்சனம் செய்யலாம்.

ரேணுகா: பத்திரிகைகளின் ஆதரவு கலைஞர்களுக்கும் கலையைப் படைக்கின்ற நிறுவனங்களுக்கும் நிறைய வேணும். அது இல்லாமல் நாங்கள் எவ்வளவு செய்தும் பிரயோசனமில்லை. நாங்கள் பாடுகிறோம். ஆனால் நாங்கள் போய் சொல்ல முடியாது.... நாங்கள் பாடுறும்... பாடுறும்... என்டு! ஆனால் எங்களுக்கு இப்படிச் சந்தர்ப்பம் தரக் கூடியது நீங்கள் தலைமை தாங்கும் தமிழிசைக் கலாமன்றும் போன்ற மன்றங்கள் இப்படிச் சந்தர்ப்பம் கொடுக்கப்பட்டது இவர்கள் இப்படிச் செய்தார்கள் என்றதை பொது மக்களுக்கு எடுத்துச் சொல்ல வேண்டியது பத்திரிகைகளின் கடமை. பொதிகை அதனைச் செவ்வனே செய்வது கண்கூடு.

சொர்ணலிங்கம்: தராதரமுள்ள மாணவர்கள் எல்லாம் இங்கு இருக்கின்றார்கள் என்று தெரியும் பட்சத்தில். எமது பிள்ளையையும் விடலாமே என்றொரு ஆதங்கத்தைப் பெற்றோருக்கு ஏற்படுத்தும் வகையில் பத்திரிகைகள் நடந்து கொள்ளலாம்.

ரேணுகா: யார் யார் என்ன ராகம் பாடினார்கள் என்ன பாடினார்கள் என்பது கூட தேவையில்லை. இவ்வளவு பிள்ளைகள் பாடிச்சுது கேட்கிறதுக்கச் சந்தோஷமாக இருந்தது.... பிள்ளைகளின் முயற்சி பாராட்டத்தக்கதாக இருந்தது... இவ்வளவு அசிரியர்கள் எவ்வளவு சிரமப் பட்டார்கள் என்ற மேசேச் பேப்ரில் வந்தாலே போதும்.

சொர்ணலிங்கம்: இன்னுமொன்று எமது கலைஞர்களிடையே சிலசில வாத்தியக் கருவிகளுக்கும் பற்றாக்குறையிருக்கு... சில கலைஞர்கள்... மறைஞ்ச இருக்கிறார்கள்... மன்றங்கள் பற்றிய செய்திகளை பத்திரிகைகளில் பார்க்கும் போது... கலைஞர்கள் அவற்றுடன் தொடர்பு கொண்டு... நிகழ்ச்சிகளை வழங்கவும்.. தட்டுப்பாடான வாத்தியக் கருவிகளை தந்துதவும் சந்தர்ப்பம் கிட்டும். தமிழிசைக் கலாமன்றம்... தரமான கலைஞர்களை வரவழைத்து இங்குள்ள கலைஞர்களுக்கத் திறமான பயிற்சியை வழங்கவும் உத்தெசித்து வருகின்றது. இரண்டு மாதங்களுக்கு ஒரு தடவை மேடை நிகழ்ச்சிகளை அளிக்க முடிவெடுத்துள்ளது. எமது மாணவர்களின் இசைப் பிற்சியை ஊக்குவிக்கும் வகையில் இசைப் பரீட்சையினை நடாத்தவிருக்கின்றது. எதிர்காலம் பிரகாசமாக இருக்கும் என்று நம்புகின்றது.

ரேணுகா: பொதிகை கலைஞர்களை நன்கு பாராட்டுவது மகிழ்ச்சியை தருகின்றது. நன்றி. வணக்கம்.

சொர்ணலிங்கம்: கலைஞர்க்கு உயரிய உற்சாகம் அளித்து வரும் பொதிகை வாரந்தோறும் வெளி வர வாழ்த்துக்கள். நன்றி. வணக்கம்.

6.நலமுடன் வாழ்க வளமுடன் வளர்க

பிரபல மத குருமார்

தியாகராஜ குருக்கள் - சுப்பிரமணிய குருக்கள்

தியாகராஜக் குருக்கள்: எல்லாரும் மகிழ்ச்சியில் பூரிக்க நலமுடன் வாழ்க.,வளமுடன் வளர்க, சகல செளபாக்கியங்களும் பெற்று மேலோங்க, சீரோடும் சிறப்போடும், பேரோடும் புகழோடும் திகழ புது வருட வாழ்த்துகளைக் கூறி கொண்டு... மலேஷியாவிலிருந்து கனடாவிற்கு நீங்க வந்து.... ஏத்தாழ முனு மாசம் ஆச்சா.....

சுப்பிரமணிய குமாரக் குருக்கள்: அமா.. முனுமாசம் இருக்குங்க..

தியாகராஜக் குருக்கள்: முனு மாசம் ஆச்சு... ஒரு நாளாவது நீங்களும் நானும் ஆறுதலா... பேசறதற்கு எங்களுக்கு நேரமே கிடைச்சத்தில்ல... இன்னைக் காச்சு இரண்டு பேரும் இருந்து ஏதாச்சும் மனம் விட்டுப் பேசுவமா? உட்காருங்க.

சுப்பிரமணிய குமாரக் குருக்கள்: எப்ப பார்த்தாலும் ஒரே பிளி�....

தியாகராஜக் குருக்கள்: பொதுவாக இந்த நாட்டிற்கு வெளி நாட்டிலை இருந்து யாரு வந்தாலென்ன... இங்குள்ளவங்க முதல்ல கேட்கிற கேள்வி... கனடா பிழிச்சிருக்கா....

சுப்பிரமணிய குமாரக் குருக்கள்: ரோம்ப நல்ல நாடு... ரோம்ப ரோம்ப பிழிச்சிருக்கு...

தியாகராஜக் குருக்கள்: மலேஷியாவில் எங்க பார்த்தாலும் கோவில் இருக்கும்பெரிய பெரிய கோவிலிருக்கும்... சின்ன சின்னக்

கோவிலிருக்கும்... அப்பிடி ஒரு சூழ்நிலையிலை இருந்துட்டு... இங்கை வந்தாப் பறும்.. உங்க மனசில ஏதாச்சும்... வித்தியாசம்... அங்கையிருக்கேக்க இருந்ததற்கும் இங்கே வந்ததற்கும் ஏற்பட்டதுண்டா?

சுப்பிரமணிய குமாரக் குருக்கள்: அப்பிடியொன்றும் ஏற்பட்டதாக இல்லை. அந்த நாட்டுக்கும் இந்த நாட்டுக்கும் பெரிய வித்தியாசம் எண்டா... அந்த நாட்டிலை... மூலைக்கு மூலை... எங்கு பார்த்தாலும் கோவில் தெரியும். இங்கை அப்படியில்லை. தமிழ் மக்கள் தொகை அதிகமாக இருந்தாலும் கோவில்கள் குறைவாகத் தான் இருக்க ஆணா..... இங்கை கூடுதலான பக்தர்கள் வழிபாடு செய்கிறார்கள். மலேஷியாவில் வெள்ளி செவ்வாய் என எடுத்துக்கிட்டா..... அதிக பட்சம் நூறு பேர் கூடுவாங்க... ஆனா இஞ்சை முன்னாறு நானுாறு பேர் கூடுறாங்க. இது ஒரு பெரிய ஆச்சரியமான விஷயம்தான். மலேஷியாவில் திருவிழாக்காலங்களில் அல்லது விஷே வைபவங்கள் காலத்தில் அதிகமான மக்கள் ஆலயத்துக்குச் சென்று வழிபாடு செய்வார்கள். அண்மையில் கைப்பூச்சத்துக்கு கூட சுமார் எட்டு லட்சம் மக்கள் கலந்து கிட்டதாக பத்திரிகையில் பார்க்க முடிஞ்சது.

தியாகராஜக் குருக்கள்: ம்...ம்...ம்... அங்கை திருவிழாக் கூட்டம் ஜாஸ்திதான்.

சுப்பிரமணிய குமாரக் குருக்கள்: சிலோன்.. மலேஷியா.. கனடா... இந்த மூன்று நாடுகளுக்கும் உங்களுக்கும் பரிச்சயம் உண்டு. இவற்றில் பக்தர்களுக்கிடையில் வித்தியாசம் ஏதாவது உண்டா?

தியாகராஜக் குருக்கள்: இதில் பெரிசா வித்தியாசம் என்று சொல்லப்படுக்கு எதுவும் கிடையாது. எல்லாரும் இந்துக்கள். எல்லாரும் தமிழர்கள். மலேஷியாவை விட சிலோனில் ரொம்ப

இந்து ஆலயங்கள்... எங்கெங்கே போனாலும் அங்கங்கே ஆலயங்கள். பார்கிற இடமெல்லாம் எப்பவும் ஏதாவது திருவிழாக்கள் நடந்துக்கிட்டே இருக்கும்... ஸ்கலில்... ஓண்ணாங்கிளாஸில் இருந்து..... யுனிவேர்சிட்டி வரைக்குமே இந்து சமயத்தை ஒரு பாடமாக எடுக்கக் கூடிய நிலை சிலோனில் இருக்கு... அதனால் சமயப் பாடம் நிச்சயமாகப் போதிக்கிறாங்க.... புத்தகங்களெல்லாம். வெளியிட்டு.. எப்படி சாமி கும்பினும்.. எப்படி கோவிலுக்குப் போகனும்...பெரியவர்களை கண்டா எப்படி வணக்கம் செலுத்தனும்... அந்த முறையெல்லாம் முறைப்படி சொல்லிக் கொடுக்கிறாங்க.... அப்பிடியான சூழ்நிலை இந்த நாட்டில் இல்ல. பெற்றோர்கள் சொல்லிக் கொடுக்க விரும்புராங்க... ஆனா அவங்களுக்கு டைப் கிடைக்கிறதில்லை... மலேஷியாவில் பல சங்கங்கள்.... வாராவாரம்.... சமய வகுப்பு நடாத்தி முன்னேற்று கின்றார்கள். வட்டார ரீதியாக... மாநில ரீதியாக சமயப்போட்டி வைத்து... சிறந்த பரிக்கள் கொடுத்து ஊக்குவிக்கிறாங்க.

சுப்பிரமணிய குமாரக் குருக்கள்: அடுத்து என்னான்ன ஸ்காபரோவில்... இந்த தூர்க்கை அம்மன் கோவிலை நீங்க உருவாக்கி... கும்பாபிஷேகம் எல்லாம் அமோகமாக நடத்தி.... அற்புதமாகப் பணிபுரிந்து வருகிறீங்க. ஏன் நீங்கள் சமய போதனை.. சமய வகுப்பு போன்றவற்றில் ஈடுபடக்கூடாது.

தியாகராஜக் குருக்கள்: நிச்சயமாக அப்படியான நோக்கம் உண்டு. 1988ல் நான் கண்டாவிற்கு வந்த முனு மாசத்தில் உதிச்ச ஒரு சிந்தனைதான் இன்று நீங்கள் காணும் இந்த ஆலயம். இந்த ஆலயத்தில் பூஜை வழிபாடுகளும், திருவிழாக்களும் மாத்திரமல்ல... இந்து சமய வளர்ச்சிக்கு தேவையானவற்றையும் செய்யவேண்டும் என்பதுதான் இக் கோவிலை ஆரம்பித்த வேளை எனக்குள் இருந்து வந்த உத்வேகம் எனச் சொல்லலாம். 1990 ஆம் ஆண்டு ஆகஸ்ட்

மாதம் ஆகம விதிப்படி இலங்கைக் கோவில்களும் ஒப்பானதாக புதிய ஆஸயம் எழுப்பப்படும். அதன் மூலமாக முழுமையான சேவை செய்ய வேண்டும். அங்கு சமயபாட போதனைகளையும் ஆரம்பிப்போம். அதில் தேவார- திருவாசக-திருமுறைகள் எல்லாம் சொல்லிக் கொடுக்கப்படும். திருமுறைப் போட்டிகள் நடாத்தப்பட்டு சிறாருக்கு ஊக்கம் அளிக்கப்படும் பரிசுகள் வழங்கப்படும். அத்துடன் சங்கீதக்கலை, நடனக்கலை, குருக்கள் பயிற்சிப் பாடசாலை எனவும் விஸ்தாரம் பெறும்.

குப்பிரமணிய குமாரக் குருக்கள்: கோவிலில்... அடுத்தபடியாக நடக்கிற முக்கிய நிகழ்ச்சிகளில் ஒன்று... இந்து திருமணம். எந்தச் சனி ஞாயிற்றைப் பார்த்தாலும் திருமணங்கள் நடந்து கிட்டோதான் இருக்கு... மலேஷியாவிலும் சரி சிலோனிலும் சரி திருமணங்கள் ஆகம விதிப்படி நடக்கின்றன. இங்கும் அப்படித்தானே.

தியாகராஜக் குருக்கள்: கல்யாண வயசை உடைய வாலிபர்களும் யுவதிகளும்தான் இந்த நாட்டுக்கு ஏராளமாக வந்துள்ளார்கள். அதனால் இங்கு திருமணங்களுக்கும் குறைவில்லை. இங்கு கல்யாணத்தை சனி, ஞாயிறுகளிலே வைக்கிறாங்க. ஏனென்றால் மற்ற நாட்களில் அனேகமாக எல்லோரும் வேலைக்குப் போறவங்க.... அதனால் சனிக்கிழமையில் வைக்கிறாங்க... ஆனால் சனிக்கிழமையில் கல்யாணம் தவிர்க்கப்பட வேண்டும் என்று ஒரு விதி இருக்கு. சனிக்கிழமை கூடாது என்று... ஆனா அதைக் கூட யாரும் பார்க்காமல் செய்யிறாங்க. மத்திம பட்சமா செய்யிறாங்க. அதைக் குற்றும் என்று சொல்ல முடியாது. ஏனெண்டால் குழந்தை அப்படி இருக்கு... ஆனால் மத்தப்படி... ஊரிலை எப்படி நடக்குமோ அதற்கு இம்மியளவும் குறைவில்லாமல்.... இங்கு நடக்கும் கல்யாணங்கள் நடந்துக்கிட்டிருக்கு... அதைவிடச் சிறப்பாக என்று கூட சில இடங்களில் நடக்குது. ஏனெண்டா இங்கு எல்லா வசதியும் இருக்குது.

திருமணத்திற்கு தேவையான குருமாராக இருந்தாலும் சரி... மணவறை எனினும் சரி... திரவியங்களா இருந்தாலும் சரி... பொருட்களாக இருந்தாலும் சரி....இங்கு நிறைய இருக்கிறது. இன்னுமொன்றும் சொல்ல வேண்டும். நாகரீகத்துக்காக தேவையற்ற சில சடங்குகள் கூட எங்கட சடங்குகளுக்குள் புகுந்திருக்கு... அது வரவேற்கக் கூடிய ஒன்றால்ல.... உதாரணமாக இந்தக் கேக் வெட்டுகின்ற சம்பிரதாயம் வந்து...இந்துத் திருமணத்தில் சொல்லப்படவில்லை. கிறீஸ்தவ சொல்லப்பட்ட ஒரு சடங்கு... திருமணங்கள் பொதுவா.... இங்கு வீட்டில் நடக்கிறது கிடையாது. கோவிலில்...அல்லது மண்டபத்தில் நடக்கின்றன... மணமகள் தாலியுடனும் மணவறையில் அணிந்திருந்த கூறைச் சேலையுடனும் தான் மணமகனின் இல்லத்துக்கு முதன்முதலில் செல்ல வேண்டும் என்பதுதான் விதி... மாலைகள் கூட வீட்டிற்கு எடுத்துச் செல்லப்பட வேண்டும். ஆனால் புகைப்பட வீடியோபட கலாசாரத்தால் இங்கு இவை மீறப்படுவது சாதாரணமாகி விட்டது. இவற்றைக்கூடிய வரை எல்லா இந்துக்களும் தவிர்க்க வேண்டும் என்பதுதான் எனது கருத்து.

சுப்பிரமணிய குமாரக் குருக்கள்: அடுத்தது....கல்யாணத்தில் அட்சதை போடுறமே... அதை வந்து... பாதத்திலிருந்து சிரசு வரை போடறதா.... சிரசிலிருந்து பாதம் வரை போடறதா... எதுதான் உண்மையான விதிமுறை என்ற சிலர் என்னிடம் கேட்டாங்க....

தியாகராஜக் குருக்கள்: அட்சதை வந்து... மஞ்சளாலை பூசப்பட்ட அரிசி... அதற்கு என்னுக்கணக்கு கிடையாது. தாம்பாளத்தில் நிறைஞ்சு இருக்கும். அட்சதை போடுவதன் கருத்து வாழ்க்கையும் நிறைந்து பொலிவானதாக அமையவேண்டும் என்பதுதான். பல இடங்களில்..... தாலிகட்டும் போது.... ஒரே நேரத்தில் எல்லாரும் அரிசியை மணமக்கள் மீது சொரிந்து ஆசீர்வதிக்கின்றார்கள். பலர் மணமக்களது பாதங்களில் முதலாவதாகவும் தோள்களில் அடுத்தும்

சிரசில் முன்றாவதாகவும் அட்சதையிட்டு ஆசி கூறுவார்கள். இதுதான் சரியான முறை என நான் நினைக்கின்றேன்.கீழே இருந்து மேல் நோக்கிப் போடுவதன் அர்த்தம் ஒருவருடைய வாழ்க்கை மேல் நோக்கிப் போக வேண்டும். ஆனால் தலையில் இருந்து போடுவதால் இதற்கு எதிர்மாறான கருத்துத்தான் கிடைக்கும்.

சுப்பிரமணிய குமாரக் குருக்கள்: எல்லாப் பஞ்சாங்கங்களிலும் 14ம் திகதிதான் வருடம் பிறக்கின்றது என்று உள்ளதே! இந்த வருடம் வருடம் பிறப்பை எந்த நாளில் எந்த நேரத்தில் ரொரண்டோ மக்கள் கொண்டாட வேண்டும்.

தியாகராஜக் குருக்கள்: எல்லாப் பஞ்சாங்கங்களும் என்று சொல்ல முடியாது. கண்டாவிற்கு என்று ஒரு பஞ்சாங்கம் உள்ளது. அதை நீங்கள் பார்க்கவில்லை என்று நினைக்கின்றேன். அதில் 13ம் திகதி என்றுதான் வருடப் பிறப்பு குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. மீன் ராசியிலிருந்து மேல் ராசிக்குள் குரியன் பிரவேசிக்கின்ற காலம்தான் தமிழ் வருடப் பிறப்பாகக் கொண்டாடப் படுகின்றது. இந்தப் பிரவேசம் பங்குளி மாதம் 31ம் நாள் குரிய அஸ்தமனத்திற்கு பின்னர் நிகழுமாயின் வருடப்பிறப்பை மழுநாள் தான் கொண்டாட வேண்டும்.

யாழ்ப்பாணத்தில் வருஷம் பிறக்கும் நேரத்துக்கு ரொரண்டாவில் குரியோதயத்தைக் கணித்துப் பார்க்கும் போது இம் முறை ஏப்ரல் 13ம் திகதி கண்டாவில் வருஷப் பிறப்பு கொண்டாடப்பட வேண்டும். வருஷத்தில் ஒரு தடவைதான் மீன் ராசியிலிருக்கும் குரியன் மேல்ராசியில் பிரவேசிக்கிறார். இலங்கையில் ஒருக்கா பிரவேசிச்சு... அவுள்ளேவியாவில் ஒருக்காப் பிரவேசிச்சு...கண்டாவில் ஒருக்கா பிரவேசிச்சுக் கொண்டிருப்பதில்லை. ஒரே நேரத்தில்தான் சகல நாடுகளுக்கும் பிரவேசிக்கின்றார். அந்த நேரம் உலக நாடுகளுக்கு என்னவாக இருக்கின்றதோ அதைக் கணித்துப் பார்த்துத்தான் வருஷப்பிறப்பைக் கொண்டாட வேண்டும். ஏப்ரல் மாதம் 13ம் திகதி

1993 ஆம் ஆண்டு செவ்வாய் கிழமை காலை சரியாக 10மணி 17 நிமிடத்துக்கு தமிழ் வருஷம் ஸ்ரீமுக வருடம் இங்கு பிறக்கின்றது.

சுப்பிரமணிய குமாரக் குருக்கள்: நன்றி. வணக்கம்.

தியாகராஜக் குருக்கள்: நன்றி. வணக்கம்.

எவ்வொருவன் இன்றைய தினம்
மட்டுமே என்னுடையது
இன்றைக்கு மட்டுமே நான் சீரான
வாழ்க்கையை வாழ விரும்புகிறேன்
என்று கருதி செயல்படுகிறானோ
அவனே உலகத்தில் மிக மிக
சந்தோஷமான மனிதன்....

7. எங்களுக்கு ஓவ்வொரு நாளுமே நத்தார்.

பிரபல மத்போதகர்கள்

மேவின் குணச்செல்வம் - சொலமன்அருமைநாயகம்

அருமைநாயகம்: இலங்கையிலே எக்காளத்தொனி திருச்சபை ஊழியம்....அண்டவர் கிருபையால்.. நல்ல ஆசிர்வாதத்தோடு இருக்கின்றது என்று அறியக் கூடியதாக இருக்கின்றது. யாழ்ப்பாணத்திலே இப்ப இவ்வளவு கூடுதலான பிரச்சனைகள் மத்தியிலும்.. நடைபெறுகின்ற ஊழியம் பற்றிச் சொல்லுங்கள் பிரதர்.

குணச்செல்வம்: உண்மையில்... யாழ்ப்பாணத்திலே... வடகிழக்கு பகுதிகளில் பல பக்கங்களில்.... நாங்கள் ஆண்டவரான இயேசு கிறிஸ்துவை அறிவிச்சு... ஆண்டவராகிய ஜேசு கிறிஸ்து மூலமாக ஜனங்களை நாங்கள் பாவத்திலும் அக்கிரமத்திலுமிருந்து மீட்டு.... இந்தக் கிறிஸ்தவ ஊழியத்தை நன்கு செய்து வருகின்றோம். அங்கே மிகவும் கவுட்டமான நிலைமை என்பதை அனைவரும் அறிவார்கள். சுற்றி வர ராணுவத்தால் குழப்பட்ட யுத்தப் பிரதேசமாக இருக்கிறது. உணவுத் தட்டுப்பாடும் அத்தியாவசியப் பொருட்களுக்கான தட்டுப்பாடும் மக்களை வதைக்கின்றது. அன்றாட வருமானம் பெற்று வாழ்ந்தோர் திண்டாடுகின்றார்கள். இதன் மத்தியிலும் ஜனங்கள்... நாங்கள் ஆண்டவராகிய ஜேசுகிறிஸ்துவின் கவிஷேத்தை அறிவிக்கும் பொழுது மனமுவந்து ஏற்றுக்கொண்டு... எமது ஆலயங்களுக்கு வருகின்றார்கள். காரணமென்ன வென்றால்... அவர்கள் இப்பொழுது இருக்கிற நிலைமையில்... அவர்களுக்குத் தேவையானது ஒரு விடுதலை... ஒரு சமாதானம்....

சமாதானத்திற்குரிய வழி. ஜேசுக்கிறிஸ்துவை ஒரு சமாதான பிரபு... சமாதான கர்த்தர் என்று சொல்லி நாங்கள் அவர்களுக்கு அறிமுகம்

செய்து வைக்கின்றோம். ஜேசுக் கிறிஸ்து மூலமாக சமாதானத்திற்கும் விடுதலைக்கும் வழியுண்டு.. ஏனென்றால் அவர் உலகத்திலுள்ள மக்களை விடுதலையாக்குவார் எனப்போதிக்கும் பொழுது மக்கள் அதை ஏற்றுக்கொண்டு திரண்டு ஆலயத்திற்கு வருகின்றார்கள். அதன் மூலமாக அவர்களுடைய வாழ்க்கையில் ஏதோ ஒரு வகையில் ஒரு சமாதானத்தையும் ஒரு சந்தோஷத்தையும் அவர்கள் பெற்றுக் கொள்கிறார்கள்.

அருமைநாயகம்: கொழும்பில் எப்படி எக்காளத்தொனி ஊழியம் நடைபெறுகின்றது?

குணச்செல்வம்: கொழும்பில் சமீபத்தில்தான் நாங்கள் இந்த ஊழியத்தை ஆரம்பித்தோம்...கொழும்பில் இருக்கிற மக்களுக்குப் போதிய வசதிகள் இருக்கின்றன... ஆனாலும் கொழும்பில் வாழும் தமிழ் மக்களுக்குச் சகல வசதிகளும் உண்டென்று சொல்ல முடியாது. அரசு பெளத்த மதத்தவருக்குத்தான் கூடுதல் சலுகைகளை வழங்குகின்றது. சிங்கள மக்களுக்குத்தான் அதிக ஆதரவைக் கொடுக்கின்றது. எனினும் கொழும்பிலிருக்கும் மக்கள் கூட.... பயத்தோடும் பீதியோடும் தான் வாழ்கின்றார்கள். அவர்களுக்கு நாங்கள் ஜேசுகிறிஸ்துவைப் பற்றிச் சொல்லு கின்றோம்.

ஜேசுகிறிஸ்து உங்களைக் காப்பாற்றுவார். என்றும்.... அவர் உங்களுக்காகவே உயிர் கொடுத்தவர் என்றும்.... எந்த அயத்துக்களிலிருந்தும் காக்க வல்லவர் என்றும்.... அவரை நோக்கிச் செபிச்சால் பாதுகாப்பு உண்டென்றும் நாங்கள் சொல்லும் பொழுது அது பெரிய ஆறுதலாகவும் சந்தோஷமாகவும் இருக்கின்றது. கொழும்பில் எமது ஊழியம் சகல தரப்பு மக்களையும் சென்று அடையும் வகையில் நாம் நடவடிக்கை மேற்கொண்டு வருகின்றோம். அதற்கு போதிய இடவசதியும் நிதியுதவியும் எமக்குத் தேவை.

அருமைநாயகம்: இலங்கையில் சுவேஷம் அறிவிப்பதற்குத்தடைகள் அல்லது ஊழியக்காரர்களுக்கு விரோதமாக ஏதாவது உண்டா?

குணச்செல்வம்: எங்களுடைய சபை அதிகமாக இருப்பது வடக்கு மாகாணத்தில்... எமது தலைமையகம் கச்சேரி நல்லூர் வீதியில் அமைந்துள்ளது.... அங்கே 2000க்கும் மேற்பட்ட மக்கள் ஒவ்வொரு ஞாயிற்றுக் கிழமை தோறும் எமது ஆலயத்திற்கு வந்து ஆண்டவரை ஆராதிக்கிறார்கள். எல்லா சபைகளிலும் ஏராளமான ஆட்கள் வழிபாடு செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள்.வடக்கைப் பொறுத்த வரை இயக்கங்களினாலேயோ வேறு தனி நபர்கள் எவராலுமோ எந்தவித தடையும் எமக்கில்லை. அங்கு எந்த மதமும் சுயாதீனமாக சுதந்திரமாகத் தமது கடமைகளைச் செய்யலாம். குறிப்பாகச் சொல்லப்போனால் முன்பு மதவிரோதம் கொண்ட சிலரால் ஏற்பட்டிருந்த எதிர்ப்புகள் கூட தற்பொழுது உள்ள திறமை வாய்ந்த நிர்வாகத்தினால் தடைசெய்யப்பட்டுள்ளது. ஒரு மதத்தைக் குறித்து இன்னொரு மதம் குற்றும் சாட்டக் கூடாது. தடை விதிக்கப்படாது என அங்கே ஒழுங்கியிருப்பதனால் நாங்கள் பயமின்றிக் கிறிஸ்தவ ஊழியத்தை இப்பொழுது அங்கு செய்யக் கூடியதாக இருக்கின்றது. இதே நிலைதான் இலங்கை பூராகவும் உள்ளது. சரி! போதகர் செலமன் அருமைநாயகம் அவர்களே! இங்கு கண்டாவில் உள்ள தமிழ் மக்களுக்கு கிறிஸ்துவைப் போதிக்க வேண்டியதன் அவசியம்... இங்குள்ள தமிழ் மக்கள் கிறிஸ்துவை ஏற்றுக் கொள்ளுகிறதால் வருகிற நன்மைகள் என்ன என்பது பற்றிக் கொஞ்சம் சொல்வீர்களா?

அருமைநாயகம்: எல்லாத் தமிழ் மக்களுக்குமே கிறிஸ்து.... நிச்சயமாக அவசியமாக இருக்கின்றார். இங்கு... கண்டாவில் நான் கண்டதில் அநேகர் இங்கு வந்தவுடன் இரண்டு வேலை முன்று வேலை செய்து... பணம் சம்பாதிக்க வேண்டும் என்று

விரும்புகின்றார்கள். அதனால் ஆண்டவருக்கு முதலிடத்தைக் கொடுப்பதில் தவறிவிடுகின்றார்கள். ஆனால்.... நாங்கள் என்ன செய்கின்றோம் எண்டால்... சிலருடன்தான் ஜேசுவைக் குறித்து... இந்தக் கூட்டங்களை... ஆராதனைகளை ஆரம்பித்தோம்.

அவர்களுக்கு ஜேசு செய்த நன்மைகளை... அவர்கள் போய் மற்றவர்களுக்குச் சொல்ல மற்றவர்கள் வருகின்றார்கள்.... வந்து கேட்க வரும் வேளையில் அவர்களையும் ஜேசு தொடுகின்றார்.... அவர்களது வாழ்க்கையில் அற்புதங்கள் நடக்கின்றன... அனேகர் வியாதியிலிருந்து குணமடைகின்றார்கள்.. வியாதியிலிருந்து விடுதலைபெறுகின்றார்கள்....பாவத்திலிருந்து விடுதலை பெறுகின்றார்கள்... இப்படியாக ஆண்டவர் கிருபையினால் முன்னாறு.... முன்னாற்றைம்பது பேர்வரை இன்று வரக்கூடிய அளவிற்கு ஆண்டவர் கிருபை அளித்துக்கொண்டிருக்கிறார். இங்கு வருகிறவர்களுக்கு நாங்கள் சொல்லிக் கொடுப்பது...என்னவெண்டால் முதலாவது தேவனது ராஜ்ஜியத்தையும் அவருடைய நீதியையும் தேடுங்கள்... அப்பொழுது உங்களுக்குத் தேவையானதை அவர் உங்களுக்குக் கொடுத்தருஞ்வார் என்பதுதான். அதன்படி வாழ்க்கையில் ஆசீர்வாதம் நிரம்பப்பெற்றவர்கள் இருக்கிறார்கள். இப்பொழுது எவ்ராவது தமக்குப் பணக்கஷ்டம் இருக்கின்றது என்று சொல்ல முடியாத அளவிற்கு தேவன் ஆசீர்வதித்துக் கொண்டிருக்கின்றார்.

குணச்செல்வம்: சரி போதகர் அவர்களே... அங்கிருந்து இங்கு வந்த சகலவிதமான மக்கள்... இங்கு தமது வாழ்க்கை முறைகளை மாற்றி அமைத்துக்கொள்கிறார்கள். ஏனெனில், இங்குள்ள கலாச்சாரம் அவ்விதமாக இருக்கின்றது. ஆனால் சில தமிழ் மக்கள் அந்தக் கலாச்சாரத்தால் பாதிப்பட்டெந்து, தம்முடைய பரிசுத்தமான ஜீவியத்தையும் விட்டுவிடவும் அல்லது சில தவறான செயல்களில் ஈடுபடவும், உதாரணமாக பிள்ளைகள்... பெற்றோர்க்கு கீழ்ப்படியாத

வகைகள்... பெற்றோர் தண்டித்தால் பொலிசாரைக் கூப்பிடக் கூடிய முறைகள் போன்றன இருக்கின்றன. இப்படிப்பட்ட மக்கள் ஆலயத்திற்கு வரும் பொழுது... எங்களுடைய கிறிஸ்தவ கலாச்சாரத்தையும்... கிறிஸ்தவ பண்பையும் கிறிஸ்தவக்குள்ளான கீழ்ப்படிவையும் நீங்கள் உங்களுடைய ஊழியத்தின் மூலம் செய்வதன் மூலம் அவர்களுடைய வாழ்க்கையில் மாற்றம் ஏற்படுத்த முடிந்துள்ளதா?

அருமைநாயகம்: நிச்சயமாக... எங்களுடைய சபையில் சிறு பிள்ளைகள் தொடக்கம் பெரியவர்கள் வரைக்கும் எல்லாருக்குமே ஞாயிறு ஆராதனைக்கு முன்னதாக வயதுக்கேற்றபடி வகுப்புகள் நடத்திக் கொண்டிருக்கின்றோம். அங்கு நாங்கள் எவ்விதம் ஜேசுவின் பிள்ளைகளாகச் சீவிக்கவேண்டும்...பெற்றோருக்குக் கீழ்ப்படிய வேண்டும்... பெரியவர்களை மதித்து நடக்க வேண்டும்... போன்றவற்றைச் சொல்லிக் கொடுக்கின்றோம். நாங்கள் வெவ்வேறு நாட்டிற்கு வந்தாலும் ஜேசு ஒருவரே என்பதினால் எங்களுக்கு அவர் வழிகாட்டியாக இருப்பதினால்... அந்தப் பாதையில் நாங்கள் நடக்கும்போது எந்தவிதமான பிரச்சனைகளும் தோன்றமுடியாது. சிலருக்கு சில பிரச்சனைகள் ஏற்கனவே இருந்திருக்கின்றன. ஆனால் ஆண்டவருடைய கிருபயினால் அவாக்கள் ஜேசுவை ஏற்றுக் கொண்ட பின்பு அவர்களுடைய வாழ்க்கையில்... குடும்பங்களில் சந்தோஷமும் சமாதானமும் இருக்கின்றது.

குணச்செல்வம்: உங்களுக்கு வருமானம் யாரால் வழங்கப்படுகின்றது?

அருமைநாயகம்: எங்களுடைய ஆலயத்தை இங்கு ஆரம்பிக்கும் போதில் ... நான் இரண்டு வேலை செய்து கொண்டிருந்தனான்... அலுவலக வேலை ஒன்று உணவுக்கடை வேலை இன்னொன்று.

அப்பொழுது இந்த ஆலயத்திற்கு நான் முதல் தடவையாக வந்த போதில்... போதகர் என்னைக் கூப்பிட்டு இங்கு ஆலயத்தைத் தமிழர் மத்தியில் ஆரம்பிக்கும்படி யோசனை கூறினார். அதற்கு நானும் உடன்பட்டு ஆரம்பித்தேன். எனது மனைவியும் அவரது இரண்டு சகோதரிமாரும் சேர்ந்து தான் முதலில் ஆரம்பித்தோம். ஆண்டவர் கிருபையால் யடிப்படியாக ஆலயம் வளர்ச்சி பெற்றது. ஆரம்பத்தில் என்னுடைய வருமானத்தாலும் மனைவியினது வருமானத்தாலும் நாங்கள் சீவித்துக் கொண்டிருந்தோம். ஆனால் சபை வளர்ந்து வர எனது பொறுப்புகளும் அதிகரித்தன.

அந்நிலையில் அந்த வேலைகளையும் செய்து கொண்டு இந்த ஊழியத்தையும் செய்வது சிரமமாகவிருந்தது. ஆண்டவருடைய கிருபையினால்.... நான் சேர்ந்துள்ள மிஷனரி சேர்ச் ஓவ் கண்டா ... எனக்கு ஒரு சிறிய தொகை பணம் அதாவது வீட்டு வாடகையை தர ஆரம்பித்தார்கள். இப்பொழுது இந்தத் தமிழ்ச்சபை எனக்கு முழு வருமானத்தை மாதச் சம்பளமாக தந்து கொண்டிருக்கிறார்கள்... பிரதர்... உங்களுக் வெளிநாட்டிலிருந்து நிதி உதவி கிடைக்கிறதா...?

குணச்செல்வம்: வட பகுதியிலே நாங்கள் செய்கின்ற ஊழியங்கள் மிகவும் கடினமான பாதைக் கூடாக செய்ய வேண்டியிருக்கிறது. மக்களுக்குப் போதிய வருமானம் இல்லை. அதனால் மக்களுக்கு நிதி உதவி செய்யக் கூடிய வசதிகளில்லை. பணவசதி இருக்கிறவர்கள் எப்படியாவது உதவி புரிகின்றார்கள். எங்களுடைய வேதாகம அடிப்படையில் பத்திலொரு பங்கு வருமானத்தை ஆண்டவருக்குக் கொடுக்க வேண்டுமென்று இருப்பதால் வெளிநாட்டில் வாழும் உறவினர்கள் அனுப்பும் பணத்திலிருந்து எமக்கான காணிக்கையைச் செலுத்துகின்றார்கள். அதன் மூலம் யாழ்ப்பாணத்தில் உள்ள சபைகளை நடத்தக் கூடியதாக

இருக்கிறது. ஆனால், பெரிய காரியங்களை செய்ய முடியாமலிருக்கிறது. இந்த நாட்களில் தான் நாங்கள் கூடுதலான சபைகளை ஸ்தாபிக்க வேண்டும். ஆண்டவர் கிருபையை மக்களுக்கு அளிக்க முடியும். சகலவித வசதிகளும் மக்களுக்கு இருந்தால் அவர்களது கவனம் உல்லாச வாழ்வுகளில் திசை திரும்பிவிடும். ஆனால் இப்பொழுது உள்ள கஷ்டமான காலங்களில் ஆண்டவனைத் தேடவேண்டும் என்ற எண்ணம் சகலருக்கும் ஏற்படுவது சகஜம்.

அதனால் ஜனங்கள் ஒரு இடத்திற்கு எங்களை நாடி வருவதிலும் பர்க்க... நாங்கள் அவர்கள் இருக்கிற இடங்களைத் தேடிச் செல்வது அதித நன்மை... கிராமங்கள் தோறும் சபைகளை ஸ்தாபிப்பதில் அக்கறை கொண்டு செயல்படுகின்றோம். அதற்கு ஊழியகாரர்களை அனுப்ப வேண்டும். ஆலயம் நிறுவுவதற்கு காணிகள் வாங்க வேண்டும். இவற்றிக்குப் பணம் தேவை. எந்த மிஷனோடும் நாங்கள் சேரவில்லை. வெளிநாட்டு மிஷன்களோடும் தொடர்பு இல்லை. அதனால் வெளிநாட்டில் இருந்து நிரந்தர வருமானமும் எமக்கு கிடைப்பதில்லை. ஆனால் எமது சபையிலிருந்து வெளிநாடுகளுக்குப் போனவர்கள் அவ்வப்பொழுது சில நன் கொடைகளை அனுப்பிக் கொள்கிறார்கள். அது எங்களுக்கு பெரும் உதவியாக இருக்கின்றது. என்னுடைய விருப்பம் இலங்கைத் தீவு முழுவதும் நூற்றுக்கு மேற்பட்ட திருச்சபைகளை ஸ்தாபிக்க வேண்டுமென்பதுதான். இதனால் பாவ வழிகளில் இருக்கும் மக்களை நாம் மீட்க முடியும். இதற்கு வருமானம் தேவை. இதனை நாம் ஆண்டவரை நோக்கித் தான் கேட்போம். அவர் எப்படியும் மனிதனுடைய உள்ளத்துடன் பேசி மனிதன் மூலம் உதவி செய்வார். ஆதலினால் எமக்குக் கஷ்ட மனநிலை இருந்தாலும் கர்த்தர் எம்மை போவிக்கிறார். எமக்குப் போதுமானவராக இருக்கின்றார்.

அருமைநாயகம்: கண்டாவில் இருக்கிற தமிழ் மக்கள் எல்லாரிடமும் பணம் இருக்கின்றது என்று யோசிக்க முடியாது. ஆனால் ஆலயத்திற்கு வரும் பொழுதெல்லாம் வேதத்தில் சொன்ன சில காரியங்களை அவர்களுக்குக் கற்றுக் கொடுக்கும் பொழுதில்... அவர்கள் அதைக் கடைப்பிடித்து... தேவனால் ஆசீர்வாதம் பெற்று...

உற்சாகமாக தேவனுக்குக் கொடுக்கின்றார்கள். சுவிசேஷத்தை நான் மாத்திரம் அறிவிக்கிறது கிடையாது. இங்கு இருக்கும் சகலருமே தமக்கு ஏற்பட்ட நன்மைகளை மற்றவர்களுடன் பகிர்ந்து கொள்கின்றார்கள். சாது செல்லப்பாவின் சுவிசேஷி கூட்டங்கள் இங்கு விரைவில் நடக்க இருக்கின்றன. பிரதர் தினகரனால் நீங்கள் சுவிசேஷம் செய்யப்பட்டார்கள். எனவே அவர்கள் பற்றியும் சொல்வது பொருத்தமானதாயிருக்குமே?

குணச்செல்வம்: பிரதர் தினகரன், சாது செல்லப்பா போன்ற அனேகர் உலகில் சுவிசேஷம் அறிவிப்பவர்களாக இருக்கின்றார்கள். அவர்கள் சுவிசேஷி செய்தியை எங்களைப்போல அறிவிப்பவர்களாக இருக்கிறார்கள். அல்லது சபைகளை வைத்து நடத்திப் போதகர்களாகவும் சுவிசேஷகர்களாகவும் இருக்கிறார்கள். சுவிசேஷம் அறிவிக்கவேண்டிய கடமை எல்லார் மீதும் உள்ளதென்று பைபிள் சொல்லும். 1972க்கு முன்பாக நான் ஒரு பம்மாத்துச் சீவியம் சீவித்துக்கொண்டிருந்தேன். குடிப்பதும் வெறிப்பதும் உல்லாசமான வாழ்க்கை வாழ்வதும் எனப் பாவத்தைச் சம்பாதித்துக் கொண்டிருந்தேன். அந்தக்காலக்ட்டத்தில் பிரதர் தினகரன் மூலமாக ஜேசு எவ்விதமாக இரட்சிக்கின்றார் என்ற செய்தி எனது உள்ளத்தைத் தொட்டது. அதிலிருந்து எனது வாழ்க்கை முறை மாறியது. சகோதரர் தினகரன் மூலமாக எவ்விதம் நான் மீட்கப்பட்டேனோ அதேபோல இன்று என் மூலம் பலர் மீட்கப்படுகின்றார்கள். அதே போல சாது செல்லப்பா, துதிசங்கர்,

மற்றும் புஸ்பராஜ் போன்ற அனைவரால் சுவிசேஷம் போதிக்கப்பட்டு ஏராளமானவர்கள் மீட்புப் பெறுகிறார்கள்.

சுவிசேஷம் என்றால் நற்செய்தி. இதனைக் கேட்பவர்கள் மனம் திருந்தி ரட்சிக்கப்படுகின்றார்கள்.

அருமைநாயகம்: வியாதிகளைக் குணமாக்குவது போன்ற அற்புதங்கள் பற்றி... வேதங்களில் குறிப்பிடப்படுள்ளனவே... அது பற்றி கொஞ்சம் விபரமாகச் சொல்லுங்கள்...

குணச்செல்வம்: வியாதியஸ்தர்களைக் குணமாக்கச் சொல்லி வேதநூல்களில் செல்லியிருக்கு. வியாதியஸ்தர்கள் மீது கைகளை வையுங்கள். அப்பொழுது அவர்கள் குணமாவர்கள் எனகிறது வேதம். ஆகையால் ஜேசுகிறிஸ்து எங்களுக்குத் தந்த கட்டளை சுவிசேஷத்தை அறிவித்து வியாதியஸ்தர்களைக் குணமாக்கி அவர்களை எனக்கு சித்தமானவராக்குங்கள் என்பதுதான்.

நாங்களும் மனிதர்கள். ஆனால் எங்களை ஆண்டவருக்கு ஒப்புக்கொடுத்து உபவாசம் மேற்கொண்டு கூடுதலான பக்தி சிரத்தையுடன் நாங்கள் செய்கின்றோம். அதனால் தெய்வீக வல்லமையையும் வரங்களையும் நாங்கள் பெற்றுக் கொண்டோம். ஆண்டவன் மனம் உவந்து தந்த கொடை இவை. எங்களிடம் இருக்கின்றது, மந்திரமோ தந்திரமோ அல்ல. ஜேசு எமக்குத்தந்த வரம். ஆண்டவர் தமக்கு சித்தமானவர்களை எம் மூலம் குணமாக்கி வருகின்றார். கண்டாவில் கூட இம்முறை நான் ஊழியம் செய்த போது தூரப்பார்வை தெரியாதவர்க்கு தூரப்பார்வை கிடைத்துள்ளது. அசுத்த ஆவிகள் இருப்பதையும் நாம் நம்புகின்றோம். நாங்கள் செபிக்கும் பொழுது சில மனிதர்களிடமுள்ள அசுத்த ஆவிகள் சத்தம் போட்டு அவர்களை விட்டு அகலுகின்றன. அதன்பின் அவர்களது வியாதியும் மாறிவிடுகின்றது. அது மாத்திரமல்ல.

முடவர்கள் நடப்பதையும் செவிட்ர்கள் கேட்பதையும் கான்சர் வியாதி அகன்றதையும் எமது ஊழியம் மூலம் கண்டுள்ளேன். இதற்காக எல்லா இடமும் போய் எல்லா வியாதியஸ்தற்களையும் குணமாக்க எம்மால் முடியாது. அப்படி நிலை வந்தால் நாங்கள் தெய்வமாக மாறிவிடுவோம். இது தெய்வம் எங்களைக் கொண்டு செய்வதால் தமக்குச் சித்தமானவர்களை எம்மூலமாக குணமாக்கின்றது. குணமளிப்பவர் ஜேசு. நாங்கள் ஒரு கருவி.

அருமைநாயகம்: உலகம் முழுக்க கிறிஸ்து பிறந்ததினமான டிசம்பர் 25ம் திகதியைக் குறித்து வைத்திருக்கின்றார்களே... அது பற்றிச் சிறிது சொல்ல விரும்புகின்றேன். ஜேசு உண்மையில் பிறந்த திகதி சரியாகச் சொல்லமுடியாது. ஆனால் டிசம்பர் 25ம் திகதியை எல்லாரும் வசதியாகக் கருதி கொண்டாடு கின்றார்கள்.

குணச்செல்வம்: போதகர் சொன்னது போல ஜேசு பிறந்த தினத்தைச் சரியாகக் கணிக்கமுடியாது. இருந்தும் ஆண்டவர் உலகத்தில் பிறந்தது உண்மை. அதற்கென ஒரு நாளை வைத்து ஆராதிக்கும் பொழுது எங்களுக்கும் சந்தோஷம். ஜேசு இந்த பூமிக்கு வந்ததினால்தான் உலக மக்களது பாவத்திற்காக அவர் விடுதலை கொடுக்கக் கூடியதாக இருந்தது. அதனால் நத்தார் தினத்தை நாங்கள் ஏற்றுக்கொள்ளுகின்றோம். சந்தோஷமாகக் கொண்டாடுகின்றோம்.

அருமைநாயகம்: அது மாத்திரமல்ல. டிசம்பர் 25 மட்டும் தான் உலக மக்கள் கொண்டாடுகின்றார்கள். ஆனால் எங்களுக்கு ஒவ்வொரு நாளுமே நத்தார்தான். ஏனென்டா ஜேசு எங்களுடைய வாழ்க்கையில் அவ்வளவு நல்லவராக இருக்கிறபடியால் நாங்கள் ஒவ்வொரு நாளும் சந்தோஷப்படுகின்றோம்.

குணச்செல்வம்: ஜேகோவாவின் சாட்சிகள் பற்றிச் சிறிது குறிப்பிட விரும்புகின்றேன். ஜேகோவாவின் சாட்சியம் என்ற அந்த ஊழியம் மிகவும் பிழையானதோன்று என்று நான் உறுதியாக கூறுகின்றேன். பைபிளில்... பழைய ஏற்பாடு... புதிய ஏற்பாடு.... என இரு பிரிவு இருக்கிறது. இஸ்ரவேல் ஜனங்கள் - யுத ஜனங்கள் ... அவர்களிடம் சில சட்ட திட்டங்கள் பழைய ஏற்பாட்டில் கொடுக்கப்பட்டுள்ளன. ஆதியில் ஆண்டவன் தன்னை அறிமுகப்படுத்தும் போது ஜேகோவா என்ற நாமத்தில் அறிமுகப்படுத்தினார். ஆனால் அது பழைய ஏற்பாட்டுக் காலத்துக்கு உகந்தது. ஆனாலும் நாங்கள் புதிய ஏற்பாட்டைப் பின்பற்றுகிறவர்கள். அந்த ஜேகோவா மாமிசத்தில் வெளிப்பட்டார் என்று பைபிள் சொல்லுகிறது. ஜேகோவா என்றால் இறைவன். அந்த இறைவன் மாமிசத்தில் வெளிப்பட்டார். யார் மாமிசத்தில் வந்தது...? ஜேசு. எனவே அந்த இறைவன்தான் ஜேசு. ஆனால் ஜேகோவாவின் சாட்சியங்கள் சொல்ல தென்னவெண்டால் ஜேசு ஒரு சாதாரணமான மனுசன் என்டு. ஆனால் ஜேசு பிறப்பதற்கு முன்பே இருந்தார் என்பதற்கு வேதத்தில் எவ்வளவோ ஆதாரங்கள் இருக்கிறது. தேவன் முன்று ரூபத்தில் இருந்தார். பிதா- சுதன் - பரிசுத்தாவி. முன்றும் அவர்தான். ஒருவரான தேவன் முன்றுவிதமான கிரியைகளைச் செய்கின்றார். பிதா ஆதியில் கிரியைகள் செய்தார். பின்னர் ஜேசு மாமிசத்தில் இந்த பூமிக்கு வந்து கிரியை செய்தார். இப்பொழுது சபைகளிலே பரிசுத்த ஆவியாக கிரியை செய்கிறார். அதனால் ஜேகோவாவின் சாட்சியங்களின் உபதேசம் பிழை. ஆனபடியால் மக்களை நாம் எச்சரிக்கின்றோம். இந்தப்பிழையான உபதேச வழி செல்ல வேண்டாமென்று... எங்களுடைய சரியான பாதையில் வரும்படி...

அருமைநாயகம்: மறுபிறப்பு பற்றி உங்கள் அபிப்பிராயம் என்ன?

குணச்செல்வம்: எங்களுடைய பைபிள் மறுபடியும் பிறக்க வேண்டும் என்னு சொல்லிச் சொல்லியிருக்கு... எப்படியென்டால் இந்த உயிரோட இருக்கும்பொழுதே மறுபடியும் பிறக்க வேண்டும்.

அதாவது பாவத்தில் வாழ்ந்து... அக்கிரமத்தில் வாழ்ந்து கொண்டு வாற ஒரு மனுசன்... ஜேசுவை ஏற்றுக்கொள்ளும் போது ஜேசு தன் ரத்தத்தால் அவர்களுடைய பாவத்தைக் கழுவிச் சுத்திகரிக்கிறார். புதிய வாழ்க்கையைக் கொடுக்கின்றார். அப்ப பழையன எல்லாம் அழிஞ்சு... ஒரு புதிய பிறப்பாக இருப்பதால்... அந்தப் பிறப்புத்தான் மறுபிறப்பு. ஒருவன் செத்தாப் பிறகு அவன் நியாயத் தீர்ப்புக்குத்தான் போகவேண்டும் என்றுதான் பைபிள் சொல்லுது.

ஜேகதீசன்: ‘பொதிகை’ மூலம் நீங்கள் தர விரும்பும் பிரத்தியேக செய்திகள் எவ்வ?

குணச்செல்வம்: கண்டா வாழ் சகல தமிழ் மக்களையும் நாம் நேசிக்கின்றோம். நாம் மட்டுமல்ல இங்குள்ள திருச்சபைகளும் நேசிக்கின்றன. தமிழ் மக்களின் மீட்புக்காக அவர்களது ஆசீர்வாதத்திற்காக இங்குள்ள திருச்சபைகள் செபம் பண்ணி, பிரார்த்தனை பண்ணிக்கொண்டிருப்பது எனக்குத் தெரியும்.

இங்கு சபைகள் அமைக்கப்பட்டதன் நோக்கமே சகல மக்களும் பாவத்திலிருந்து விடுதலை பெற்று தங்களுடைய உண்மையான ஜீவியத்தை கிறிஸ்துவிற்குள் கொடுத்து, ஜேசுகிறிஸ்து மூலமாக அவர்கள் ஒரு நித்திய ஜீவனை அடையவேண்டும் என்பதுதான். இங்கு வாழும் தமிழ் மக்கள் பெரும்பாலும் தமிழீழப் பகுதியிலிருந்து வந்தவர்கள். அவர்களை நாம் நேசிக்கின்றோம். எமது இன மக்கள் என்ற உணர்வும் ஒருமைப்பாடும் இதயத்தில் இருக்கின்றது. ஆனால் சகலரும் ஜேசுக்கிறிஸ்துவை ஏற்றுக் கொள்ளும் போது வித்தியாசமான ஒரு குடும்ப வாழ்க்கைக்குள்

செல்லுகின்றோம். அது இன்னுமொரு படி எங்களை உயர்த்திச் செல்கின்றது. ஜேசுவை அவர்கள் ஏற்றுக் கொள்ளும்போது தீமையான வழியை விட்டு நல்லதொரு வழிக்கு வர முடியும். என்பதனை பிரத்தியேகமாகவும் விசேஸ்மாகவும் “பொதிகை” மூலம் சொல்லிவைக்க விரும்புகின்றேன். “பொதிகை” சஞ்சிகையை ஜேசுக்கிறிஸ்து ஆசீர்வதித்து ஆண்டவரது கிருபை அந்த சஞ்சிகையோடு என்றும் இருக்கவேண்டும் என்று வாழ்த்துகிறோம்.

அருமைநாயகம்: எங்களைப் “பொதிகை” சந்திக்க வைத்தது ஒரு சந்தோஷமான விடயம். ஜேசுவைக் குறித்து எத்தனையோ மக்களுக்கு அறிவிக்க வேண்டும். சுமார் 80,000 தமிழ் மக்கள் இங்கு இருக்கிறார்கள். எல்லோரும் ஒற்றுமையாக இருக்க வேண்டும் என்பதுதான் எமது நோக்கம். ஆகவே எமது பண்பாட்டின்படி எல்லோரும் சந்தோஷமாக ஆண்டவருள் இருக்க வேண்டும் என்ற விருப்பத்தை பொதிகை சஞ்சிகை மூலம் அறிவிக்க வாய்ப்பு கிடைத்தது மிகவும் சந்தோஷம். இதன் மூலம் எத்தனையோ பேர் ஜேசுவிடம் வாருங்கள் என நாம் விகவாசிக்கின்றோம். அது மாத்திரமல்ல நீங்கள் செய்து வருகின்ற இந்தச் சஞ்சிகையை ஆண்டவர் ஆசீர்வதிப்பார் என்பதையும் நாங்கள் சொல்ல விரும்புகின்றோம்.

ஜூகதீசன்: நன்றி. வணக்கம்.

அருமைநாயகம்: நன்றி. வணக்கம்.

குணச்செல்வம்: நன்றி. வணக்கம்.

8. சூழல் பாதுகாப்புக் கருதி உலக வலம் பிரபல ஞானியலாளர்கள்

ஞானசேகரன் - ஸ்ரீனிவாசராவ்

ஞானசேகரன்: என்னுடைய பெயர் ஞானசேகரன். நண்பர் பெயர் ஸ்ரீனிவாசராவ். நாங்க ரண்டு பேரும் பாண்டிச்சேரி மாநிலத்தைச் சேந்தவங்க. நாங்க இந்தப்பயணத்தை இந்தியாவிலிருந்து 1990ம் ஆண்டு யூன் மாசம் ஆரம்பிச்சோம். பயணத்தோடு நோக்கம் என்னண்டால்.. இந்த சுற்றாடல் சூழ்நிலையைப் பாதுகாக்கக்கோரி உலக நாட்டுத் தலைவர்கள் பலரையும் ஏராளமான மக்களையும் சந்திக்கின்றோம். அதாவது முன்றாவது உலக நாடுகளிலிருந்து இப்பதான் முதன் முறையாகக் கலந்திருக்கின்றோம்.

இந்தப் பிரச்சினைக்காக பொதுவாக நாம் எப்படி வாழுமோம்... சுற்றாடல் சூழ்நிலையை எப்படிப் பேணிக்காக்கணும்... போன்றன பற்றி... வளர்ச்சியடைந்த நாடுகளில் இருந்தே அறிவுரை சொல்லிப் பழக்கம். அது தான் அவங்க வழக்கமும் கூட! ஆனால் இந்தக் காலகட்டத்தில் பார்க்கும் பொழுது... வளர்ச்சியடைந்த நாடுகள் எப்படிப் பாதிக்கப்பட்டுள்ளன.... முன்றாவது உலக நாடுகள்... இந்த வளர்ச்சியடைந்த நாடுகளினால் எப்படிப் பாதிப்படைத் திருக்கின்றன என்பது புலனாகும்.

உதாரணமாக.. நாற்பது வருடங்களை எடுத்துப் பார்த்தால். வளர்ச்சியடைந்த நாடுகள் தங்களது தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்வதற்காக....முன்றாவது உலகநாடுகளை ரொம்ப

பயன்படுத்திக் கொண்டுள்ளது தெரியவரும். காடுகளை அழித்தல் அல்லது இரசாயன உற்பத்திப் பொருட்களின் நச்சுத்தன்மை காற்றில் கலத்தல்... போன்ற பல விதங்களில்... இந்த நாற்பது ஆண்டு காலத்தில் வளர்ச்சியடைந்த நாடுகளின் செயற்பாடுகள் தான் கூடுதலாக வியாபித்திருப்பதைக் காணமுடியும்... ஆனால் அவங்க... வந்து... நம்மளைக் குறை சொல்லுறைங்க... பொய்யான காரணங்களைக் கூறி நாமதான் கூடுதலாக பிழை விடுகிறதாகக் கூறிவருகிறங்க.... இதை எல்லாம் எதிர்த்து அந்தந்த நாடுகளின் தலைவர்களோடு மக்களோடை எமது கருத்தைச் சொல்லுகின்றோம். எமது குறிகோளைச் சொல்லுகின்றோம்.

இது அப்படிக் கிடையாது... என்ன காரணங்களால் பாதிப்படைந்திருக்கின்றது....என்பதை விளக்கு கின்றோம். உங்களுடைய “லேட்டஸ்ட் டெக்னோலஜி” “சல்ரெயினின் டெக்னோலஜி” யை கொடுத்தால்தான் வளர்ச்சியடைகின்ற நாடுகள் எல்லாம் முன்னுக்கு வரமுடியும்... என்று சொல்லி வலியுறுத்துகின்றோம்.

ஸ்ரீனிவாசராவ்: நாங்க வாழ்வில் ஏதாவது “அசீவ்” பண்ணவேண்டும்... அந்த “அசீவ் மெண்டும்” மனிதகுலத்திற்கு ஏதாவது வகையில் பிரயோசனமாக அமைய வேண்டும்... என்று விரும்பினோம். அதனால் இந்தச் சுற்றுப் பயணத்தை மேற்கொண்டோம்... இதற்கு முன்பாக அனு ஆயுதத்தை எதிர்த்து... மதிவண்டியில்... சுமார் நாற்பது நாடுகள்... அறுபத்தையாயிரம் கிலோ மீட்டர் பயணம் செய்தோம்... அப்பொழுது... இந்த வளர்ச்சியடைந்த நாடுகள் இந்த நாடுகளை எப்படி “எக்ஸ்பிளோயிட்” பண்ணுகின்றன என்பதை பார்க்க முடிந்தது... அனு ஆயுதத்தாலதான் இந்த

உலகத்துக்குப் பேரழிவு ஏற்படப் போகின்றது எனக்கருதி வந்த எமது எண்ணம் தவறு என்பது...அப்பதான் எமக்கு நன்கு புரிந்தது..... அதனிலும் பார்க்கக் கூடுதலான அபாயம்... சூழல் மாசடைவதால் தான் ஏற்படும் என்பது புலனாகியது.....

இயந்திர மயமாகும் உலகம்... மக்களின் வாழ்வு முறைகளை மாற்றுவிக்கின்றது....இதற்கு அவசியமாக ஒரு மாறுதல் தேவை... அதனால் தான் 1992ம் ஆண்டு “உலக உச்சி மாநாடு” அர்ஜுனனாவில் முன்னோடியாக நடத்தப்பட்டது. இந்த உலகத்தைக் காப்பற்ற வேண்டும்... இயற்கைச் சூழலை மாசடையாமல் தடுக்கவேண்டும்... கூடுமான வரை தவிர்க்க வேண்டும்... என்ற நோக்கத்தோடு கூடிய முதலாவது மகாநாடு இது. இதற்கென 120 பில்லியன் டாலர் பணம் அடுத்த பத்து வருடங்களில் உதவிப் பணமாக வழங்கப்படவுள்ளது. இந்த உதவிப்பணத்தை முழுமையாகப் பயன்படுத்தி சூழல் மாசுபடுவதை மிகவும் கணிசமான அளவு தடை செய்யலாம் என வளர்ச்சிடைந்த நாடுகள் கருதுகின்றன. இதனை“அஜன்டா 21” என அழைக்கின்றனர். இதற்கு முன்னரே... அதாவது இந்த “ஏர்த் சப்மிட்” க்கு முன்னரே... நாம் இருவரும் எமது பயணத்தை ஆரம்பித்துவிட்டோம்.... மாநாடு நடைபெற்ற சமயம் நாங்கள் மலேஷியாவில் இருந்தோம்... அங்குதான் அப்பொழுது இந்த “அஜன்டா21” தயாரிக்கப்பட்டது... இந்தத்திட்டம் நெரோபியில் உருவாக்கப்பட்டது. பின்னர் 160 உலகநாடுகளைச் சேர்ந்த சமூக சூழல் அமைச்சர்கள் மலேஷியாவில் கூடி இதனைத் தயாரித்தனர்.

1990ம் ஆண்டு யூன் மாதம் பம்பாயிலிருந்து எமது உலகப் பயணம் ஆரம்பமானது... கடல் மார்க்கமாக ஆயிரிக்காவிலுள்ள டன்ஸானியா வைச் சென்றடைந்தோம்... அங்கிருந்து

தரைமார்க்கமாக தென் ஆயிரிக்கா தவிர்ந்த ஏனைய சகல ஆயிரிக்க நாடுகளுக்கும் எமது ஜீப் வண்டியில் சென்று வந்தோம். சகாரா பாலைவனத்தைக் கடந்ததது ஒரு மறக்கமுடியாத நிகழ்ச்சி. சுமர்ர் நாலாயிரம் கிலோ மீட்டர் பாலைவனம். அங்கு எமது பாதை மாறியதில் கிட்டத்தட்ட மூன்று நாட்கள் நாம் தொலைந்து விட்டோம். மண் புயல் பலமாக வீசியதால் எமக்கு வழி தெரியவில்லை. எமக்கு முன்பதாகச் சென்ற வாகனங்களின் வழித்தடயங்களும் மறைந்து போயின்... எந்தப் பக்கம் போகிறோம் என்பதே தெரியவில்லை. பாதை ஓண்டும் கிடையாது. வெறும் மணல் தான்... மூன்று நாட்களில் பெற்றோல் முடிந்து விட்டது. சாப்பாடு கிடையாது.. தண்ணீர் இல்லை.... அப்ப நாங்க நினைச்சம்... சரி நாங்க முடிஞ்சிட்டம்... இது எங்களது இறுதிப் பயணம் என்ற முடிவோட.... வீட்டுக்கு கடிதம் எல்லாம் எழுதி கவர் பண்ணி வைச்சிட்டம்.... யாரும் கவலைப்படத் தேவையில்லை... இது வரையில் அப்ப அப்ப அனுப்பிவைத்த சூழல் அறிக்கைகளைத் தொகுத்து ஒரு புத்தகமாக... எமது நினைவாக வெளியிடுங்கள் என்று எல்லாம் அக்கடித்ததில் தெரிவித்திருந்தோம்.

நான்காவது நாட் காலையில்... அவ்வழியால் வந்த இத்தாலியர்களின் வாகனமொன்று எமக்குப் பெற்றோல் தந்து... சாப்பாடு தந்து... எம்மைக்காப்பாற்றியது... அந்த விபத்திலிருந்து அலஜீரியா போய் - மொறக்கோ- ஜீப்ரோல்டர்... மூலமாக கப்பலில் ஜேரோப்பாவை அடைந்தோம்.... ஜேரோப்பா முழுவதையும் “கவர்” பண்ணிட்டு... பின்லாந்து வழியாக மாஸ்கோ சென்றதைந்தோம். மாஸ்கோவிலிருந்து விலாடுவார்ஸ்டோக் வரை... பத்தாயிரத்தி ஜூனாறு கிலோ மீட்டர் தூரம்.

அப்பதான்.... கோபர்சேவ் ஜெல்டினிடம் அதிகாரத்தைக்கொடுத்த சமயம்.... நாங்கள் தான் முதலாவது வெளிநாட்டவர்கள்.... 1991ம் ஆண்டு.... அங்கு சென்றதைந்தோம்... மக்களுடைய உணர்வுகளுடன் பழகும் அரிய சந்தர்ப்பம் கிடைந்தது... அரசியல் அப்பதான் மாறினபடியால் அவங்க இதிலேயும் இல்லாமல்... அதிலேயும் இல்லாமல்... நடுவூல் இருந்தாங்க... அதன்பின்னர் மங்கோலியா வழியாக கீழிறங்கி... அப்ப சைபீரியாவில் -40° குளிருல விறைத்தது ரெம்ப கஷ்டமாயிருந்தது.

பின்னர் சீனா வந்து 400 மைல் உள்ளே சென்ற பிற்பாடு.... எவ்வித காரணமும் சொல்லாமல் எம்மைக் கைது செய்து முன்று நாட்கள் சிறையில் தள்ளினர்... இந்தியத் தூதுவராலயத்துடன் தொடர்பு கொள்ள வேண்டும் என்ற எமது கோரிக்கை நிராகரிக்கப்பட்டது. உண்ணாவிரதம் மேற்கொண்டோம். அதனால் கொஞ்சம் அசைஞ்சு கொடுத்தாங்க... எனினும் சீனாவில் எமது பயணத்தைத் தொடர விடாது நாடு கடத்தினர். பின்னர் ஐப்பான் சென்று தென்கிழக்காசியா இந்தோனேசியா, ஆவஸ்திரேலியா எல்லாம் முடிச்சிட்டு...

ஆற்ஜெண்டினா வந்ததைந்தோம்... அங்கிருந்து அமேசன் நதிக்கரை வழியாக கண்டா வந்ததைந்தோம்...

இங்கிருந்து... வாழிந்டன்... பின்னர் ஐ. நா. சபை.சென்று... இந்தியா திரும்புவோம்... கிட்டத்தட்ட முன்றாம் வருஷங்களின் பின்னர் எமது வீட்டாரைச் சந்திக்கப் போகின்றோம்.

ஞானசேகரன்: இந்தியா சென்று எமது பயணத்தைப் பற்றி புத்தகமாக வெளியிடவுள்ளோம். அதில் ஏராளமான

சம்பவங்களை எமது மனத்தின் பதிவுகளை வெளிக் கொண்ரவோம....

உதாரணமாக... மாஸ்கோ சென்றைட்டஞ்சவுடன் கே. ஜி. பி சொன்னாங்க... இப்ப இங்கு ரொம்ப “சென்ஸிடிடிவ்” நிலை இருக்கு... அதனால் வெளி நாட்டவங்க யாரையுமே அனுமதிக்கப் போற்றில்லையென.... எனவே எமது விஸாவை “கான்சல்” செய்து விடப் போற்றாக தெரிவித்தாங்க அதற்கு முன்பாக இந்திய தூதுவராலயத்துக்குச் சென்று கதைக்கும் படி தெரிவித்தாங்க...

எமக்குத் தெரியும்... பத்திரிகைக்காரங்களால் எதையும் சாதிக்க முடியும் என்று... எனவே நேராக “பிராவ்தா” பத்திரிகை அலுவலகத்துக்குச் சென்றோம்... பிராவ்தா என்றால் ‘கருத்து உண்மை’ அங்கு ஆங்கிலம் தெரிந்த பத்திரிகை ஆசிரியர் ஒருவருடன் உரையாடினோம். அவர் எம்மிடம் பல கேள்விகள் கேட்ட பின்னர் நாம் உண்மையிலே சூழல் அவதானிப்புக்காகவே பயணம் செய்வதை நம்பினார்.அதனால் அடுத்தநாள் பிராவ்தா முன்பக்கத்தில் எம்மை நாடு கடத்துவது அநியாயம். அதற்கு கே. ஜி. பிக்கு எந்தவித அதிகாரமும் கிடையாது என்ற கருத்துப்பட செய்தியும் அறிக்கையும் பிரசரித்தார். பலன்... எமது பயணம் தொடர அனுமதி வழங்கப்பட்டது....

ரவ்யாவில இன்னுமொரு கவையான அம்சம்... ஓரிடத்தில் ஒருநாள் எமது டயர் பழுதடைந்து விட்டது... அந்தக்குளிரில எம்மால அதனை மாற்றவும் முடியல்ல... அப்பொழுது அங்குவந்த ராணுவத்தினர் எமக்கு உதவி செய்தனர்... அவங்களுக்கு சூடாக...ஏதாவது குடிக்கணும் என்றாலே பெற்றுக்

கொள்வது சிரமம் என அறிந்து... எம்மிடமிருந்ததைக் கொடுத்தோம்... சுமார் இரண்டு பெடாலர் பெறுமதியான்...அது... அன்று அவர்கள் முகத்தில் அதிக பிரகாசத்தைக் கொடுத்ததை அவதானிக்க முடிந்தது... உதவி செய்ய மனப்பான்மை... ரஷ்யாக்காரருக்கு மிகவும் அதிகம்... சோமாலியாவில் போராளிகள் எம்மை உளவாளிகள் என சந்தேகித்துக் கைது செய்தனர்.... எல்லாம் மறக்க முடியாதவை.

ஸ்ரீனிவாசராவ்: நாங்க இதுவரைக்கும் முப்பதுக்கும் மேற்பட்ட உலகத் தலைவர்களைச் சந்தித்திருக்கிறோம்... உயர்ந்த நோக்கத்துடன் ஆரம்பிக்கப்பட்ட எமது பயணம் வெற்றிபெற வேண்டும் என்பதில் ஆர்வமும் அக்கறையும் கொண்டுள்ளதாக தெரிவித்தனர். உலகம் கூடச் சரியான பாதையில் தான் சென்று கொண்டிருக்கின்றது என்ற நிறைவு எங்களுக்கும் எமது பயணத்தால் ஏற்பட்டுள்ளது.

ஆனால் வேகம் தான் இன்னும் அதிகரிக்கப்படவேண்டும். என்பது தான் எமது எண்ணம்... வறுமையில் வாடும் மக்களுக்கு... குடிநீர் வசதி... சுகாதார வசதி... போன்றன நல்ல முறையில் வழங்கப்பட வேண்டும் என்பதையும் எமது பயணத்தில் கருத்திலெலுத்தோம். வறுமையில் வாடும் மக்கள் உள்ள பகுதிகளுக்கு நிவாரணம் வழங்கும்படி பணம் படைத்த பட்டின சபை முதல்வர்களிடம் தெரிவித்த பொழுது பலரது சம்மதம் கிடைக்கப் பெற்றோம்....

எங்களால் முடிந்ததை செய்த திருப்தி எங்களுக்கு கிடைத்தது. எமது பயணத்தை எவரும் “ஸ்பொன்ஸர்” செய்யவில்லை. எமது செலவிலேயே ஆரம்பித்தோம். பல மக்கள் விசேஷமாக தமிழ்மீ

மக்கள்..உணவு, உறைவிடம் போன்ற பல உதவிகளை பல நாடுகளில் புரிந்தனர்.

ஞானசேகரன்: சூழல் மாசுபடாமல் தடுக்க வல்லவர்கள் மக்கள்தான். முதலில் அவங்களுக்கு நல்ல சாப்பாடு வேணும். பசி பட்டினியால் சாவது தடுக்கப்பட வேண்டும். அப்பதான் அவர்கள் சூழல் பற்றியும் கவனமெடுப்பார்கள். ஆபிரிக்க நாடுகள் பலவற்றில் பஞ்சம் கோரத்தாண்டவம் ஆடுகின்றது. அதனால் மரங்கள் வெட்டப்படுவது... காடுகள் அழிக்கப்படுவது... எல்லாவற்றிலும் அவர்கள் அக்கறை எடுக்க ஆரம்பிக்கவில்லை அவர்களால் ஆரம்பிக்கவும் முடியாது... என்பதும் எமது பயணம் எமக்குக் கற்றுத் தந்த பாடம்.

ஆபிரிக்கா இயற்கைவளம் செறிந்த நாடு. ஆனால் வளர்ச்சி அடைந்த நாடுகளில் தேவை வேறு விதமாக அமைகின்றது. தென்னிமெரிக்காவில் ஒரு வருஷத்துக்கு 65 மில்லியன் தொன் மரங்கள்... நெருப்புக்காக வெட்டப்படுகின்றன...அதேசமயத்தில்... நியூயோக்கில். ஒரு நாளைக்கு... கிட்டத்தட்ட 6 மில்லியன் பரல் பெற்றோல் ஏறியுட்பபடுகின்றது... அதே சக்தியை வேறு விதமாக... மண்ணெண்ணெய்... மூலமாக... கொடுத்தால் எவ்வளவோ மிச்சம் பிடிக்கலாம். வசதியைக் குறைத்தால்... வளத்தைப் பெருக்கலாம்.

ஸ்ரீனிவாசராவ்: முன்றாவது உலகநாடுகளில் மக்களுடைய அறிவு காணது..... அதனால் தான் சூழல் மாசுபடுகின்றது என்று சொல்வார்கள். அதெல்லாம் பொய்.....அங்கு இப்ப எல்லாம் தீவிர அவதானிப்பும் விழிப்பும் இருக்குநம்முடைய ஏலியன் கல்சரைப் பாருங்க. சுமர் பத்தாயிரம் பதினெந்தாயிரம் வருஷங்களாக அதனோடயே வாழுகின்றோம்.

வளர்ச்சியடைந்த நாடுகளின் போதனையில் ஏறப்ட்டதில்லை அது. ஆனால் பாருங்க....காகிதப் பாவனையை எடுத்துக் கொண்டால்..... வளர்ச்சியடைந்த நாடுகளில் அதிகம். எமது நாடுகளில் மிகமிககுறைவு.... காகித உற்பத்திக்காக காடுகள் அழிக்கப்படுகின்றன.... அந்த வேகம்... வளர்ச்சியடைந்த நாடுகளில் அதிகம்....

ஞானசேகரண்: உலக கால நிலையைப் பாதுகாப்பதே காடுகள் தான். இந்தியா,மலேசியா போன்ற நாடுகள் அதற்கு முக்கியத்துவம் கொடுக்கின்றன. அதே நேரத்தில் ஸ்கண்டனேவிய நாடுகளிலும் கண்டாவிலும் காகிதத் தொழிற்சாலைகளுக்காக ஏராளமான மரங்களை வெட்டுகின்றார்கள். மீண்டும் பாவிக்கும் முறை வளர்ச்சியடைந்த நாடுகளில் அண்மையில்தான் அறிமுகமானது. ..ஆனால் இந்தியாவில் பத்து வருடங்களுக்கு முன்பாகவே... தினசரி வாங்கும் பத்திரிகைகளைக் கூட.... அரைச்சுக் கூடையாக்கி... அழுக்குத் துணிகளை போடும் பாத்திரமாகப் பாவிக்கத் தொடங்கிவிட்டோம். அதனால் கழிவு குறைகின்றது... வாழையிலையிலை சாப்பிடுவோம்... அதை ஏற்றநாலும் அதுவே இயற்கை உரமாகிறது... இவங்க பாருங்க... உக்காத பேப்பர் பிளோட் உணவு கடைகளில் அதிகம் பாவிக்கிறுங்க... அதனால் அதிக அநாவசிய கழிவும் தோன்றுகின்றன.

எமது பயணத்தில் பாடசாலை மாணவர்கள் பல்ரையும் சந்தித்து அவர்களிடமும் கூழல் பாதுகாப்பின் அவசியத்தை விளக்கிறோம். மரம் நடும் இயக்கம் உருவாக்கியுள்ளோம்.

இந்தியாவில் ஒரு ஸ்தசம் மரங்கள் நடப்பட்டதற்கு நாங்கள் தூண்டுகோலாக அமைந்ததைப் பாராட்டி ஐ.நா. நபையில் எமக்கு விருதும் கொரமும் தரவள்ளார்கள்.

ஸ்ரீனிவாசராவ்: நாம் சென்ற நாடுகளில் எம்மைக் கவர்ந்த எத்தனையோ இயற்கை வனப்புகள் எமது நெஞ்சை நிரப்புகின்றது. நாம் உள்நாட்டு யுத்தம் நடக்கும் நாடுகளுக்குப் போக முடியவில்லையே என்ற ஏக்கம் நெஞ்சை நெருடுகின்றது. அதே சமயம் எம்மவர்கள் பரவி வாழ்வதை அவதானிக்க முடிந்தது.அவர்களில் பலர் உயர்ந்த நிலையில் கொரவமாக வாழ்வது பெருமையளிக்கின்றது. கடின உழைப்பால் பலர் உயர்துள்ளனர். கல்விச் சிறப்பால் பலர்சிறந்துள்ளனர்.

கலாச்சாரம் தலைமுறை தலைமுறையாக பாதுகாக்கப்படும் இடங்கள் மகிழ்ச்சியைத் தந்தன திரிபுபட்ட இடங்களும் கவலையளித்தன. காவடி எடுப்பதும், காவு கொடுப்பதும் கயானா போன்ற இடங்களில்இன்னமும் இருப்பது தமிழக நினைவைடன.

ஞானசேகரன்: தமிழ்மீத் தமழற்கள் அகிலம் முழுவதும் இன்று பரவி வாழுகின்றார்கள். ஆடம்பர வாழ்வை வெறுக்கின்றார்கள். சேமிப்பிலும், எதிர்கால நல்வாழ்விலும் அதிக அக்கறை காட்டுகின்றார்கள். போலிக்கும், நிஜத்துக்கும் வித்தியாசத்தை இலகுவில் புரிந்து கொள்கின்றார்கள். இவை அனைத்தும் அவர்களுக்கிருக்கும் ஆயிரமாயிரம் கவலைகளையும் தாண்டி மகிழ்ச்சி தருகின்றது. ஆனால் ஒரு சிலர் நடிகைக்கு தங்கச் சங்கிலிகளை அள்ளி வீசுவதும், தமது நிலைமறந்து திரிவதும் அந்த ஆயிரம் ஆயிரம் மகிழ்ச்சிகளுகிடையேயும், கவலை திருகின்றது. நடிகைகள் ஏற்கனவே பணம் படைத்தவர்கள்.

அவர்களுக்கு அள்ளிச் சொரியும் பணத்தினை பிறந்த மண்ணில் அவதிப்படும், அல்லல்படும் எத்தனையோ பேருக்கு வாரி வழங்கலாமே என வியறுத்துகின்றோம்.

ஞானசேகரன் & ஸ்ரீனிவாசராவ்: எமது. நினைவுகளை பகிரந்து கொள்ள சந்தர்ப்பம் தந்த பொதிகையும் எமது இதமங்களில் இடம்பிடிக்கும்.

ஸ்ரீனிவாசராவ்: நன்றி. வணக்கம்!

ஞானசேகரன்: நன்றி. வணக்கம்!

9.மக்களுக்காகவே சங்கீதம்

பிரபல பாடகிகள்

**விஜயலக்ஷ்மி ஸ்ரீனிவாசன் - குலநாயகி
விவேகானந்தராஜா**

விஜயலக்ஷ்மி: வணக்கம் திருமதி குலநாயகி விவேகானந்தராஜா!

குலநாயகி: வணக்கம்... வாங்கோ. வாங்கோ.... திருமதி விஜயலக்ஷ்மி ஸ்ரீனிவாசன்!

விஜயலக்ஷ்மி: உங்களுக்கு எப்பொழுது இசை ஆர்வம் ஏற்பட்டது?

குலநாயகி: சிறுவயதிலிருந்தே எனக்கு இசையில் ஆர்வம்...எனது தந்தையும் எனது சகோதரியும் நன்றாகப் பாடுவதைக் கேட்டு எனது மனதிலும் நன்றாகப் பாட வேண்டும் என்ற ஆதங்கம் ஏற்பட்டது. இராமநாதன் கலைக் கல்லூரியில் நான் “டிப்ளோமா இன் மியூஸிக்” பெற்றேன். அதன்பின்னர்...சாஸ்திர ரீதியாக இசை பற்றிய அறிவை விருத்தி செய்ய வேண்டும் என்ற நோக்கில் யாழ். பல்கலைக் கழகத்தில் இசை பற்றிப்படித்தேன்..... கனடா வந்த பின்னரும்... இங்கு இசை வளர்க்கவடிய சந்தர்ப்பம் இருக்கின்றது என்ற நிறைவோடு இருக்கின்றேன். கர்நாடக இசையில் நிறைய அறிவும் மிகுந்த ஈடுபாடும் உள்ள உங்களைச் சந்திப்பதில் மிக்க மகிழ்ச்சி. கனடாவில் இன்று மிகவும் பிரபலம் வாய்ந்தவரான தங்களுக்கு இந்த.... இசைஞானம் ஏற்பட்டதெப்படி?

விஜயலஷ்மி: ம...ம.. இசையறிவு ஏற்பட்டதற்கு..... மூலகாரணமாக அமைந்தது கேள்விஞானம். அதனால் அதிகம் கிரகிக்க முடிந்தது. எனது குடும்பத்தில் அனைவர்க்கும் மியூஸிக் அறிவு இருக்கின்றது. வாத்தியத் துறையில்... வாய்பாட்டில் ஆர்வம் இருக்கின்றது. இது எனக்கு அனுகூலமானது. எனது தந்தைக்கும் இசையில் அலாதியான பிரியம் இருந்தது. அதனால் வாணொலியில் தென் இந்திய கர்நாடக கச்சேரிகளை விரும்பி ரசிக்கும் பழக்கம் இருந்தது. இது எனது இளம் உள்ளத்தில் இசை ஞானத்தை ஆழமாகப் பதித்தது. எனது முத்த சகோதரன் இந்தியாவில் அடையார் மியூஸிக் கலோஜில.... அனந்த ராமநாதனிடம் வயலின் பயின்றார். எனது அண்ணாவிற்கு வாய்பாட்டு அறிவும் இருந்தது. எனவே தன்னைப் போலவே என்னையும் கொண்டு வரவேண்டும் என நினைத்து எனக்கு வயலின் கற்றுத் தந்தார். வாய்பாட்டு மூலமாக அவர் சொல்லித் தந்ததில் வாய்பாட்டிலும் வயலினிலும் தேர்ச்சி பெற முடிந்தது. இளமையில் எனக்கு நல்ல குரல் வளமிருந்ததால் பாடசாலையில் சங்கீத ஆசிரியரும் எனக்கு ஊக்கம் தந்தார். பின்னர் ராமநாதன் கல்லூரியில் சங்கீதம் பயின்று முன்னணியில் திகழ்ந்தேன். அதனால் இந்தியா சென்று திரு. ரி. எம் தியாகராஜாவிடம் வாய்பாட்டுக் கற்றேன். அண்மையில் கூட இந்தியா சென்று திரு. கல்யாணராமன் அவர்களிடம் வாய்பாட்டுக் கற்றேன். வயலின் எனது அண்ணர் கிருஷ்ணசாமியிடம் கற்றுக்கொண்டேன். ஒரு சில மாதங்கள் இந்தியாவில் திரு. கண்ணியகுமாரி அவர்களிடம் வயலின் படித்தேன்.

இசையறிவைப் பொறுத்தளவில் கற்றுக் கொண்டால் மட்டும் போதாது. எங்களது முயற்சி... அதுதான் சாதகம்..... முக்கியமானது. பயிற்சி இல்லாமல் கலை வளராது.... முன்னே வேண்டும் என்றால் எவ்வளவோ சாதகம் பண்ணவேண்டும்.....

கேள்வி ஞானத்துடன் தகுந்த பயிற்சியும் சேர்ந்தால்... நல்லபலன் கிடைக்கும். மற்றது..... ரசிகர்கள்... அவர்களுக்கு எனது குரலும் கொஞ்சம் பிடித்துக் கொண்டதால் என்னைப்பாட வைக்கின்றார்கள்.

நான் படித்த சாஸ்தீரிய முறைப்படிதான் கச்சேரி செய்ய வேண்டும் என்று அடம்பிடிப்பது கிடையாது. மக்கள் விரும்புகின்ற பாடல்களை.. அவர்களுக்குப் புரிகின்ற மொழியில் பாடுகிற பொழுது பலத்த வரவேற்புக்கிடைக்கின்றது.

நீங்களும் ஒரு சிறந்த இசை ஆசிரியையும் பாடகியும். இசைக் குடும்பத்திலே பிறந்து. ... சகோதரி கூட ஒரு சிறந்த பாடகி... குல்பூஷனி கல்யாணராமநாதன் அவருடன் சிறு வயதிலிருந்தே சேர்ந்து பாடியுள்ளீர்கள். உங்களுக்கு இசை நுட்பங்கள் மிகவும் தெரியும். சாஸ்தீரிய இசையில் பட்டம் பெற்றுள்ளீர்கள். இசை உலகிற்கென மாணவர்களையோ ரசிகர்களையோ உருவாக்க உங்களால் முடிகின்றதா?

குலநாயகி: ஆ..... நீங்கள் சொன்ன வகையில் நான் ஒரு சாதாரண பாடகிதான்....ஆனால் இசையை ரசிப்பதிலும்..... படிப்பதிலும் ஆர்வம் எனக்கு நிறைய இருக்கு. பாடகி என்ற வகையில் சாதாரணமானவள் தான்..... எனினும் இசையைச் சொல்லிக் கொடுப்பதில் ஏதோ..... ஓர் அசாத்தியத் திறமை இருக்கின்றது. நிறையப் பேரை பாட வைச்சிருக்கின்றன. இசை உலகிற்கென மாணவர்களை உருவாக்க முடிகின்றது என்று தான் நான் கருதுகின்றேன். வரும் பொழுது அரைகுறை ஞானத்துடன் வருவார்கள்... பமிற்சியளித்தால் தேர்ச்சி பெறுகின்றார்கள். அதனால் எனக்கு நல்ல நம்பிக்கை இருக்கு... உங்களது பாடல்களைப் போலவே. உங்களுடன் கதைப்பது கூட இனிமை

தருகின்றது. சுத்தமான கச்சேரியைச் சுகமாகக் கேட்பது போல அமைகின்றது. கனடாவில் மட்டுமல்ல இதர நாடுகள் பலவற்றிலும் கூட தங்களது புகழ் கொடுக்கப்படுப் பறக்கின்றது.... நீங்கள் பண்ணின கச்சேரிகளில் மறக்கமுடியாத அனுபவங்கள்....

விஜயலஷ்மி: அண்மையில். ஜேர்மனியில்... ஒரு பிள்ளையார் கோவில் கட்டிட நிதிக்காக... என்னைப் பாடும்படி அழைத்தார்கள். டிக்கற் செலவினையும் பொறுப்பேற்றார்கள். அந்தக்கச்சேரி எனக்கும் மக்களுக்கும் மிக்க திருப்தியையும் சந்தோஷத்தையும் தந்தது. பிள்ளையாருடைய சிறிய சிலை ஒன்றை தங்கத்தால் செய்து எனக்கு பரிசாக வழங்கினார்கள். அதன்பின்பு தமிழ் மகாநாடு ஒன்று பேர்வினில் நடந்தது. அதிலும் பாடினேன். அதுவும் மறக்க முடியாததுதான்...ஏனென்டா..... வெளிநாட்டிலை முதன்முதலாக மகாநாட்டில் பாடினேன்...தமிழ்நாடு, பிரான்ஸ், இங்கிலாந்து எனப் பலநாடுகளிலும் இருந்தும் அறிஞர்களும் கலைஞர்களும் கலந்து கொண்ட விழா அது. பலரைச் சந்திக்கக் கூடியதாக இருந்தது. எனது கச்சேரிகளில் தமிழ்ப் பாடல்களுக்கும் எப்பொழுது முக்கியத்துவம் கொடுப்பேன். அங்கும் இதனால் பலரது பாராட்டைப் பெறமுடிந்தது. அதேநேரம் தமிழ் பாட்டு மட்டும் நான் படிப்பதில்லை. தமிழ் பாட்டை கர்நாடக இசை மூலம்தான் கூடுதலா நான் பாடுவேன். சில சமயம் மெல்லிசைப் பாணியிலும் தமிழ்மீப் பாடல்களை சேர்ப்பேன்.

கர்நாடக இசைமூலம் மக்கள் ரசிப்புத் தன்மையைக் கூட்ட முடிகின்றதா..... அல்லது வேறு ஏதாவது முறையில். சமாச்சாரங்களும் பாடித்தான் மகிழ்வூட்ட வேண்டியிருக்கின்றதா?

குலநாயகி: கர்நாடக சங்கீதம் படித்தவர்கள் ஒரு சிறிய கூட்டமிருந்தால் அவர்களுக்குக் கண்டிப்பாக அந்தப் பாடல்களைப் பாடி... தெளிவாக...முறையாக வரன் முறையாகப் பாடி ரசிக்க வைக்க முடியும். அதே சமயம் ஒரு பொது நிகழ்ச்சியெனின் அப்படி எதிர்பார்க்க முடியாது..... எண்டபடியால் நாங்கள் ஜனங்களுக்கு ஏற்ற மாதிரி... ஜனங்கள் இசையை ரசிக்கக் கூடிய வகையில் சில பாட்டுக்களை நாம் சேர்க்கணும்... கச்சேரி எனும் பொழுது ராகம் பாடுகின்றது என்பது ஒரு முக்கியமான அம்சம்... அந்த ராகத்தை மக்களும்.... சகல மக்களும்... ரசிக்கக் கூடிய வகையில் ஆலாபரணம் பண்ணவேண்டும்... அதுமட்டுமல்ல சுரமும் அவர்கள் விரும்பும் வகையில் பாடலாம்.... தெரிவு செய்கின்ற பாடல்களையும் தமிழ் மொழியில் அமைந்தனவாக இனிமையாகப் பாடலாம்.

சினிமாப் பாடல்களிலும் கூட நல்ல கருத்துள்ள பாடல்கள் இருக்கு.... அதையும் நாங்கள் கடைசியாக சேர்த்துக் கொள்ளலாம். மற்றது சந்தர்ப்பங்களுக்கு ஏற்றமாதிரி பாடவேண்டும். அண்மையில் கலைத் தொழிற்நுட்பக் கல்லூரியில் நீங்கள் பொறுப்பான பதவியை ஏற்று பல மாணவருக்குச் சங்கீதம் பயிலுகின்ற வாய்ப்பை உருவாக்கி வருகின்றீர்கள். உங்களது எதிர்காலத் திட்டங்கள் என்ன?

விஜயலஷ்மி: இது வரை இசைக்கலாமன்றம் என்றென்றிருந்தது. அவர்கள் பரீட்சைகள் மூலமும் நிகழ்ச்சிகள் மூலமும் கர்நாடக உலகிற்குச் சேவை செய்து கொண்டிருக்கின்றார்கள். கலைக்கல்லூரியாக பரிணமிக்கக் கூடிய ஒரு பாடசாலை தேவை என்பதை அடிப்படையாக வைத்து ‘தமிழீழச் சங்கம்’ இப்பொழுது தொடங்கியுள்ளார்கள். கலைக்கோவில் என ஒர் அகடாமி போலவும் ஆரம்பித்துள்ளார்கள். இது வந்து அரசு உதவியுடன்

நடாத்தப்படுவது. ஓர் அமைப்பின் கீழ் திட்டமிட்டு இயங்குவது.அதனால் ஆசிரியர்களும் கடமையுணர்வுடன் ஒழுங்காக வருகின்றார்கள். மாணவர்களுக்கும் குறைந்த செலவுடன் கற்கமுடிகின்றது. நடனம், வீணை, வயலின், வாய்பாட்டு என பலதரப்பட்டவற்றை ஒரேயிடத்தில் சிரமமில்லாது படிக்க முடிகின்றது. நிறைய மாணவர்கள் வந்துள்ளார்கள். இன்னும் வெயிட்டின் லிஸ்டிலை கூட பலர் காத்து இருக்கின்றார்கள். இது நல்ல முறையில் வளரும் என்பது எனது நம்பிக்கை. சினிமாப் பாடல்கள் என்று சொல்லும் பொழுது.... நீங்கள் எதைக் கருத்தில் கொண்டுள்ளீர்கள்?

குலநாயகி: சினிமாப் பாடல்கள்..... ‘சினி கிளசிக்கல்’ என்று சொல்லி.... இப்ப சங்கீதமும் சினிமாவும் சேர்ந்த சில பாடல்கள். உதாரணமாக... ஜேகதாஸ் பாடிய நிறைய பாட்டுக்கள் இருக்கு..... சுத்தமான சங்கீத ராகங்களில் அமைந்துள்ள பாடல்களை பாடலாம்... அது எங்களுக்கும் தெளிவாகப் பாட முடிகின்றது... எல்லாராலும் ரசிக்க இப்படியான பாடல்களை கடைசியாகப்பாடி கச்சேரி முறையை அமைக்கலாம். நீங்கள் ஒரு சிறந்த பாடகி, ஆசிரியை என்ற வகையில் இங்கு சங்கீதம் பயிலும் மாணவர்க்குச் சொல்லக் கூடிய அறிவுரைகள் எவை?

விஜயலஷ்மி: நாங்கள் இலங்கையில் படித்த விதம்... அதோடு குருவோட நடந்த முறைக்கும் இங்கும் கொஞ்ச வித்தியாசம். நாங்கள்.....குருவெண்டா..... பயபக்தி அதிகம். இங்கத்தை பிள்ளைகளுக்கு அது கொஞ்சம் குறைவு. ஏணைண்டா அவங்களுக்குத் தெரியாது.. ஆனா. ஷச்சர் அதனை அன்பாகச் சொன்னால், உடனடியாக பின்பற்றுவார்கள். குருபக்தி இருந்தால் தான் கற்கமுடியும். பயபக்தி இருந்தால் தான் கலை வளரும்..... சங்கீதம் என்டவுடன்... இழிவான தொண்டாகக் கருதக் கூடாது.

விஞ்ஞான அறிவு விருத்தியடைந்தால் பலவற்றைச் சாதிக்க முடியும். அதேபோலத்தான் சங்கீத அறிவும். விருத்தியடைந்தால் பலதைச் சாதிக்கலாம். மற்றது சகலவிதமான சங்கீதங்களையும் கேட்க வேண்டும். அதனால் தரம் பிரிக்கும் மனோபாவம் வளரும். ஆசிரியர்கள் போதிப்பதை பெற்றோரும் வீட்டிலை ஆதரித்து ஊக்கம் கொடுக்கவேண்டும். இசையைப் பொறுத்தவரையில் எவ்வளவு அதிக காலம் செல்கின்றதோ அவ்வளவிற்கு ஞானமும் பெருகும்.குறிப்பிட்ட காலத்துக்குள் முடிக்கலாம் என்று எதிர்பார்க்க முடியாது. சில சங்கீதக்காரர் சொல்லுவார்கள். சினிமாப் பாடல்கள்..... கர்நாடக சங்கீதக் கச்சேரிகளில் பாடவே கூடாதென்று..... அது சரியா?

குலநாயகி: சினிமாப் பாடல்கள் பாடுறுத்திற்கும்..... ஒரு திறன் வேண்டும்.....சங்கீதப் பாடல்களோடை இதையும் பாடேக்கை..... கண்டிப்பாக ஜனங்க.... இதற்குத்தான் வரவேற்புக் கொடுக்கிறது. சினிமாப் பாடல்களை ரசிக்கேற்க ஏற்படுகின்ற சுகம்..... மெல்ல மெல்ல கர்நாடக சங்கீதத்தையும் ரசிக்கத் துண்டுகின்றது..... ஆரம்பத்தில் இப்படியான சில வழிமுறைகளை கையாளுவது தான் நல்லது.

விஜயலஷ்டி: அதாவது... மக்களுக்குத் தெரிந்த பாடல்கள் மூலம் தெரியாத பாடல்களைப் புகுத்தவேண்டும். சரி... கண்டாவில் இசை வளருவது பற்றிய அபிப்பிராயம்.

குலநாயகி: கண்டாவில் நான் பார்த்த வரையில்..... குறிப்பிடத்தக்க வகையில்...சிறப்பாக மாணவரிடையே.... இசை நன்கு வளர்கின்றது... மாணவர்கள் அதிக கவனத்துடன் பயிலுகின்றார்கள். அன்மையில் “தமிழ்சைக் கலாமன்றம்” பரீட்சை நடத்தியது. அதில் எதிர்பார்க்காத வகையில் பலர் நல்ல

முறையில் சித்தி பெற்றுள்ளார்கள். சாஸ்திரிய ரீதியாவும் அவர்களது அறிவு பரந்து வியாபித்துள்ளதை அந்தப் பரீட்சைக்குப் பரிசோதகராக பணிபுரிந்ததில் என்னால் அவதானிக்க முடிந்தது. என்றபடியால் கர்நாடக இசையில் நிச்சயமாக நிறைய பிள்ளைகளை நல்ல வகையில் உருவாக்கலாம். திறமைவாய்ந்த ஆசிரியர்மார் பலர் இங்குள்ளார்கள். எனவே கண்டாவை பொறுத்தவரையில் கர்நாடக இசை வளர்வதற்கு நல்ல சந்தர்ப்பம் இருக்கிற தென்றே உறுதியுடன் கூறலாம்!

விஜயலஷ்மி: பத்திரிகைகள் கூட சாஸ்திரிய சங்கீதத்தின் பால் ஆர்வம் செலுத்துவதற்கு பொதிகை நல்ல உதாரணம். சந்தர்ப்பத்தை ஏற்படுத்தி சாஸ்திரிய சங்கீத கலைஞர்களை பேட்டி காண்கின்றது. சந்தர்ப்பம் கிடைக்கும் பொழுதெல்லாம் சாஸ்திரிய சங்கீத கச்சேரி களை பாரப்படசமின்றி விமர்சிக்கின்றது.

குலநாயகி: அதனால் பொதிகையை எனக்கும் நன்கு பிடிக்கும். அது மென்மேலும் வளர வாழ்த்துக்கள்!

விஜயலஷ்மி: நன்றி. வணக்கம்!

குலநாயகி: நன்றி. வணக்கம்!

மஹிழல்களி ஓவண்டுமென்றால்
பணம்: சார்ந்ததாக இருங்கலாம்
ஆனால் நிம்மடியி என்பது
மனம்: சார்ந்தது....

10. பெண்விடுதலை விழிப்பு சம்பந்தமாக!

பிரபல பெண் உரிமை அற்வலர்கள்

பார்வதி கந்தசாமி - சுதா(சுதர்சனா)குமாரசாமி

பார்வதி: 1980ம் ஆண்டளவில் யாழ்ப்பாணத்தில் முற்போக்குச் சிந்தனைகள் கொண்ட பெண்கள் நிறுவனங்கள் எவையுமே இருக்கவில்லை. ஐக்கிய நாணய சங்கங்கள், பெண்கள் கூட்டுறவு அமைப்பு போன்ற சிலசில நிறுவனங்கள் இருந்தன. அதில் பெண்களுக்குக் காசு கடன் வாங்குவது எப்படி? போன்றவற்றில் தான் கரிசனை காட்டப்பட்டது. இதனால் பெண் உரிமை நிறுவனங்களை நிறுவவேண்டும், எனச் சில ஆயத்தங்களைச் செய்தோம். 83ல் இனக் கலவரத்தைத் தொடர்ந்து நிறுவன வேலைகள் பாதிக்கப்பட்டன. 84ம் ஆண்டு “Women Study Circle” என்ற ஒரு நிறுவனத்தை யாழ்ப்பாணத்தில் நிறுவினோம். அதில் என்னுடன், சித்திரலேகா மௌனகுரு, பத்மினி சிதம்பரநாதன், சுமங்களா கைலாசபதி, செல்வியோன்றவர்கள் பங்கெடுத்தார்கள். இந்த நிறுவனத்தின் மூலம் நல்ல சில பணிகளை நாம் செய்தோம். பின்னர் இலங்கை இராணுவத்தால் ஏராளமான இளைஞர்கள் கைது செய்யப்பட்டதைத் தொடர்ந்து அன்னையர் முண்ணணி உதயமாகியது. 86ம் ஆண்டு தான் யாழ் பல்கலைக்கழகத்தில் முதன் முதல் பெண்களுக்கான சங்கம் ஒன்று ஆரம்பிக்கப்பட்டது. அதில் அங்கம் வகித்ததுடன் பெண் விடுதிக்கும் பொறுப்பாளராக இருந்ததன் மூலம் பலருடன் பழகமுடிந்தது. பல பிரச்சினைகளை செவிமடுக்க முடிந்தது. அவர்களுக்கு ஆரோக்கியம் சுகாதாரம் பற்றிய பல தகவல்களை வைத்திய அறிஞர்களின் உதவியுடன் போதிக்க முடிந்தது. பெண்களுக்கான விழிப்புணர்ச்சி பற்றிய கருத்துக்களை துண்டுப்

பிரசரங்கள் மூலம் இந்த அமைப்பினாடாக வெளியிட்டு பிரசாரம் செய்தோம். இந்திய ராணுவம் இலங்கையில் குடி கொண்டிருந்த பொழுது ராஜனி திரணாகமவுடன் பணிபுரிந்தேன். பாதிக்கப்பட்ட பெண்களை பலவழிகளிலும் மீட்டெடுத்த ஒரு காலப்பகுதியாக அது அமைந்தது. Women Study Circle என்ற நிறுவனம் மூலம் நோர்வேஜிய நிறுவனமான நோராட்டின் நூல் ஒன்றை தமிழில் மொழி பெயர்த்து வெளியிட்டோம். ‘சொல்லாத சேதிகள்’ என்ற கவிதைத் தொகுப்பையும் வெளியிட்டோம். பின்னர் நாட்டிய நாடகங்களின் மூலம் மக்களுக்கு விழிப்புணர்ச்சி ஏற்படுத்தும் பணியினைச் செய்தோம். வீடியோ ஒரு நல்ல ஊடகம். ஆதன் மூலமும் விழிப்பணர்வு. பெண் விடுதலைக் கருத்துக்களை இலகுவாக மக்களைச் சென்றுடையப் பண்ணலாம்.

சுதா: என்னுடைய.... அனுபவம்... அல்லது, சமூகப் பிரச்சனை அல்லது விழிப்புணர்ச்சியை ஏற்படுத்துகின்றதிற்கு நான் எடுத்துக் கொண்ட முயற்சிகள் எண்டு சொல்லேக்கை அது 1981ம் ஆண்டு பிரச்சனைக்குரிய ஒரு சூழலில் பெண்களுக்கு எப்படி ஆலோசனை வழங்குவது பற்றிய பயிற்சிக்குப் போன்னான். எமது மலையகச் சிறார்களின் கல்வி வளர்ச்சி அரை குறையில் பாதிக்கப்பட்ட நிலையில் இருந்தது. அவர்கள் கூட சமூகத்தில் எப்படி உயர் நிலைக்கு வளர்லாம் என்பதில் ஒவ்வொரு வார இறுதியிலும் பயிற்சி பெற்றேன். 81டில் சூழாவளியில் பாதிக்கப்பட்ட மட்டக்களப்பு அகதிகளுக்கான சேவை செய்கின்ற சந்தர்ப்பமும் எனக்கு கிடைத்தது. 83ம் ஆண்டில் அகதிமுகாம் சூழலில் எனக்கு இரட்டைக் குழந்தைகள் பிறந்தனர். யாழ்ப்பாணத்தில், இந்தியாவில் இங்கிலாந்தில்.. கனடாவில் என அகதியென்ற சூழலை ஓரளவிற்கு நான் நேரடியாக அனுபவித்தவன் என்று சொல்லலாம். 86ம் ஆண்டு நான் மொன்றியலில் வந்து இறங்கினாப்பிறகு ஒரு சமூக நிலையம்

செய்த ஆய்வு ஒன்றில் பெண்களின் வாழ்க்கை, அவர்களது சமுதாயப்பங்கு, அகதிச் சூழலிலை அதன் தாக்கம், புலம் பெயர்ந்த நாடுகளில் எதிர்கால வாழ்க்கையில் கடந்தகால அனுபவங்கள் எந்தளவிற்குத் தாக்கம் நடாத்துகின்றது என ஆய்வு நடாத்தினேன். அதில் நான் படித்த ஆரம்ப பாடம் நான் அனுபவித்த அவலங்கள் ஏனையோருடன் ஒப்பிட்டு ரீதியில் நோக்கும் பொழுது ஒரு துளியும் இல்லை. ரொரான்டோ வந்த பின்னரும் அகதி நிறுவனம் ஒன்றில் பணி புரிந்தேன். கண்டிய அரசால் அகதி முகாம்களில் இருந்து நேரடியாகப் பொறுப்பேற்றக்கபட்ட அகதிகள் தொடர்பான நிறுவனம் அது. தாய்லாந்து, ஹாங் ஹாங், பல ஆயிரிக்க நாடுகள் ஆகியவற்றில் இருந்து வந்த பாதிக்கப்பட்ட பெண்கள், பிள்ளைகள் போன்றுவர்களுடன் பழகி அவர்களின் பிரச்சினைகளைத் தீர்க்கமுடிந்தது. ஆலோசனைகள் கூற முடிந்தது. இப்பொழுது சட்ட சேவை நிலையத்தில் வேலை செய்கின்றேன். என்னுடைய வேலை, முழுக்கமுழுக்க, வன்முறைச் சூழலில் வாழும் பெண்கள் பற்றியது. இங்கு சட்ட சமுக ரீதியான சேவைகளுடன், பெண்கள் மத்தியில் வன்முறைகளுக்கு எதிரான விழிப்புணர்ச்சியை ஊட்டுவதிலும் கவனம் செலுத்துகின்றோம். பிள்ளைகளிடம் கூட இந்த வன்முறையை வளர்க்காமல் தடுக்க நடவடிக்கை எடுக்கப்படுகின்றது. பண்பாடு என்ற போர்வையில் அது தான் பெண்களுக்கு பாதுகாப்பு என்ற பெயரில் பெண்களே பெண்களுக்கு எதிரிகளாவதையும் நன்கு அவதானிக்க முடிந்தது. அனுமானிக்க முடிந்தது. சமுகசேவையில் ஈடுபடவோ அல்லது விழிப்புணர்ச்சியை ஏற்படுத்துவதற்கோ முற்படும் ஒரு பெண்மரபு ரீதியாக சமுதாயத்துடன் ஒத்துப் போகின்றவளாக இருந்தால் தான் அது வரவேற்கப் படுகின்றது. மாறாக கல்யாணமாகமலோ அல்லது கணவனுடன் சேர்ந்து வாழுமாலோ அல்லது வேறு ஒரு ஆடவனுடன் சேர்ந்து வாழ்வளாகவோ ஒரு பெண் இருந்தால் சமுதாயத்தில் அவளது வார்த்தைகளுக்கு அங்கீகாரம் அற்றுப்

போய்விடுகிறது. அது எதை எடுத்துக் காட்டுகின்ற தெண்டால்... எங்களுடைய பண்பாடு...எங்களுடைய விழுமியங்கள்...எங்களுடைய வரையறைகள்... என்று சொல்பவற்றை ஒரு நாளும் திருத்திப் பார்க்கத் தயாராக இல்லை. அதை நாங்கள் கல்லிலை எழுதின ஒண்டாகத்தான் யோசித்துக் கொண்டிருக்கின்றோம்.

பார்வதி: என்னுடைய நாட்டிய நாடகமொன்றிலும் இதுபற்றி விபரமாக விரிவாக எழுதியுள்ளேன். கூனிகளே ஒரு கதை கேளுங்கள் என்று சொல்லி...கூனிகளாக நடக்கின்ற பெண்களுடைய எண்ணிக்கை மிக அதிகம் தான். ஒரு சின்ன விஷயத்தைக்கூட . திரிபுடுத்தி தூற்றிக் கதை கட்டுவதில் வல்லவர்கள் பெண்கள். ஆண்கள்லல். வசந்தா டானியல் கூட தனது நாட்டிய நாடகங்கள் மூலம் பெண்கள் இவ்வாறான பிழைகள் விடுவதைக் கட்டிக் காட்டி அதனைத் திருத்துவதற்கான வழிவகைகளையும் சொல்லி வருகின்றார். இதனால் பல பெண்கள் தமது தவறுகளை உணரச் சந்தர்ப்பம் கிடைக்கின்றது. நேரடியாக திருத்துவதிலும். பார்க்க, மக்களை இலகுவில் சென்றடையும் நாட்டிய நாடகங்கள். வீடுயோக்கள் போன்ற ஊடகங்கள் மூலம் திருத்துவது மிகவும் சுகம். கலாச்சார நிகழ்ச்சிகள் மூலம் பெண்களுக்கான சீர்திருத்தம் விழிப்புணர்வு செய்யப்படல் வேண்டும் ஒரு விழிப்புக்குமு என்று நான்கு பேர் சேர்ந்து இயங்குவதால் மட்டும் பெரிதாக எதையும் சாதித்து விடமுடியாது. மக்களுடன் சேர்ந்து வேலை செய்து அவர்களை ஜனரஞ்சகப்படுத்த வேண்டும். விழிப்புணர்ச்சியை ஏற்படுத்தும் பொழுது...ஒரு பெரிய சமூகத்தை நாங்கள் குறிக்கோளாகக் கொள்ள வேண்டும். இப்ப இருக்கின்ற பெண்களுக்கான பிரச்சனை எல்லாவற்றையும் எடுத்து வைச்சிட்டு..... இவற்றிக்கெல்லாம் இவர்கள் எதிர் எதிர் என்று சொல்லிக் கொண்டால்... எதுவும் முடியாது. எந்த ஒரு பெண்ணும் சுயாதீனமாக முடிவு எடுக்கும் பொழுது எதற்கும் தயங்குவதில்லை. எதையும் வெளிப்படையாகச் சொல்ல

மயங்குவதில்லை. ஆனால் பின்னர் சமுகம் என்று வரும் பொழுதுதான்... எங்கே தனது பெயர் கெட்டுவிடுமோ நாலு இடத்தில் அடிபடுமோ எனப் பயப்படுகின்றாள். ஆனால் சிலர்... வெகுசிலர்.... இதற்கு விதிவிலக்கு. சுயாதீனமாக. முடிவு எடுக்கவும் கருத்தைப் பகிரவும் வல்லவர்களாக இருக்கின்றார்கள். அப்படியானவர்களை எமது குழுக்களுடன் இணைத்துச் செயல்படலாம். விழிப்புக் குழுவை ஒரு நிறுவன மாக்குவதால் பலருடன் சேர்ந்து செயல்படுவதால் அதிக நன்மை கிடைக்கும். முதலில் எதற்கும் எதிர்ப்பு வரத்தான் செய்யும். ஆனால் பின்னர் அதுவே வரவேற்பாக மாற்றமடையும்.

சுதா: எந்த விதமான விழிப்புணர்ச்சியைத் தூண்டினாலும் எதிர்ப்பில்லாமல் நடைபெறும் என்ற கனவுலகில் நான் சஞ்சரிக்கவில்லை ஆனால் அதற்குத் தயாராக இருக்கிறது ஒன்று இரண்டு பேர் தான் என்பதே நடைமுறை உண்மை. அப்ப... அந்த ஒண்டிரண்டு பேரால் செய்யக் கூடியது எவ்வளவு என்று பார்க்கையிக்கை.... மிகக் குறைவு. சுய உணர்வில் சம்மதம் தெரிவிக்கும் பெண் பின்னர் சமுகத்திற்குப் பயந்து மாறுகின்றாள் என்பதற்குச் சமுகம் கூறக்கூடியது “பெண்புத்தி பின்புத்தி” அவசரப்பட்டுத்தான் எல்லாவற்றையும் கூறி விட்டதாகவே காரணம் காட்டும். வெகுசிலர் தான் சமுகப்பிரந்தனையுடன் முடிவு எடுத்ததாக ஏற்றுக் கொள்ளக் கூடியவர்கள். கலை நிகழ்ச்சிகளில் கூட பெண்ணாதிக்க ஒழிப்பு பற்றி பல நல்ல விஷயங்களை எடுத்துக் கூறுவதற்குப்பதிலாக... சீதனம் தாயா? தாரமா... போன்றவற்றையே திரும்பவும் திரும்பவும் அரைப்பதில் அர்த்தமில்லை. எங்களுக் குள்ளேயே நாங்கள் தயாராகவில்லை...என்ன மூலப் பிரச்சினை என்பதனை ஆராய்ந்து தீர்வு சொல்வதற்கு.... இங்கு பழைய மாணவிகள் சங்கங்களே ஏராளமாக உண்டு.கலாசார நிகழ்ச்சிகளில் மட்டுமே அக்கறை காட்டுகின்றார்கள். பெண்விடுதலை விழிப்பு சம்பந்தமாக அவர்கள் அனுக வேண்டியது ஒரு முக்கிய பகுதி.

பார்வதி: அதே நேரத்தில்... இப்ப கண்டாவில்... ஏராளமான பாதிக்கப்பட்ட பெண்கள் இருக்கின்றார்கள். விவாகரத்து செய்தவர்கள். சில ஆண்கள் இங்கு வேறு பெண்களுடன் குடி வாழ்வதால், தவிப்பவர், தனித்தவர் இருக்கினம். அடி உதைகளுக்கு உள்ளாகி அல்லப்படுபவர்கள் இருக்கிறார்கள். முதலில் அவர்களுக்கு நிவாரணம் வழங்க வேண்டும். பின்னர் அவர்களுடாகவே விழிப்புணர்வை விரிவு படுத்துவது இலகு.

சுதா: ‘விழிப்பு’ நிறுவனம் பாதிக்கப் பட்டவர்களின் நிவாரணத்துக்காக அயராது உழைக்கின்றது. விழிப்புணர்ச்சியைத் தூண்ட அயராது உழைக்கின்றது. இந்த நிறுவனத்தில் பணிபுரிவோர் அல்லது பங்குபற்றுவோர்.... தமது இதர கடமைகளுடன் சேர்த்தே விழிப்பிலும் ஈடுபாடு காட்டுகின்றார்கள். சமுதாய ஆர்வம் காரணமாக அவர்களது ஈடுபாடு அமைகின்றது. முழு நேரமாக இயங்குவதில் அவர்களுக்கும் தடங்கல் ஏற்படுகின்றது.

பார்வதி: அது தான் நான் உங்களுக்கு சொன்னது. ஒரு நிறுவனம் நிச்சயம் தேவை. பகுதி நேரப் பணியாகவே பலர் சமுதாயப் பணியை கருதுகின்றார்கள். இதனால் ஒரு ஸ்திரமான வேலையைச் செய்ய முடியாது. நிறுவன ரீதியில் இயங்கும் பொழுது பிரச்சனைக்கு தீவு காண்பதும் ஆலோசனை வழங்குவதும் இலகு. நிறுவனமாக இயங்கும் பொழுது மற்றவர்களும் துணிவுடன் வருவார்கள். தங்களது பிரச்சனைகளுக்கு ஏதோ ஒரு வழியில் விடிவு கிடைக்கும் என்று நம்புவார்கள்.

சுதா: ‘விழிப்பு’ அங்கத்தவர்கள் எல்லோருமே பெண் உரிமைகள் தொடர்பாக பயிற்சி பெற்றவர்கள். பாதிப்படைபவரின் உரிமைகளுக்கு மேலும் பங்கம் வராதபடி நடக்க வேண்டும், எனப் போதனை பெற்றவர்கள். இவர்கள் எல்லோரையும் சேர்த்து ஒரு நிறுவனமாக

ஸ்தாபிதமடையச் செய்வதிலும் பார்க்க ஏற்கனவே உள்ள தமிழ் நிறுவனங்களுடன் பயிற்றப்பட்டவர்களை இணைத்துச் செயல் புரிவது மிகுந்த பலனளிக்கும் என நான் நம்புகின்றேன். அரசினர் கூட பல புதிய திட்டங்களுக்கும் புதிய அமைப்புகளுக்கும் நிதி உதவிகளை மட்டுப்படுத்தி வருகின்றது.

பார்வதி: எங்களுடைய பெண்களை கவருவதற்கும் அனுகுவதற்கும் இன்னுமாரு சிறந்த வழி அவர்களுக்கு லாபமுட்டுவது. Nact (national Action Committee for Status of Women) என்ற நிறுவனம் பெண்கள் விடுதலை சம்பந்தமாக அண்மையில் கூடிய பொழுது எடுத்த முக்கியமான தீர்மானங்களுக்குள் இனத்து வேஷம் பற்றியும், வீடுகளில் வேலை செய்யும் பெண்களுக்கு சம்பளம் (House Wife) கொடுத்தல் பற்றியும் தீவிரமாக ஆராய்ப்பட்டது. அது அரசிடம் சமர்ப்பிக்கப்படவுள்ளது.

சுதா: பெண்கள் தம்மைத்தாமே பார்பது எப்படி? பாதுகாப்பு எப்படி? என்பதிலும் அக்கறை செலுத்தப்பட வேண்டும். வீட்டுக்குள்ளே வீட்டுக்கு வெளியே என சதா உழைத்து உழைத்தே இயந்திரமாகும் பெண்களுக்கும் உணர்ச்சிகள் உண்டு என்பதை ஏனோ பலர் உணர்த்தயாராக இல்லை... அது...வந்து. அவங்கட கடமை என்று மழுங்கடிக்கின்றார்கள். பல பெண்களே அப்படித்தான் கருதுகின்றார்கள். தங்களைப் பற்றிக் கதைப்பது முக்கியமில்லை. புருஷன், பிள்ளைகள், பெற்றோர், சகோதரங்கள் என்பவர்களாது நலன்தான் முக்கியம் பெறவேண்டும் என கருதும் நிலை மாற வேண்டும்.

பார்வதி: ஏனென்டா... சுயமுக்கியத்துவம் வழங்காமலே, விளங்காமலே எமது சமுகம் விற்பனைக்கு வளர்க்கப்பட்டுள்ளது.

சுதா: ஆனா... இப்ப இப்ப இலங்கையில் வாழும் பெண்கள் கொஞ்சம் முன்னேற்றுமாகச் சிந்திக்க ஆரம்பித்துள்ளார்கள். வெளி நாடுகளுக்கு வந்த நாங்கள்தான் இன்னும் பழையைக் கட்டிப் பிடிச்சுக் கொண்டு.....

பார்வதி: இலங்கையில் கூடுதலாக பெண்கள் தனிமைப்படுத்தப் பட்டிருக்கின்றார்கள். ஆண்களிலேயே தங்கியிருந்தவர்கள் விதவைகளாகியதும்..... அல்லது தகப்பனோ, சகோதரனோ அல்லது ஆண்மகனோ தம்மை விட்டு அகன்றதும்....தமது தேவைகளை தாமாகவே பூர்த்தி செய்யும் நிலைக்கு ஆளாகின்றார்கள்.

சுதா: இஞ்சை... இந்த பாஷன்வேஷா.... என்ற. ஒன்றின் ஆதிக்கம் காலச்சார விழாக்களில் ஆக்கிரமிப்புப் பெறுகின்றது. இதில் கலை உணர்வு இருக்கோ என்னவென்று எனக்குத் தெரியவில்லை. பெண்களுக்கு இழிவு தரும் நிகழ்ச்சியாகவே என்னால் பார்க்க முடிகின்றது.

பார்வதி: இப்படியான பாஷன்வேஷாக்களினால் ஸ்கூல் பிள்ளைகள் பாதிப்பட்டைகின்றார்கள் என்பதை ஒருவரும் ஏனோ உணரவில்லை.

சுதா: இளம் சமுதாயம் அப்படி யோசிக்க வில்லை... உடுத்துக் கொண்டு போற்று நல்லதொரு விஷயம் என்று தான் நினைக்கினம். விற்பனைக்கு வரும் பதுமைகள் மாதிரி என யோசிக்கல....

பார்வதி: இவையே தங்கட காசைப்போட்டு.... தங்கள்.. அதில் விற்கப்படுகினம்.

சுதா: பெண் விடுதலைக்கு... Media.... இரண்டு விதங்களில் முட்டுக்கட்டையா இருக்கு... நேரடியாகவே பெண்கள் உரிமைகளை இல்லை என்று மறுபடுச்செய்யுது... மற்றது பெண்கள் உரிமைகள்

பற்றி அல்லது அவர்களுக்கான அட்டுழியங்கள் பற்றி கட்டுரை, கதை, கருத்துக்கள் வந்தாலும் அவற்றிற்கு முக்கியத்துவம் கொடுப்பதுயில்லை. வீடியோ தான் கூடுதலாக மக்களைச் சென்றடையும் தொடர்பு சாதனம். அதில் கூட பழமை பேணுகின்ற கருத்துக்கள் தான் அதிகம். குறிப்பிட்ட ஒரு மரபு ரீதியான கண்ணோட்டத்தில் இருந்து விலகி நிற்பதாக தெரியவில்லை.

பார்வதி: மற்றது இப்ப வந்து நாடகங்கள் எல்லாம் போடுகினம் தானே? அவற்றில் பெண் விடுதலை சம்பந்தமாக நிறைய உண்டு... அப்படியானவற்றை வீடியோ பிரதிகளாக்கி கடைகள் மூலம் விநியோகம் செய்வது நல்லது. சமூகத்தில் இப்ப... ஏராளமான கதைகள்..... உதாரணமாக எல்பொன்ஸர் பண்ணிட்டு... அந்த ஆண்பிளையளியள்.... அந்தக் குடும்பத்தைப் பார்க்கிறதில்லை....எந்தனவே வேறுயாருடனாவது தொடர்பு...அப்ப ...இஞ்ச குடும்பம் வந்து சரியா கண்டப்படுகினம். ஊரிலை இருந்தால் ஆவது கஞ்சியைக் குடித்து நிம்மதியாக இருந்திருப்பினம். இஞ்சை வந்து மனதாலும் கண்டப்பட்டு...மொழி தெரியாது தடுமாறி...

சுதா: கணபேருக்குத் தெரியாது... அவர்கள் போய் திருமணமுறிவு... அல்லது பாதிப்பு என்று சொன்னால்... வெல்பெயரில்..அவர்களுக்கு உதவி கிடைக்கும் என்று. எனவே... சரியான தகவல் கிடைக்காத நிலையிலும் பெண்கள் உதவி பெற முடியாது இருக்கினம்... அடுத்தது... சமூகத்தில்...மனமுறிவு ஒரு வெட்கட்கேடான விஷயம் என்று கருதி... முடி மறைக்கினம்.

பார்வதி: தமிழ் பெண்களிடையே விழிப்புணர்ச்சி ஏற்படுத்த... தமிழ் பெண்கள் மட்டுமல்ல... தமிழ் ஆண்களும் முன் வரவேண்டும்... பாடு படவேண்டும்...

சுதா: ஆணாதிக்கம் மேலோங்கிய ஒரு சமுகத்தில் ஆண்களும் சேர்ந்து பெண் உரிமைகளுக்காகக் குரல் கொடுக்கும் பொழுது... முக்கியத்துவம் பெறும்.

பார்வதி: நன்றி. வணக்கம்

சுதா: நன்றி.வணக்கம்

நினைவின் நீட்சி

1973 ம் ஆண்டு.

சமூநாடு நிர்வாகம் வழிமையான தினசரியோடு மேலதிகமாக கமலம் என்றெரு வராந்திரியையும் வெளியிடத் தீர்மானித்தது.

அதற்கு ஆசிரியராக திரு எஸ்.எம்.போபாலரத்தினம் அவர்களையும் இணை ஆசிரியராக என்னையும் நியமித்தது.

புதிய சஞ்சிகை.புதிய பொறுப்பு. ஓர் அர்ப்பணிப்பும் வேட்கைபும் இயல்பாயின.

பக்கத்துக்கு பக்கம் அதில் புதுமை புகுத்தும் எண்ணம் புத்தியில் புத்தது.

அதன் விளைவுகளில் ஒன்றாக ஒரே துறை சார்ந்த பிரமுகர்களை நிபந்தனை எதுவுமின்றி மனம் திறந்து பேச வைத்ததில் கற்பனை கலவாத நிகழ்ந்து முடிந்த நிலைங்கள் முகை விரித்தன.

1. கலையரசு சொர்ணலிங்கம் - நடிகமணி வைரமுத்து .
- 2.அ.அமிர்தவிங்கம் - வ.பொன்னம்பலம் 3. ஆயர் வண.ப.தீயோகுப் பிள்ளை - ஆயர் வணி டி.ஜே. அம்பலவாணர் 4. பண்டிதமணி கணபதிப்பிள்ளை - புலவர்மணி பெரியதம்பிப்பிள்ளை 5. தங்கம்மா அப்பாக்குட்டி - சுவாமிநாத தேசிக பரமாசாரியர் (மணி அய்யர்)
6. அ.செ. முருகானந்தன் - வ.அ. இராசரத்தினம் 7. சின்னமணி கணபதிப்பிள்ளை - லட்சீல் வீரமணி 8. கணக செந்திநாதன் - வி.என்.பாலசுப்பிரமணியம் 9. வள்ளிநாயகி ராமலிங்கம் - பாலேஸ்வரி நல்லரத்தினம் 10. சு.வித்தியானந்தன் - க.சிவத்தம்பி இவர்களைப் போல் எத்தனையோபேர் எத்தனையோ முறை எங்கேங்கோ சந்தித்திருப்பினும் இவர்களோ கற்றோரை கற்றோர் என்ற மகுடத்தில் கமலத்தில் மனம் மலர்ந்தார்கள்!.

அதுவே 1993ல் பொதிகையில் தொடர்வதுற்கு கால்கோளாயிற்று.

50 வருடங்களுக்கு முன்னரான கட்டுரையை வரலாற்றை திரும்பி பார்க்கும் நினைவின் நீட்சியாக இங்கு பார்ப்பதில் மகிழ்கின்றேன்.

எஸ்.ஜெகதீசன்

14.01.2023

**பொப் மியூஸிக்கில் ஒன்று மில்லை.
சும்மா சத்தப் புழுதி!**

**பிரபல நாடகவாணர்கள்
சொர்ணலிங்கம் - வைரமுத்து**

வைரமுத்து: வணக்கம் ஜயா

சொர்ணலிங்கம்: ஆ...வைரமுத்து... வாங்க...வாங்க...
வாங்க...வாங்க...

வைரமுத்து: ரொம்ப காலமையா...உங்களை சந்திச்சு!

சொர்ணலிங்கம்: அதுதான் நானும் யோசிச்சனான்...உங்களைக்
காணவேண்டும் என்று. இப்ப கொஞ்சக் காலாமாக நானும் அவ்வளவு
வெளிக்கிடுகிறதில்லை..

வைரமுத்து: நாடகங்களைப் பற்றி உங்களுடன் பேசுவதில் எனக்கு
அலாதியான விருப்பம்.

சொர்ணலிங்கம்: எனக்கும் உங்களோடை பேசுவதில் அலாதியான
பிரியம்.

வைரமுத்து: . ஏதும் புதிசா சொல்லித்தாறுதெண்டால் சொல்லித்தாங்கோ.

சொர்ணலிங்கம்: என்ன புதிச் இருக்குது. நீங்கள் கொழும்பிலை போய் நடிச்சபோது நாடகத்திற்கு ஏதோ நவீன உத்திகளை கையாண்டாக பேப்பரிலை இருந்தது.

வைரமுத்து: பத்திரிகையிலை வந்ததுதான். நாங்கள் பேச்சிலையோ நடிப்பிலையோ பழைய பாணியைக் கைவிடவில்லை. ஆனால் காட்சியமைப்பு போன்ற விஷயங்களில் நவீன உத்திகளை கையாண்டுள்ளோம்.

சொர்ணலிங்கம்: அந்தக் காட்சி அமைப்புக்களைப்பற்றித்தான் நான் உங்களுக்குச் சொல்ல வேண்டும்... இப்பொழுது நவீன முறையென்று...

வைரமுத்து: சொல்லுங்கோ..

சொர்ணலிங்கம்: இப்ப உங்களைப் போன்றவர்கள் எல்லாம் ஒரு 'பிளேயின் கேட்டினில் அக்ட்' பண்ணினாலும் அது ஏற்றுக் கொள்ளும்.

வைரமுத்து: நாங்கள் நெடுக அப்படித்தான் செய்து வாறனாங்கள். உங்கள் முன்னிலையில் கூட அப்படித்தானே செய்திருக்கிறும்.

சொர்ணலிங்கம்: பலர் உங்கள் நாடகத்தைப் பார்க்க வருகினமல்லாமல் 'ஸ்டேசே' பார்க்கவருவதில்லை.

வைரமுத்து: கொழும்பு ரஸிகர்கள் புதிய மேடையமைப்பைத்தான் கொஞ்சம் விரும்புகினம். அதாலைதான் செய்து பார்த்தம்.

சொர்ணலிங்கம்: கொழும்பு ரஸிகர்களுக்கு... அப்ப இந்த நாடகத்திலை கொஞ்சம் கரிசனையில்லை போலயிருக்கு.அதாவது என்னென்று கேட்டால்.. நாங்கள் யாரையாவது விருந்துக்கழைத்தால் சாப்பாடு எப்படி இருக்குது என்றுதான் முதலில் கவனிக்க வேண்டும். பிறகுதான் சாப்பாட்டு மேசை எப்படி கோப்பை பீங்கான் எவ்விதம் ஒழுங்குபழுத்தப்பட்டுள்ளது என்பதைக் கவனிக்க வேண்டும்.

வைரமுத்து: அது சரி ஜியா!

சொர்ணலிங்கம்: ஆனபடியால் இப்ப நவீனமுறையென்று நாடகத்திற்கு கெடுதி நடக்குதல்லாமல் வேறொன்றுமில்லை... முதலாவதாக இப்ப நடிச்சுக் கொண்டு இருக்கும் போது... பக்கத்திலிருப்பவர் லையிட்டை நடிப்பவருக்கு மாத்திரம் அடிக்கிறார். அதனாலை மேடையிலை மற்ற நடிகர்களது முகபாவனையை கவனிக்க முடிவதில்லை.

வைரமுத்து: இல்லைத்தான்...இல்லைத்தான்.அது உண்மை. ஒரு பாத்திரத்துக்கு மாத்திரம் ஓளியைக் கொடுத்தால் மற்றவர்கள் என்ன செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதைச் சிந்திக்க முடியாமலிருக்கிறது.

சொர்ணலிங்கம்: அரண்டாவது இந்த ‘மைக்’. ஒரு திறந்த வெளியரங்கில் இந்த மைக் போடத்தான் வேண்டும் அல்லது கேளாது. ஆனால் ஒரு மண்டபத்துக்குள்ளே இருப்பவர்கள் கேட்கும்படியாக பேச முடியாதவர்களுக்கு என்ன நடிப்பு.

வைரமுத்து: அது மெத்தச் சரி.

சொர்ணலிங்கம்: நாடகம் நடந்து கொண்டிருக்கைக்கை நடிப்பவை மைக்குக்கு முன்னால் வந்து பேசவினம். இங்கு நடிப்பு எங்கையிருக்கப் போகுது. முக பாவும் எங்கையிருக்கப் போகுது.

உணர்ச்சி எங்கு இருக்கப் போகுது. இந்த 'லைட்' முறைகளிலும் பழைய பாணிதான் எனக்கு நன்கு பிரியம். நான் பழைய காலத்து ஆள்தான்... எந்த நாடகத்திலும் இந்த 'புட்லைட்ஸ்' இரந்தால்தான் முகபாவனையோ மேக்கப்போ நல்லாய் தெரியும். பகலிலை கூட லைட் போடாமல் நடிக்கக் கூடாது. லைட் போடாமல் நடிச்சால் அங்கை முகபாவம் ஒன்றும் வடிவாகத் தெரியாது. இனி மேக்கப் விஷயத்திலையும் அந்தப் பாத்திரத்திற்கு தக்க மாதிரி மேக்கப் போட வேண்டும் என்று ஒருவரும் யோசிப்பதில்லை. காரணம் என்னவென்றால்... இன்றைக்கு ஒருவர் நாடகம் போடுகிறார் என்று வைப்பாம். அவர் எங்கையாவது ஓடித்திரிஞ்சு கூலிக்கு மேக்கப்புக்காக ஒருவரை அமர்த்துவார். வந்தவருக்கு நடிகரின் குணாதிசயம் கதாபாத்திரத்தின் தன்மை ஒன்றுமே தெரியாத நிலையில் அவர் கிறிசை அள்ளி முகத்தில் அப்பிவிட்டுப் போய்விடுவார். மற்ற அங்கங்கள் முழுக்க மேக்கப் பீலாமலிருக்க முகம் மட்டும் மேக்கப்புடன் காட்சி தந்தால் நடிகர் ரசிகர்களுக்கு சோளங் காட்டுப் பொம்மை' போலத்தான் காட்சியளிப்பார். இது பார்த்துக் கொண்டிருப்பவர்களுக்கு அசிங்கமாகத் தோன்றாதா? இதுகளை யோசிக்கிறதில்லை. இப்படியானவற்றில் டைரக்டர்கள்தான் அக்கறை காட்ட வேண்டும். இது அவசியம்.

வைரமுத்து: ஜியா... எனக்காகச் சொல்ல வேண்டாம்...நீங்கள் கொஞ்சக்காலமாக நடிக்காமல் விடடிருக்கிற காலத்தில் பல மேடை நாடகங்களைப் பார்த்திருப்பீர்கள். பார்க்கிற பொழுது நீங்கள் விரும்புகிற அந்தப் பழைய மரபு முறை தவறாமல் நடிக்கிற இரண்டு மூன்று நாடகங்கள் இருக்கத்தானே வேண்டும். அதை ஞாபகத்திலை சொல்ல முடியுமா?

சொர்ணவிங்கம்: ஒன்று உஙகடை.மற்றது அந்த..அந்த நெல்லியடியிலை... 'இரணியன்' போட்டது

வைரமுத்து: ஆ..வதிரி தமிழ் மன்றம்.

சொர்ணலிங்கம்: மற்றது... பழைய முறையிலை உங்கை சரியாச் செய்கிறது...

வைரமுத்து: இந்த அடங்காப்பிடாரி... புஞ்கர் பொன்னையா என்று நகைச்சவை நாடகம் நாடகம் நடப்பது பற்றி உங்கள் அபிப்பிராயம்..

சொர்ணலிங்கம்: வெளிப்படையாகச் சொல்லக் கூடாது.

அடங்காப்பிடாரியை ஐந்து வருடங்களுக்கு முன்பாகப் பார்த்துவிட்டு மீண்டும் பார்க்கக் கூடாதென்று தீர்மானம் பண்ணிவிட்டேன்.

வைரமுத்து: அவர்களுடைய நாடக ‘ஓமுங்கு’ என்னை நன்கு கவர்ந்துள்ளது. சில சமயங்களில் அவர்களுக்கு நான் பக்க வாத்தியமும் வாசித்துள்ளேன்.

சொர்ணலிங்கம்: ஓம். அது சரி. மேடையிலை அவை வந்து போகுமட்டும் கலகலப்பாகத்தான் இருக்கினம். ஆனால் சில சங்கதிகள் அவை மேடையிலை செய்யக் கூடாது. இதை அவர்களுக்கே நெத்திக்கு நேரேயே சொல்லி விட்டேன்.

வைரமுத்து: நீங்கள் சொன்னதாகக் கேள்வி...அவர்களே என்னிடம் சொன்னார்கள்.

சொர்ணலிங்கம்: ஆனால் இரண்டு மூன்று நடிகர்கள் மிக நல்லாகச் செய்தார்கள். ஒருவர் வெகு நல்லாக நடிச்சார். அவரை நீங்கள் சந்திச்சிருப்பீர்களோ தெரியவில்லை... கனகையா... அந்த வியாதிக்காரக் கிழவனாக வந்தபோது உண்மையிலே வியாதிக்காரக் கிழவனாகத்தான் இருந்தார்.

வைரமுத்து: அது சரி ஜயா...கனகையாவுடன் நல்ல பழக்கம் எனக்கு. உங்பள்ளுடைய நாடகங்கள் இரண்டு முன்றிலும் நடித்தவரென்று கேள்வி.

சொர்ணலிங்கம்: ஒ....ஒ....ஒ சேர்ந்து நடித்துள்ளார்.

வைரமுத்து: அந்தக் காலத்திலே நாடகங்களிலே பாட்டுக்களும் வைத்துத்தானே இருந்திருப்பீர்கள்..

சொர்ணலிங்கம்: ஒ....நானே பாடி....நானே அக்ட் பண்ணுகிறது.

வைரமுத்து: உங்களாலை ஏலாவிட்டாலும்...உதாரணமாக ஒரு பாட்டு இப்ப சொல்லிக் காட்டுங்க பார்ப்பம்.

சொர்ணலிங்கம்: ஆ....சரி...ம...’சேரும் கெதியில்’.... என்று தொடங்கியபடி பாடி முடிக்கிறார்

வைரமுத்து: இந்த வயசிலேயும் சுதிதவறாமல் பாடிறீயன்... பெரிய ஆச்சரியமாயிருக்கு.

(சொர்ணர் சிரிக்கிறார்)

வைரமுத்து: இது எந்த நாடகத்தில் வந்த பாட்டு?

சொர்ணலிங்கம்: பாதுகா பட்டாபிஷேகம்.

வைரமுத்து: பாதுகா பட்டாபிஷேகத்திலை நீங்கள் நடித்த பாத்திரம் என்ன?

சொர்ணலிங்கம்: பரதன்

வைரமுத்து: இப்பவும் பாடியபடியே உங்களால் நடிக்க முடியுமோ?

சொர்ணலிங்கம்: முடியும். ஆனால் உடம்பு இடம் கொடுக்குதில்லை...களைக்குது. இப்ப இதையெல்லாம் பாடுகிறபொழுது கொஞ்சம் களைப்பிருக்குது.பாட்டு ஒழுங்காகத்தானேயிருக்கு?

வைரமுத்து: பாட்டு..கதி...தாளம் எல்லாம் அப்படியேதானிருக்கு. இப்படிப் பாட்டுக்களை வைச்கக் கொண்டு சினிமாவிலை நடிப்பது பொருந்தாதென்று நினைக்கிறேன்.

சொர்ணலிங்கம்: சிச்சிச்சி... சினிமாவிலை எங்கையாலும் சில சில பாட்டுகள்தான் நல்லாயிருக்கு. அதாவது நூற்றுக்குத் தொண்ணாறு பாட்டுகள் கூடாத பாட்டுக்கள். அதன் அர்த்தமே கூடாத அர்த்தம். (உதாரணத்துக்குச் சில பாடிக் காட்டுகிறார்.) என்ன பாட்டு இது. சில வேளை பொடியள் சொல்லுவினம் கிழுக்களுக்கு இது பிடியாதென்று. ஆனால் கிழவன்மாருக்கு மட்டுமல்ல இளமையிலே கூட இப்படிப் பாட்டுகள் படிக்க நான் விரும்பியதில்லை.

வைரமுத்து: சமீப காலமாக இந்தப் 'பொப்' இசை என்று ஏதோ போட்டுச் செய்கிறார்கள். நான் அதைப் பார்க்கவில்லை. நீங்கள் பார்த்திருந்தால் அதைப்பற்றிக் கொஞ்சம்...

சொர்ணலிங்கம்: பொப்பிசை என்று சொன்னால்... எங்கள் சமூகம் அந்த மாதிரி வளர்ந்து விட்டது. நான் எத்தனையோ பேரை இதைப் பற்றிக் கேட்ட பொழுது அதைப் பெடியள் விரும்புகிறார்களாம். பெடியஞ்கு இதைக் காட்டக் காட்ட அவங்களுக்கு இதிலேயே விருப்பம் வரும் பாருங்கோ. ஆனால் 'பொப் மியூஸிக்கில்' ஒன்றுமேயில்லை. சும்மா சத்தப் புழுதிதான். நான் திருவிழாவிற்குப் போய் அங்கு மேளக் கச்சேரி நடந்து முடிவடைந்த பின் இந்தப்

பொப் மியூலிக் தொடங்க ஆரம்பித்தால் உடனே காரைத் திருப்பிக் கொண்டு வீடு வந்துவிடுவேன்.

வைரமுத்து: ஏன்?

சொர்ணலிங்கம்: உதாரணமாக... 'பேப்ரெக்கோட்டில்' முதல் ஒரு பாட்டைப் போட்டுவிட்டு திரும்பவும் அதன் மேல் ஒரு பாட்டைப் போட்டால் முன்னையது அழிந்துவிடும்... அதே போல் நல்ல சங்கீதத்தைக் கேட்ட பின் பொப்பிசையைக் கேட்டால் முந்திக் கேட்டது அழிந்து போகும். மனதில் நில்லாது.

வைரமுத்து: மற்றவர்களுடைய நாடகங்களை - விடியும் வரை நடக்கும் நாடகங்களை - கண் தூங்காமல் நீங்கள் கவனிச்சுப் பார்த்துக் கொண்டிருப்பதை நான் அவதானித்துவில்லேன். அது உங்களுக்கு நல்ல ஒரு சக்தி. வழக்கமும்தான்.

சொர்ணலிங்கம்: எனக்கு இந்த நாடகங்கள் அலுக்கிறதில்லை. அதிலை ஒரு ஆசை.

வைரமுத்து: ஜயா என்னுடைய பூதத்தம்பி நாடகம் அண்மையில் உங்கள் வீட்டுக்குக் கிட்டடியில் நடந்தது. நீங்கள்..

சொர்ணலிங்கம்: அண்டைக்கு இஞ்சை பெரிய பிழை செய்து போட்டாங்கள். நான் வாறுபெண்டு சொல்ல... நீங்கள் வர வேண்டாம்... நாங்கள் காரிலை வந்து கூட்டிக்கொண்டு போகிறோம்... நீங்கள் ஆயத்தமாக இருங்கோ என்று சொல்லிப் போட்டு ஏழாத்திப் போட்டாங்கள்.

வைரமுத்து: நான் அந்த நாடகத்தை நீங்கள் பார்க்க வேண்டும்... குறைகளைச் சொல்லித்தருவியன் என்று எதிர்பார்த்தது.

சொர்ணலிங்கம்: நானும் பார்க்க வேண்டும் என்று ஆசைப்பட்டிருந்தனான்.

வைரமுத்து: அது பரவாயில்லையென்று பதினாறு பெண்கள் என்று சொல்லி மேடையில் கொண்டுவந்து...

சொர்ணலிங்கம்: ... என்று கேள்வி. அவர்களிலை (நிர்வாகிகளிலை) சிலர் எனக்கு வேண்டியவர்களாக இருந்தும் இந்த நாடகத்துக்கு என்ன அழைக்கவில்லை. ஒருவேளை எனக்குப் பிடிக்காதென்டு நினைத்து விட்டு விட்டார்களாக்கும்...

வைரமுத்து: ஜயாவினுடைய குடும்பத்திலுள்ளவர்கள் யாராவது உங்களைப் போல் நாடகத் துறையில் இறங்கியிருக்கிறார்களா?

சொர்ணலிங்கம்: நம்முடைய பிள்ளைகள் ‘டான்ஸ்’ பண்ணிச்சினம்.

வைரமுத்து: பரத நாட்டியம்...நல்லதுதானே

சொர்ணலிங்கம்: பரத நாட்டியம்..கதகளி எல்லாம் பயின்றினம். போபி நாத் இலங்கை வந்த போது இவர்களிலை நல்ல விருப்பம். பேந்து நிற்பாட்டிப் போட்டன் என்று அவருக்கு பெரிய குறை. படிப்பு பழுதாய் போய்விடும் பாருங்கோ மற்றது என்னுடைய மருமகனுடைய மகன்.... அவர் வந்து இப்ப கொழும்பிலை பெரிய ஆள் - இந்த...இந்த ‘பொப்மியூஸிக்கிலை’ மெத்தப் பெரிய ஆள்! கேள்விப்பட்டிருப்பியள் குமார் நவரத்தினம் என்று..

(இருவரும் சிரிக்கிறார்கள்)

சொர்ணலிங்கம்: மற்றது இவை திருகோணமலையிலிருந்து பொப்மியூஸிக்கென்று வந்தினமே..

வைரமுத்து: பரமேஸ் - கோணேஸ்

சொர்ணலிங்கம்: ஒம் அவை மெத்த நல்லாகச் செய்யினம். மிக ஒழுங்காய் செய்தார்கள். கண்டபாட்டுக்கு எல்லாத்தையும் போட்டடிச்சு காதடைக்கப்பண்ணவில்லை. அண்டைக்கு வேறு ஒரு பொப்மியூஸிக்கு தலைமை தாங்கப் போனான். சுமார் ஒரு மணி நேரம் இந்த வாத்தியங்களைப் போட்டு அடி அடி என்று அடிச்சு... நான் வீட்டை ஓட்ட்டோ என்று கூட யோசிச்சனான்.

(வைரமுத்து சிரிக்கிறார். சொர்ணரும் சேர்ந்து சிரிக்கிறார்)

வைரமுத்து: அதிக நேரம் உங்களை வருத்த விரும்பவில்லையய்யா...கடைசியாக உங்களோ....

சொர்ணலிங்கம்: நான் ஒன்று கேட்க வேண்டும். நீங்கள் இப்பத்தே நாடகங்கள் எல்லாம் பார்க்கிறீர்களெல்லோ..... குறிப்பாக மன்றங்களின் நாடகங்கள். இதிலை இந்தக் காதல் காட்சிகள் காட்டுவினம். கவனித்தீர்களா?

வைரமுத்து: நான் அதைக் கேட்க நினைத்தனான். நீங்களாகவே சொல்லி விட்டியள். அதைப்பற்றி கொஞ்சம் சொல்லுங்கோ.

சொர்ணலிங்கம்: அது பெரிய பகிடி. காதல் காட்சிகளென்று வந்தவுடனை கிராமபோன் ரெக்கோட்டைப் போடுறது. அவை கையைக்காலையாட்டி நெளிஞ்சு கொண்டு போனால் ஏதோ டான்ஸ் என்று நினைக்கிறது பெரிய வெட்கேடு. பின்னுக்குப் போறவை கையை இப்படி அப்படிப் பிடிச்சு ஏதோ விறாண்டுமாப் போல போவினம்.. இதென்ன காதல்!

(இருவரும் சிரிக்கிறார்கள்)

சொர்ணலிங்கம்: இதைச் சினிமாவிலை பார்த்துப் பிடிச்சிருக்கிறார்கள். சினிமாவிலை ஒரு காதல் என்றால் பெண்பிள்ளையை ஆண்பிள்ளை விட்டுக்கலைச்சுக் கொண்டு திரிகிறது அல்லது ஒரு மரத்தைச்சுற்றித் திரிகிறது. இந்தவிதமாக அவங்கள் கலைக்கிறதுதான் காதல் என்று நினைச்சுக் கொண்டாங்கள் போலை. காதல் பாருங்கோ...காதல் எண்டால் அவை அசையாமல் நிற்க வேண்டும்.

வைரமுத்து: அப்பதான் அது தெய்வீகக்காதல்.

சொர்ணலிங்கம்: சகுந்தலை நாடகத்திலை சகுந்தலை துஷ்யந்தனைக் கண்டதும் அசையாமல் நிற்கிறாள். அவனுக்கு என்ன செய்கிற தென்று தெரியாத நிலை. அதைத்தான் ரஸிக்கலாம். அதை விட்டு அவன் கலைக்க... அவன் ஓட... வேதனை...வேதனை.

வைரமுத்து: இந்தக்காலத்திலை ஜயா... நாடகத்தை நல்ல முறையிலை செய்ய ஏதாவது நல்ல வழி சொல்லுங்கோ.

சொர்ணலிங்கம்: நல்ல முறையிலை செய்கிறதற்கு மன்றங்களை எல்லாம் பதிவு செய்து நல்ல ‘சுப்பவிஷனுக்கு’ க் கீழ் நாடகங்களை நடாத்த வேண்டும். இப்ப எண்டாவெண்டால் அந்த நிதி இந்த நிதி என்று பலர் வெளிக்கிட்டு நாடகம் என்ற பெயரையே பழுதாக்குகிறான்கள். சரி வேறு என்ன கதைக்கப்போறியள்..

வைரமுத்து: ஈழத்தின் சினிமா இனி வளருமா ஜயா அல்லது...

சொர்ணலிங்கம்: இலங்கையைப் பற்றிச் சொல்லப் போனால் இந்தத் தமிழன் இருக்கிறானே...மற்றவரை முன்னேறக் கொஞ்சம் கூட இடம் கொடுக்கிறது பெரிய வில்லங்கம்... உதாரணமாக இப்ப நீங்கள் இருக்கிறீங்க. நீங்கள் அரிச்சந்திரனாக திறம்பட நடித்தாலும்

நடிப்பைப்பற்றிச் சொல்லாமல் வேறு ஏதாவது சங்கதியைச் சொல்லி அவன் கூடாதவன்...

வைரமுத்து: கொஞ்சம் மட்டுப்படுத்தி...

சொர்ணலிங்கம்: இது இலங்கையில் உள்ளவர்களுக்கு ஒரு வழக்கமாய்ப் போய்விட்டது.

வைரமுத்து: இன்று சினிமாவைப் பொறுத்து..

சொர்ணலிங்கம்: சினிமாவும் அப்படித்தான். சினிமா ‘ஸ்ராட்’ பண்ண முந்தியே காசடிக்கத் தொடங்கிறான்கள். வேறை யார் அதிலை சேர்ந்தவன்கள்தான். என்ன செய்கிறது. எனக்குக் காலம் மாறிப் போச்சு. இல்லாவிடின் எப்பவோ இதிலை இறங்கி வேறு விதமாகக் கொண்டு வந்திருப்பன்.

வைரமுத்து: கன பேர் பட்டம் கொடுக்க வெளிக்கிடுகினம்.அவை கொடுத்தவற்றில் சிர தான் நிலைக்குது. இது ஏன்?

சொர்ணலிங்கம்: நெஞ்சனீர்ந்து கொடுத்தால்தான் நிலைக்கும். சும்மா ‘பிளீஸ்’ பண்ணக் கொடுத்தால் நிற்காது. எனக்கு கலையரசு என்ற பட்டம்தான் நிலைத்து நிற்குது. உங்களுக்கும் நடிகமணிதான் நிலைத்து நிற்குது.

வைரமுத்து: இன்னொருமுறை வந்து சந்திக்கிறேன்.

சொர்ணலிங்கம்: ஒரு முறையல்ல பல முறை வரவேணும்

வைரமுத்து: வணக்கம்.

சொர்ணலிங்கம்: வணக்கம்.

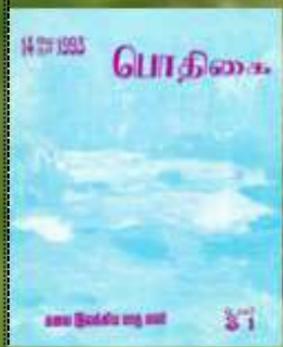
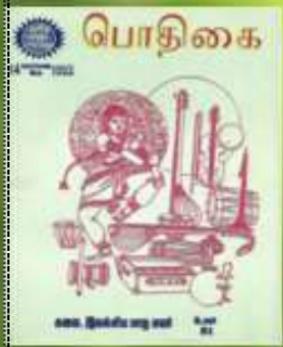
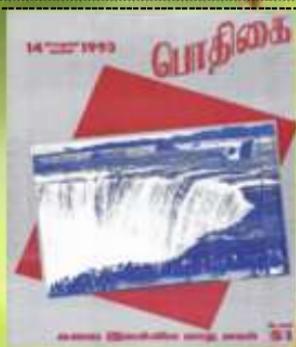
மற்றவை நேர்ந்தாலும்
சொல்வார்கள்!

மற்றவை நேரில்
உங்களை கண்டாலும்
சொல்வார்கள்!

அமைப்பும் தொகுப்பும்

- எஸ்.ஜெகதீசன்

இனவாலை பொதிகை மின்னாலைகம்
தனுப்பா